

Tirsdag den 1. juni 2010 (D)

1

101. møde

Tirsdag den 1. juni 2010 kl. 9.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 51 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand om dansk udviklingsbistand.

Af Karsten Lauritzen (V), Jeppe Kofod (S), Tina Petersen (DF), Steen Gade (SF), Helle Sjelle (KF) og Jørgen Poulsen (RV).

(Anmeldelse 04.05.2010. Fremme 06.05.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 84 af Karsten Lauritzen (V) Tina Petersen (DF) og Helle Sjelle (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 85 af Jeppe Kofod (S), Hanne Agersnap (SF), Jørgen Poulsen (RV) og Frank Aaen (EL)).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 15.04.2010. 1. behandling 04.05.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love. (Harmonisering af beskatningen af fordringer i danske kroner og fremmed valuta og nedsættelse af beskatningen af kapitalindkomst m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 23.03.2010. Betænkning 12.05.2010. 2. behandling 28.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Ungdomskriminalitet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 15.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Udvidelse af ordningen vedrørende fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 24.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning. (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 24.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Faktureringspligt for regningsarbejde og ændring af forbrugerombudsmandens ansættelsesvilkår).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 02.03.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og selskabsloven. (Lempelse af revisionspligten).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 29.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel stabilitet, lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for indskydere og investorer og lov om påligningen af indkomstskat til staten. (Håndtering af nødlidende pengeinstitutter efter den generelle statsgarantiordnings udløb).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 14.04.2010. 1. behandling 29.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 28.05.2010).

10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 218:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod sms-lån.

Af Benny Engelbrecht (S) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2010. 1. behandling 11.05.2010. Betænkning 28.05.2010).

11) Eventuelt: 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 172:

Forslag til folketingsbeslutning om obligatorisk idræt på erhvervsuddannelserne.

Af Christine Antorini (S) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 06.05.2010. Betænkning 25.05.2010).

12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om aflønning af deltidsansatte og frivillige brandfolk.

Af Bjarne Laustsen (S) m.fl.

(Fremsættelse 10.12.2009. 1. behandling 15.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om midlertidig statsgaranti for udlån til visse rejseudbydere og rejseformidlere.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 19.05.2010. 1. behandling 20.05.2010. Betænkning 28.05.2010).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register, retsplejeloven og lov om registrering af køretøjer. (Udveksling af oplysninger om dna-profiler, fingeraftryk og køretøjer med stater uden for Den Europæiske Union).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 04.03.2010. 1. behandling 26.03.2010. Betænkning 06.05.2010).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven. (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

16) Eventuelt: 2. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af konkursloven og forskellige andre love. (Rekonstruktion m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love samt ophævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn).

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.

(Fremsættelse 05.02.2010. 1. behandling 26.03.2010. Betænkning 27.05.2010).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af slagtekyllinger. (Ændring af regler om belægningsgrad, tilsyn på slagteriet m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 24.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 26.05.2010).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven. (Fleksibel frokostordning i daginstitutioner m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 23.04.2010. 1. behandling 27.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, sundhedsloven og forskellige andre love. (Et nyt patientklagesystem, mulighed for at klage over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed, forenkling af regler om tilsynsforanstaltninger m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 03.03.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 26.05.2010).

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod salg af tobak til personer under 18 år og forbud mod salg af alkohol til personer under 16 år. (Ændring af aldersgrænsen for salg af alkohol m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 26.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien og lov om rettens pleje. (Betænkningstid forud for tvangsbehandling, oppegående tvangsfiksering på Sikringsafdelingen, udvidet eksternt tilsyn med tvangsfikseringer m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 26.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

23) 2. behandling af lovforslag nr. L 215:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat.

(Nedsættelse af grundskyldpromillen for ejendomme, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 28.04.2010. 1. behandling 04.05.2010. Betænkning 19.05.2010).

24) 2. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 25.05.2010).

25) 2. behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt forskellige andre love. (Vurdering af uddannelsesparathed, pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., afbureaukratisering m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 22.04.2010. Betænkning 25.05.2010).

26) 2. behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Banedanmark og ændring af lov om jernbane. (Nedlæggelse af Banedanmarks bestyrelse m.v.).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 29.04.2010. 1. behandling 06.05.2010. Betænkning 27.05.2010).

27) 2. behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om udlodning af overskud fra lotteri og heste- og hundevæddemål.

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 23.04.2010. Betænkning 26.05.2010. Ændringsforslag nr. 7 af 31.05.2010 uden for betænkningen af kulturministeren (Per Stig Møller)).

28) 2. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om spil.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.03.2010. (Omtrykt). 1. behandling 23.04.2010. Betænkning 26.05.2010).

29) 2. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om afgifter af spil.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 23.04.2010. Betænkning 26.05.2010).

30) 2. behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om Danske Spil A/S.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 23.04.2010. Betænkning 26.05.2010).

31) 2. behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love. (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 23.03.2010. Betænkning 28.05.2010).

32) 2. behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven. (Afskæring af fradragsret for nye indbetalinger til en kapitalpension efter udbetaling af en kapitalpension, undtagelse af indeksordninger fra loftet på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 14.04.2010. 1. behandling 06.05.2010. Betænkning 26.05.2010).

33) 2. behandling af lovforslag nr. L 213:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love. (Midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger, afskaffelse af særligt ægtefællefradrag m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 28.04.2010. 1. behandling 11.05.2010. Betænkning 26.05.2010).

34) 2. behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om ændring af øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., lov om afgift af konsum-is, lov om tobaksafgifter og lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (Forhøjelse af tillægsafgiften for alkoholsodavand, indførelse af tillægsafgift for cider- og frugtvinbaserede alkoholsodavand og forhøjelse af tobaksafgiften).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 05.05.2010. 1. behandling 18.05.2010. Betænkning 26.05.2010).

35) 2. behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om et testcenter for store vindmøller ved Østerild.

Af miljøministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 09.04.2010. 1. behandling 22.04.2010. Betænkning 28.05.2010).

36) 2. behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Udvidelse af miljøzoneordningen, krav om miljøzonenmærker for udenlandske køretøjer, mulighed for tilbageholdelse af transportmidler m.v.).

Af miljøministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 16.04.2010. 1. behandling 27.04.2010. Betænkning 19.05.2010).

37) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 248:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til Statsregnskabet for finansåret 2008.

Af Finansudvalget.

(Fremsættelse 20.05.2010 i betænkning fra Finansudvalget).

38) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 231:

Forslag til folketingsbeslutning om fremtidssikring af kolonihaver.

Af Mette Gjerskov (S) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2010).

39) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 232:

Forslag til folketingsbeslutning om en bæredygtig skovpolitik.

Af Mette Gjerskov (S), Ida Auken (SF), Bente Dahl (RV) og Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2010).

40) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 164:

Forslag til folketingsbeslutning om øget kommunal decentralisering og klarere politisk ansvar.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 24.03.2010).

41) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 165:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af et regelstop.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 24.03.2010).

42) Valg af 6 statsrevisorer og 6 stedfortrædere for perioden 1. oktober 2010 til 30. september 2014.

Kl. 12:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Efter anmodning fra forslagsstillerne udgår punkt 40 af dagens dagsorden.

Kl. 12:00

Samtykke

Formanden :

Jeg kan oplyse, at de punkter, der er opført som punkt 11 og 16 kun med Tingets samtykke kan behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 51 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand om dansk udviklingsbistand.

Af Karsten Lauritzen (V), Jeppe Kofod (S), Tina Petersen (DF), Steen Gade (SF), Helle Sjelle (KF) og Jørgen Poulsen (RV).

(Anmeldelse 04.05.2010. Fremme 06.05.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 84 af Karsten Lauritzen (V), Tina Petersen (DF) og Helle Sjelle

le (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 85 af Jeppe Kofod (S), Hanne Agersnap (SF), Jørgen Poulsen (RV) og Frank Aaen (EL)).

Kl. 12:01

Afstemning

Formanden :

Forhandlingen er sluttet, og det, det drejer sig om, er afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 84 af Karsten Lauritzen (V), Tina Petersen (DF) og Helle Sjelle (KF). Der kan stemmes. Jeg kan oplyse medlemmerne om, at afstemningen er i gang.

Afstemningen slutter.

For stemte 58: (V, DF, KF og LA), imod stemte 48: (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til vedtagelse nr. V 84 er vedtaget, og herefter er forslag til vedtagelse nr. V 85 af Jeppe Kofod (S), Hanne Agersnap (SF), Jørgen Poulsen (RV) og Frank Aaen (EL) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).
(Fremsættelse 15.04.2010. 1. behandling 04.05.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010).

Kl. 12:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ingen beder om ordet.

Kl. 12:02

Afstemning

Formanden :

Vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 110 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love. (Harmonisering af beskatningen af fordringer i danske

kroner og fremmed valuta og nedsættelse af beskatningen af kapitalindkomst m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 23.03.2010. Betænkning 12.05.2010. 2. behandling 28.05.2010. Lovforslaget op trykt efter 2. behandling).

Kl. 12:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet.

Kl. 12:03

Afstemning

Formanden :

Vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 58 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 50 (S, SF og RV).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Ungdomskriminalitet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 15.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010).

Kl. 12:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt beder om ordet som ordfører.
Værsgo.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det her forslag har vi jo talt om en del gange. Det handler om nedsættelsen af den kriminelle lavalder. Men jeg synes alligevel, jeg har lyst til at sige et par ord i dag, inden det formentlig bliver stemt igen her i Folketinget.

Jeg har ikke selv børn, så jeg har ikke selv prøvet at have et barn, der er 14 år. Men til gengæld har jeg været folkeskolelærer, og der har jeg haft masser af børn og unge, som har været i den her aldersgruppe. På mit lærerværelse plejede vi at sige sådan for sjov om de her unge mennesker i puberteten, at der var lukket under ombygning. Det var sådan en frase, vi brugte om de her unge mennesker, når de nu var i puberteten. Og selv om det kan lyde sådan lidt spøgefuldt, dækker det over den alvor, at når man er i puberteten, er der nogle

gange en manglende sund fornuft. Der er simpelt hen lukket under ombygning. Der er mange fysiske og psykiske omvæltninger.

Hvis nu Folketinget havde været en klasse, ville jeg have bedt de mennesker, som sidder her i dag, om at række hånden op, hvis de har haft en 14-årig teenager på et eller andet tidspunkt i deres liv. Der næst ville jeg nok have spurgt om, hvor mange der ville have ladet deres 14-årige være hjemme og klare ærterne helt selv med køleskab fyldt og en håndfuld penge til at klare sig selv for, hvis man f.eks. var rejst 14 dage på en ferie til Thailand. Svaret er nok, at det ville mange ikke have gjort. Og hvorfor ville mange ikke have gjort det? Ja, det er jo, fordi vi anerkender, at selv om man er 14 år, kan det godt være, at 14-årige tror, at de kan en hel masse ting selv, men vi må jo også anerkende, at de ikke er modne nok til at styre deres eget liv og tage en masse beslutninger.

Derfor er det også mærkeligt, at vi skal behandle et forslag her i Folketingssalen i dag om at nedsætte den kriminelle lavalder. Det er på ingen måde godtgjort fra regeringens side, hvorfor børn og unge nu skal være mere modne, når de er fyldt 14 år. Og det er på ingen måde godtgjort, hvorfor den sociale lovgivning ikke længere er i stand til at samle op på den her gruppe børn og unge.

Det virker meget, meget underligt, når vi også ved, at kriminaliteten blandt de 14-årige faktisk er faldet. Justitsministeriets egne tal viser, at der er sket et fald på 18 pct. i kriminaliteten blandt 14-årige, så der er ikke nogen gode grunde til at nedsætte den kriminelle lavalder. Det er en meget lille gruppe unge, vi taler om, men lovforslaget vil få en meget, meget stor betydning for den her gruppe unge. Hovedparten af den her gruppe unge på 14 år vil formentlig flirte med kriminalitet, de vil lave lidt hærværk, nogle småtyverier, og det synes jeg bestemt man skal gribe ind over for. Men det her lovforslag betyder så, at de får en plet på straffeattesten. Det betyder igen, at de vil få problemer med at finde praktikpladser og få fritidsjob, de to ting, som vi ved har den største præventive betydning i forhold til ungdomskriminalitet. Dem vil vi nu holde ude af det gode selskab med det her lovforslag, og vi vil måske i virkeligheden sikre, at de havner i en situation, hvor de fortsætter deres kriminalitet.

Man kunne have valgt en anden vej. Socialdemokraterne og SF har fremsat et forslag, hvor vi tager udgangspunkt i restorative justice-tankegangen, hvor man har en art konfliktmæglingsproces og på den måde viser de unge, at der skal være en konsekvens i forhold til den kriminalitet, de begår.

Det er jo på ingen måde det, man har lagt op til i det her forslag. Den vej kunne man godt have valgt, og det bedste af det hele er, at vi ved, at lige præcis den vej virker i forhold til at gøre noget ved problemerne med ungdomskriminalitet.

Så er det også rigtigt, at der er en gruppe unge, som laver grov kriminalitet. De er rigtig, rigtig få blandt de 14-årige. Men jeg har haft en fornemmelse af, at det er dem, som regeringen har villet ramme. Jeg synes, at der har været mange fejlagtige postulater og citater i selve debatten om det her. Der har været nævnt noget om bandekriminalitet. Vi ved, at de her unge mennesker ikke er involveret i bandekriminalitet. Det passer ikke. Så har det også fejlagtigt været hævdet, at der jo ikke sker noget ved at lave kriminalitet, når man er 14 år. Det er simpelt hen ikke korrekt. Hvis en 14-årig skulle begå en voldtægt eller et drab, hvilket er meget, meget alvorlige forbrydelser, så kan jeg garantere for, at den 14-årige ikke er at finde på gaden dagen efter. Det passer simpelt hen ikke, at der ikke sker noget, når man laver kriminalitet, når man er under 15 år.

Vi har også forskning, som viser, hvad der sker, når man bliver sat i voksenfængsel, og det ved vi vil kunne blive konsekvensen af det her forslag. Vi har ikke kunnet få nogen garanti fra regeringspartierne eller fra Dansk Folkeparti om, at vi ikke kommer til at se det her i fremtiden. Forskning fortæller os ganske konkret, at det, der sker, er, at de unge danner netværk, de får gode ideer, og det fastholder dem i den kriminelle løbebane, når vi sætter dem ind i fængsler-

ne. Så der er al mulig god grund til ikke at vedtage det her forslag i dag.

Jeg synes, det er sørgeligt at se, hvordan man fra regeringspartierne side har forsøgt at manipulere med oplysningerne i forhold til at kunne begrunde vedtagelsen af det her forslag. Man har forsøgt at sige, at FN anbefaler en kriminel lavalder på 14 år. Det er simpelt hen ikke korrekt. Man anbefaler fra FN's side, at man sætter den op. Så har man forsøgt at manipulere det statistiske grundlag og sige, at 14-årige jo er mere kriminelle end 13-årige, og derfor sker der simpelt hen et spring i kriminaliteten. Det er ikke korrekt. Der sker et endnu større spring fra 12 til 13 år, og sådan kan vi blive ved. Vi ved, at udviklingen er sådan, at de unge er kriminelle, og at det vender ved de 19 år. Der er ikke noget statistisk grundlag, som kan begrunde det her forslag.

Regeringen indrømmer i et svar til Retsudvalget, at der så heller ikke er nogen eksperter overhovedet, som kan sige, at en lavere kriminel lavalder vil virke præventivt. Så alle ved godt, at det her lovforslag ikke fører til noget, og at det ikke vil kunne løse problemerne med ungdomskriminalitet. Det gennemføres af en simpel politisk grund, og det er med åbne øjne, man gør det. Man har valgt at ignorere samtlige kritiske høringssvar, og man har i svarene til Retsudvalget erkendt, at det faktisk er et dårligt lovforslag. Vi har ingen garanti fået for, at vi ikke ser børn i fængsel, og jeg vil meget anbefale, at man stemmer nej til det her forslag.

Kl. 12:11

Formanden :

Tak. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 12:11

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Da vi blev valgt ind i Folketinget, skrev vi alle sammen under på grundloven, vi skrev under på, at vi ville følge vores overbevisning. Nogle gange kan man godt komme lidt i tvivl, om det er det, der rent faktisk sker, når der stemmes i Folketingssalen. Jeg ved, der er rigtig mange, også helt ind i den borgerlige lejr, der synes, at regeringen er gået for langt den her gang. Det, at man gav efter for Dansk Folkeparti, da de i en finanslovaftale krævede, at vi skulle sætte børn i fængsel, er der mange borgerlige, anstændige mennesker der ikke bryder sig om.

Vi har haft en lang debat om det her lovforslag, både under førstebehandlingen og under andenbehandlingen. Under andenbehandlingen gav vi regeringspartierne og Dansk Folkeparti en chance. Vi sagde til dem: Lad være med at sætte 14-årige i fængsel. Det kan vi opnå på én måde, nemlig ved at vi udskyder lovens ikrafttræden. Den her lov, når den om et øjeblik stemmes igennem, vil have virkning fra den 1. juli i år. Fra den 1. juli i år vil 14-årige derfor kunne være at finde i vores almindelige voksenfængsler – i Nyborg, Vestre og alle mulige andre steder, der bestemt ikke er godt for 14-årige.

Hvis man havde stemt for vores ændringsforslag, havde vi udskudt ikrafttrædelsesdatoen for loven, sådan at vi var sikre på, at der var blevet bygget nok institutionspladser, hvor de kriminalitetstruede unge kunne være kommet hen i stedet for i fængsel. Men det ændringsforslag valgte VKO at sige nej tak til. Man ville hellere sætte 14-årige i fængsel, end man ville udskyde lovens ikrafttræden, så man kunne have nået at få bygget institutionspladserne. Derfor er det her en skammens dag. Vi ved, at det ikke virker at sænke den kriminelle lavalder. Vi ved, at regeringen reelt skaber mere kriminalitet, at de 14-årige, som man nu vil sætte i fængsel og ikke i stedet vil give en opdragelse på en pædagogisk anstalt, vil blive endnu mere skadet, vil komme endnu længere ud på den kriminelle løbebane.

Derfor er der ikke nogen tvivl. Når der kommer en ny regering efter et valg, ruller vi den her nedsættelse af den kriminelle lavalder

tilbage. Det gør vi ikke, fordi vi ikke synes, det skal have nogen konsekvenser, når børn begår kriminalitet. Det skal det have, og det har det også. Det kunne også have andre konsekvenser, end det har i dag, men den konsekvens at sige, at vi sætter de 14-årige i fængsel, skal det ikke have. Vi ved, det ikke vil virke.

Regeringen har haft nedsat Ungdomskommissionen, der har påvist, at det vil være en rigtig, rigtig dårlig idé, men alligevel vælger regeringen og Dansk Folkeparti at sænke den kriminelle lavalder, alene fordi det føles godt i maven. Man vil sætte børn i fængsel, for så kan man få sin hævnørst slukket. Det er så usmageligt, som det kan blive. Vi skal forebygge, at børn og unge havner i kriminalitet, det skal man gøre, allerede lang tid før de bliver 14, og er de først havnet i kriminalitet, skal man selvfølgelig sætte ind, men ikke ved at sætte dem i fængsel.

Denne debat om den kriminelle lavalder har været rejst flere gange, den har været frem og tilbage, oppe og nede, og indtil for ganske kort tid siden var De Konservative imod. De konservative ordførere og de konservative ministre sagde igen og igen, at det ville være forkert at sænke den kriminelle lavalder, man kunne sagtens få fat på de 14-årige, der var havnet i kriminalitet, med den sociale lovgivning, og vi ville kunne give dem de rigtige tilbud gennem den. Den holdning er man gået væk fra nu. Der har man, jeg var lige ved at sige som en tyv om natten, men i alt fald i endnu en natteaftale med Dansk Folkeparti aftalt, at det altså også skulle gå ud over børnene – nu skal de i fængsel, skal de.

Det her er ikke andet end et finanslovkrav, det er ikke noget, der vil virke, det er noget, der vil skabe mere kriminalitet. Derfor ruller vi det selvfølgelig tilbage, når der kommer en ny regering.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at når man sænker den kriminelle lavalder til 14 år og vedkender sig, at man vil sætte 14-årige i fængsel, påtager man sig et ansvar. Det gør alle dem, der stemmer ved at trykke på de grønne knapper om lidt, for vi har jo ikke kunnet få nogen garantier for, at 14-årige ikke vil havne i fængsel. Vi har spurgt ministeren, og vi har spurgt Dansk Folkeparti, der hævdede at have fået en aftale med ministeren om, at der efter sommerferien ikke skulle kunne findes nogen børn i fængsel, og svaret, vi har fået, har været: Nej, det kan man ikke få.

Derfor stemmer vi selvfølgelig imod, og jeg ville ønske, at der var flere, der ville gøre som os og stemme det, der ville sikre mindre kriminalitet i fremtiden, færre ofre i fremtiden, stemme for en anstændig forebyggelse og for den rigtige behandling af 14-årige kriminelle og ikke for en fængselsbehandling.

Til sidst vil jeg sige, at under andenbehandlingen glimrede De Konservative ved deres fravær, hverken ministeren eller den konservative ordfører havde lyst til at gå på talerstolen, og det synes jeg faktisk er for dårligt. Når man har sådan en sag og har stået fast på, at man ikke ville sænke den kriminelle lavalder, men alligevel er blevet trukket til truget, så vælger man tavsheden. Hvis De Konservative kan stå inde for, hvad de mener, nemlig at det er godt for 14-årige at komme i fængsel, så synes jeg, de skulle tage at komme op på talerstolen, for så tager vi gladelig en debat om det. Jeg tror, De Konservative ikke kommer, fordi de godt ved, at det ikke virker, og fordi de ikke har lyst til at udstille, at de er blevet truet af Dansk Folkeparti til at stemme for det her forslag.

Kl. 12:16

Formanden :

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 12:16

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Straf, straf, straf har været regeringens mantra, siden den trådte til. Normalt har det været længere straffe, men nu har de grebet til end-

nu et middel, nemlig tidligere straffe, og det til trods for, at de har haft en stor kommission nedsat, som direkte har frarådet, at man sænkede den kriminelle lavalder. Det er ikke, fordi det kan undre en. Regeringen tager jo præcis det fra deres kommissioner, som passer dem, men man kunne da have håbet på, at de her havde lyttet lidt mere, fordi det trods alt drejer sig om, hvad vi normalt vil betegne som børn.

Så siger regeringen, at de ikke skal i fængsel. Jo, det kommer de, fordi regeringen ikke har kunnet garantere, at de her 14-årige børn ikke kommer i fængsel. Det vil sige, at regeringen, uanset hvilke råd de får, går imod fakta. Der er intet, der tyder på, at det her er den rigtige vej. Selvfølgelig skal man straffes på et tidspunkt i sit liv, hvis man begår noget, der er forkert. Det er ikke det, vi snakker om, men her snakker vi om børn, og vi snakker om, om det er den rigtige måde at gøre tingene på.

Det Radikale Venstre har hele tiden fremhævet, at det drejer sig om forebyggelse, og at vi synes, at man skal bruge pengene på forebyggelse og ikke på fængsler og på at sætte unge mennesker i fængsler.

Som der også har været nævnt tidligere, ved vi jo udmærket godt på et langt tidligere tidspunkt, end når de unge bliver 14 eller 15 år, hvor der er nogle risikobørn. Skulle vi så ikke prøve at tage fat i de risikobørn? Hvis man så som f.eks. lærer prøver på at gøre kommunen eller andre opmærksom på, at det her er et risikobarn, så sker der ingenting, fordi der ikke er de fornødne ressourcer.

Det drejer sig også om overgreb på børn. Der er en lang række tilfælde, hvor man simpelt hen negligerer de opråb, der er fra dem, der har med børnene at gøre.

Det er altså også tilfældet her, og derfor stemmer vi selvfølgelig imod forslaget. Vi er enige med den øvrige del af oppositionen, som det også er fremgået, om, at det her er et af de forslag, der vil blive rullet tilbage. Det, regeringen laver her, er simpelt hen uanstændigt.

Kl. 12:18

Formanden :

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 12:18

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Man må sige, at regeringen og Dansk Folkeparti virkelig er trådt i karakter som i særklasse børnefjendske. Man har i flere år ladet børn leve i fattigdom med de særlige fattigdomsydelser, som man har indført, og hvor man har vidst, at det i høj grad var børnene, der blev ramt. Man har fuldstændig ignoreret alle de mange advarsler, der er kommet fra diverse børneorganisationer om, hvad det fik af konsekvenser for børnene at vokse op i fattigdom.

Med genopretningsplanen går man ind og skærer i børnechecken og rammer igen børnene. Som om det ikke var nok at lade børn leve i fattigdom, vil man nu også sætte dem i fængsel, dels ved at sige, at 14-årige skal have risikoen for at komme i voksenfængsler, dels ved det forslag, der er på socialområdet om, at 12-årige skal kunne fængsles i hjemmet med fodlænke. Det er ikke, fordi man har nogen som helst tro på, at det virker. Tværtimod er det dokumenteret igen og igen, også af regeringens egen Ungdomskommission, at den største risiko sådan set er, at det her fører til, at de unge og børnene bliver mere kriminelle.

Alle ved, at fængsler i den grad er en oplæring i kriminalitet, så det værste, man kan gøre i forhold til børn og unge, er at sætte dem i fængsel, hvis man gerne vil have, at de skal holde op med at begå kriminalitet.

Det absurde er jo også, at samtidig med at regeringen og Dansk Folkeparti mener, at børn på 14 år er gamle nok til, at de skal i fængsel, mener man absolut ikke, at de er gamle nok til selv at be-

stemme, om de vil drikke alkohol, de er absolut ikke gamle nok til selv at bestemme, om de vil dyrke sex, de er absolut ikke gamle nok til selv at bestemme, om de vil ryge cigaretter. Her mener man ikke, at en 14-årig er moden, men man mener altså, at en 14-årig er så moden, så man skal kunne komme i fængsel.

Fra Enhedslistens side mener vi, at det er fuldstændig vanvittigt at putte børn i fængsel. Vi mener selvfølgelig, at der skal være nogle klare konsekvenser, når man begår en lovovertrædelse, men vi tror på, at det allerallervigtigste i forhold til børn og unge er, at den konsekvens kommer meget, meget hurtigt, og at det er en konsekvens, som de kan mærke, og en konsekvens, der ikke giver dem et stempel som kriminelle og ikke sætter dem blandt andre kriminelle, så de kan blive oplært i endnu mere kriminalitet. Derfor har vi i årevis foreslået, at man begynder at bruge konsekvenser med virkning i stedet for og at sikre en hurtig sanktion, som faktisk har betydning.

Det andet, vi ved, er, at en forebyggende social indsats faktisk virker. Vi har nu i længere tid kunnet se på Nørrebro, at det har haft stor betydning, at der er sat massivt ind med socialt arbejde. Der er sat massivt ind med klub- og fritidstilbud osv., og der er også sat massivt ind fra politiets side i forhold til at prøve at forebygge mere bandekriminalitet, og ikke mindst har der været et meget aktivt lokalsamfund, som er gået på gaden og tydeligt har vist, at der er et andet fællesskab end det, der er i banderne, har vist, at man faktisk kan være sammen med nogle andre om noget positivt i stedet for at gå sammen i bander. Senest viste vi det i lørdags, hvor vi afslørede skulpturen »Nørrebros Hjerte« lavet af de våben, der kom ind under politiets frit lejde-aktion.

Hvis regeringen og Dansk Folkeparti virkelig mente det og virkelig mente, at det, man var optaget af, var at forebygge kriminalitet og bare tage sig af vores børn og unge, var det den type initiativer, man ville understøtte. Så ville man gå ud og sikre langt mere forebyggelse, sikre langt mere indsats lokalt. I stedet vælger man altså at gå den vej, der hedder, at man sætter børn på 14 år i fængsel.

Kl. 12:22

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Der er ønske om en kort bemærkning til fru Line Barfod fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 12:22

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Der er jo i mellemtiden sket det, at Dansk Folkepartis ordfører har meldt sig ved bordet, og det synes jeg er rigtig positivt. Men jeg vil da gerne spørge fru Line Barfod, om hun ikke undrer sig over, at Venstres og Det Konservative Folkepartis ordførere ikke er at finde på talerstolen i dag.

Jeg står her med et citat af hr. Kim Andersen, som lyder:

»Jeg er meget skeptisk over for at nedsætte den kriminelle lavalder, og det er Venstre som sådan også. Jeg tror ikke, vi får noget godt ud af at gøre børn til kriminelle i den forstand, at de skal kunne dømmes og afsone i fængsler.«

Mener fru Line Barfod ikke, at vi trænger til at høre, hvad det er, der har fået Venstres ordfører til at skifte holdning i den her sag?

Kl. 12:23

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 12:23

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at det er en så alvorlig sag at ville begynde at sætte børn på 14 år i fængsel, at både Venstre, De Konservative og ministeren burde gå op og forsvare det, ikke kun ved førstebehandlingen, men også her ved tredjebehandlingen, hvor der skal træffes den endelige

beslutning. Det er der, hvor det virkelig gælder, og hvor man skal trykke på knapperne.

Jeg synes, det ville være rigtig godt, hvis Venstre og De Konservative ville gå op og begrunde, hvorfor de mener, at børn skal sættes i fængsel, og fortælle, hvad det er, de eventuelt har fået af ny viden, eller hvad de har fået til gengæld fra Dansk Folkeparti, altså om betalingen for stemmerne fra Dansk Folkeparti til at give skattelettelser til de rigeste og indføre nedskæringer over for de fattigste er, at man så sætter børn på 14 år i fængsel.

Kl. 12:24

Formanden :

Så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører for Dansk Folkeparti

Kl. 12:24

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Når jeg tager ordet her igen ved tredje behandling, for vi har selvfølgelig allerede haft en god politisk debat om det her lovforslag ved førstebehandlingen og ved andenbehandlingen, er det, fordi der bliver ved med at komme sådan nogle postulater fra venstrefløjens her i Folketinget, postulater om, at der ikke er nok pladser på de sikrede ungdomsinstitutioner, og om, at man i øvrigt fra regeringens og Dansk Folkepartis side negligerer det problem.

Der er det, at vi siger fra Dansk Folkepartis side, og det har vi også skrevet ind i den betænkning, som er afgivet i Retsudvalget, at det for det første ved en rammeaftale for 2009 og 2010 er besluttet at etablere 30 nye sikrede pladser på ungdomsinstitutioner. Danske Regioner har dertil oplyst, at med de pladser forventer man rent faktisk at kunne tilgodese det nuværende behov for sikrede pladser. Derudover bliver der for det andet også i 2010 og 2011 etableret yderligere 26 nye pladser.

Så det er sådan set bare for at få det på plads, i stedet for at man gang på gang skal høre det ene postulat efter det andet heroppe fra Folketingets talerstol om, at de her pladser, som der er et behov for derude, ikke er der, og at vi i øvrigt ikke tager hånd om netop det. Der vil jeg bare sige, at det altså er noget sludder og vrøvl, det passer simpelt hen ikke.

I Dansk Folkeparti ser vi, at der er behov for de her sikrede ungdomsinstitutionspladser. Derfor har vi også selvfølgelig presset på over for regeringen for, at den lever op til sit ansvar for at sikre, at der er de forventede pladser, som der desværre er behov for.

Det mest ønskelige ville jo være, at der slet ikke var en stigning i den her forråede kriminalitet, som der altså er mange unge, som begår. Der er ikke en stigning i antallet, men den kriminalitet, som bliver begået blandt de unge, bliver altså mere og mere rå og mere og mere voldelig.

Så er det, vi altså skal spørge os selv både her i Folketinget og som samfundsborgere – det mener jeg er en forpligtelse – om det er noget, vi kan acceptere. Er det noget, vi kan tolerere, eller skal vi rent faktisk forsøge at sætte nogle grænser for de her unge mennesker, som altså er ude i nogle alvorlige, alvorlige problemer?

I Dansk Folkeparti mener vi, at der er behov for at sætte nogle konsekvente rammer op for de unge, som begår kriminalitet. Heldigvis er langt de fleste unge nogle søde og fornuftige unge mennesker, som ikke begår kriminalitet, men som passer deres skolegang. Men der er altså også nogle, som er ude på et overdrev, eller hvad man skal kalde det, de er ude på kanten, hvor det er, at der altså mangler noget stabilitet i deres liv, nogle faste rammer.

Kommer de ud på det overdrev, hvor det er, at de begår kriminalitet – måske starter det med, at man stjæler en pung nede i det lokale supermarked, og dernæst udvikler det sig måske til, at man stjæler en bil, og så udvikler det sig måske endnu mere – er det, at vi i Dansk Folkeparti siger, at det skal stoppe første gang. Det duer altså ikke, at den her lavine, som man i dag kan sætte i gang, bliver ved

og ved med at rulle, for det er kun til skade, ikke kun for den unge, men også for vores samfund, hvis det er, at sådan en udvikling tager fart. Så vi siger i Dansk Folkeparti, at vi støtter, at den kriminelle lavalder bliver sat ned til 14 år.

Derudover kan jeg bare igen gentage, at de her ungdomsinstitutionspladser af den sikrede slags altså er i gang med at blive etableret, de er altså på vej, så de der postulater, som kommer gentagne gange fra venstrefløjens side her i Folketinget, er noget sludder. Så har jeg sagt det rent ud.

Kl. 12:28

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Først er det fru Karen Hækkerup med korte bemærkninger til fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:28

Karen Hækkerup (S):

Dansk Folkepartis ordfører siger, at det er noget sludder, at der ikke er pladser nok, men det er altså desværre ikke noget sludder, jeg vil le ønske, at det var, men det er det ikke. Der er ikke pladser nok, og vi kan ikke få nogen garanti fra ministeren om, at der ikke vil komme 14-årige i fængsel.

Regionerne siger selv, at der ikke vil være bygget pladser nok. Dertil kan man så lægge, at vi allerede i dag sætter over 200 børn og unge i fængsel hvert eneste år, og der taler vi om de 15-17-årige, som også bliver sat i Vestre Fængsel, Nyborg Fængsel og alle mulige andre steder.

Jeg synes ikke, at vi skal sætte børn i fængsel. Vi har skrevet under på børnekonventionen, hvor vi dermed siger, at vi ikke vil fængsel børn, men at vi vil give dem en anden behandling, hvor de sørger for at komme ud af kriminalitet. Det bliver man ikke just ansporet til, hvis man bliver låst inde i isolation i Vestre Fængsel og den eneste, der kommer ind til en, er en fængselsfunktionær, der ikke er uddannet i at tage sig af børn, og der inde ved siden af sidder en eller anden rocker eller et andet bandemedlem.

Hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti tror vil være så pædagogisk godt for børn ved at komme ind at sidde sammen med rockere og bandemedlemmer?

Kl. 12:29

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 12:29

Marlene Harpsøe (DF):

Vi kan selvfølgelig tage den her debat forfra og om igen, det har jeg egentlig ikke noget imod. Det gør jeg gerne, det har jeg intet som helst imod.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at jeg synes, at det er problematisk, at man gang på gang står heroppe og siger: Jamen altså, børn bliver sat i fængsel. Man siger det, som om det bare sker i alle tilfælde, og det er slet ikke den virkelighed, der er lige herude foran Christiansborgs mure.

Den virkelighed, der er, er, at størstedelen af de unge, som i dag bliver straffet ved at få en dom ved domstolene, altså bliver sat i en sikret ungdomsinstitution. Der kan så være nogle tilfælde, og det giver loven mulighed for i dag, hvor man f.eks. kan sætte unge over i et fængsel, hvis det er nogle meget uregerlige unge mennesker, som simpelt hen er til skade for den institution, hvor det er, de er anbragt. Men det har bare ikke noget at gøre med, at der er mangel på sikrede ungdomsinstitutionspladser. Det har ikke noget med det at gøre.

I forhold til det med Danske Regioner vil jeg sige, at de har oplyst, at de forventer, at det her behov kan opfyldes. Betyder det, fru Karen Hækkerup siger, at man i Socialdemokraterne har mistillid til

regionerne, for så vil jeg da i hvert fald gerne høre, hvorfor det er, at man har det?

Kl. 12:31

Formanden :

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 12:31

Karen Hækkerup (S):

Jamen jeg vil sige til fru Marlene Harpsøe, at det jo ikke passer, at det kun er de uregerlige unge, der ikke kan styres andre steder, der bliver sat i almindelige voksenfængsler. Det sker igen og igen i det danske samfund, at man har en 15-17-årig, der bliver isolationsfængslet i Vestre Fængsel eller et andet sted, uden at den unge har været uregerlig eller til fare for andre, men fordi der ikke er pladser nok. Det bliver Dansk Folkeparti da nødt til at forholde sig til, når man nu er det parti, der har de afgørende mandater, der sørger for, at man stemmer en sækelse af den kriminelle lavalder igennem, hvilket vil betyde, at vi også får 14-årige i fængsel.

Vi har jo så tydeligt i den her debat fået demonstreret, at det er Dansk Folkeparti, der bestemmer. Og vi kan høre, hvor meget styr de både har på, hvad det er, der skaber årsagerne til kriminaliteten, og hvordan man skal behandle de unge. Og vi kan også for os selv regne ud, hvor meget kriminalitet det vil skabe i fremtiden.

Dansk Folkeparti bestemmer, og De Konservative kører i ministerbilerne, de kommer ikke på talerstolen og forsvarer det makværk, de er i gang med at lave. Og så står Dansk Folkepartis ordfører og siger, at man kun sætter uregerlige 15-årige i fængsel. Det er jo ikke det, der er sandt. 200 gange hvert eneste år isolationsfængsler vi et barn i et voksenfængsel. Vil ordføreren være venlig at forholde sig til det?

Kl. 12:32

Formanden :

Så er det fru Marlene Harpsøe. Jeg kan oplyse, at både hr. Tom Behnke og hr. Kim Andersen har bedt om ordet som ordførere, og så har vi for øvrigt her fru Karina Lorentzen Dehnhardt med korte bemærkninger og fru Line Barfod med korte bemærkninger. Værsgo til fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:32

Marlene Harpsøe (DF):

Så kunne jeg da også godt tænke mig at få at vide af Socialdemokraternes ordfører, hvordan man vil forholde sig til, at der altså er flere og flere unge, som begår rå kriminalitet. Der er ikke en stigning i antallet af unge, som begår kriminalitet, men der er altså flere og flere i den her gruppe af unge, som begår en meget rå form for kriminalitet. Er det i orden? Er det i orden for fru Hansen, som bliver slået ned på gaden af en 14-årig? Er det i orden for hende? Trænger hun ikke også til – hvad skal jeg sige? – oprejsning igen efter at have haft sådan en tragisk oplevelse at blive slået ned på gaden af en 14-årig?

Der tænker vi også i Dansk Folkeparti på offerets retsfølelse – også på samfundets retsfølelse, for den handler det jo egentlig også om. Derudover må man sige, at alle unge mennesker har brug for nogle faste rammer, nogle faste strukturer, og hvis det er, at man er i et miljø, der ikke giver en den faste struktur, kan det da være udmærket, at man kan blive sendt hen et sted som en sikret ungdomsinstitution og få de faste rammer.

Kl. 12:34

Formanden :

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt med en kort bemærkning til fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:34

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er meget enig med Dansk Folkeparti i, at børn og unge, der laver kriminalitet, har brug for faste rammer. Men jeg tror, at de har brug for forældrerammer, de har ikke brug for fængselsrammer, og det er den afgørende forskel mellem Dansk Folkepartis og SF's løsning.

Jeg skal bare bede fru Marlene Harpsøe om at bekræfte her fra talerstolen om lidt, at det ikke passer, at børn og unge er blevet mere kriminelle. Justitsministeriets egne tal for de 14-årige viser, at der er et fald i kriminaliteten blandt 14-årige på 18 pct. – 18 pct.! vil jeg sige til fru Marlene Harpsøe.

Hvordan kan Dansk Folkepartis ordfører så stå her fra talerstolen og begrunde det her med, at der er en kriminalitetsudvikling, som til siger os at lave den lovændring? Det er jo på ingen måde rigtigt. Kan Dansk Folkepartis ordfører ikke bekræfte det?

Kl. 12:35

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:35

Marlene Harpsøe (DF):

Altså, det er da en kendsgerning, at når det handler om kriminaliteten blandt helt unge, bliver den mere og mere rå, vil jeg sige til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Det er en kendsgerning, det er da noget, vi har drøftet i Retsudvalget og været inde på i Retsudvalget mange gange. Jeg har da i hvert fald været til stede til de møder, hvor det er, at det er foregået.

Med hensyn til de faste rammer vil jeg sige, at der er behov for faste rammer. I Dansk Folkeparti så vi da også allerhelst, at de faste rammer var nogle, forældrene dannede. Når det er sådan, at man altså er ude på et overdrev, og man stjæler biler eller overfalder gamle damer eller lignende, er der tydeligvis noget, der virker, som om de rammer, som forældrene egentlig burde skabe, ikke er der. Det er selvfølgelig rigtig, rigtig ærgerligt. Så er det, at vi som samfund må gribe ind og sige: Jamen hvad gør vi så, hvordan skaber vi nogle faste rammer for de unge, så de ikke fortsætter de der kriminelle eskapader?

Kl. 12:36

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 12:36

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men de rammer, der skal skabes, skal forældrene jo have hjælp til at skabe for de unge mennesker, for det er en kendsgerning, at de her unge mennesker ofte kommer fra socialt ringe vilkår, og at der er et betydeligt behov for, at vi støtter og hjælper og vejleder forældrene til at skabe de rammer, der er så nødvendige for deres børn.

Jeg fik ikke et klart svar fra fru Marlene Harpsøe på, om hun anerkender, at kriminaliteten blandt de 14-årige faktisk er faldet med 18 pct. Men det er en kendsgerning, og så kan fru Marlene Harpsøe sige, hvad hun vil fra den her talerstol.

Jeg har fundet et citat fra hr. Peter Skaarup, som handler lidt om, hvordan Dansk Folkeparti ser på den her problemstilling, og jeg citerer:

Det handler ikke om, at de unge skal dømmes og afsone. Det her handler om, at de skal indsættes i særlige institutioner eller yde samfundstjeneste som f.eks. at rense graffiti ned eller være med til at rydde op, hvis de har raseret en skole, så der er mening i det. De skal ikke i fængsel med andre kriminelle, det har aldrig været meningen.

Jeg vil så bare spørge Dansk Folkeparti: Hvad har Dansk Folkeparti bragt med ind i de her forhandlinger andet end et krav om at

nedsætte den kriminelle lavalder? Har Dansk Folkeparti stillet krav om, at der skulle være andre modeller for 14-årige end straf?

Kl. 12:37

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:37

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg ved selvfølgelig godt, at når det er, at man er ordfører for Socialistisk Folkeparti eller bare er medlem af Folketinget for Socialistisk Folkeparti, kan man ikke lide straf. Man kan altså ikke lide sanktioner, det er noget værre noget, at kriminelle skal have en dom. Allerhelst ville man sådan set bare gerne tage de kriminelle i hånden og stryge dem kærligt på kinden. Hvad angår sanktioner og konsekvens over for kriminelle, så glimrer Socialistisk Folkeparti virkelig ved deres fravær.

I forhold til hjælp til at skabe rammer for de unge for forældrenes vedkommende, har vi allerede indført nogle initiativer. Hvis det er, at man har problemer med at opdrage sit barn eller sin teenager derhjemme, kan man rent faktisk komme på forældrekurser og få nogle gode tips til, hvordan man altså kan sætte dagsordenen som forældre derhjemme. Og det mener jeg at man som forældre skal gøre, for det har man et ansvar for, når det er, at man har sat et barn i verden.

Kl. 12:39

Formanden :

Tak. Så er det fru Line Barfod med en kort bemærkning til fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:39

Line Barfod (EL):

Hvis nu der var nogle i Folketinget, der fremsatte et forslag om, at man skulle ændre hesteloven, så heste fremover skulle være isoleret 23 timer i døgnet og kun havde lov til at komme ud i en lillebitte gård, hvor de ikke rigtig kunne bevæge sig, er jeg overbevist om, at fru Marlene Harpsøe straks ville råbe meget, meget højt og tale om dyrplageri. Men når det handler om børn på 14 år, synes fru Marlene Harpsøe åbenbart, at det er fuldstændig rimeligt, at de risikerer at komme ind og sidde isoleret i 23 timer i døgnet og kun kan komme på en lille gårdtur.

Det er svært at diskutere med en med sådan en holdning, der har vi bare vidt forskellige syn. Derfor vil jeg bare gerne spørge, om det, fru Marlene Harpsøe og Dansk Folkeparti er mest optaget af, er, hvordan vi forebygger, at der kommer ofre for kriminalitet, hvordan vi forebygger, at der er nogle, der bliver slået ned på gaden, som fru Marlene Harpsøe taler om, eller om Dansk Folkeparti er mest optaget af, at børn skal straffes.

Kl. 12:40

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:40

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, at det er lidt underligt at bringe dyrene ind i den her debat. Der er altså stor forskel på en debat om dyr og så en debat om mennesker. Nu har vi også haft hele debatten om farlige hunde, man kunne måske kalde dem kriminelle hunde. Hvis det er sådan, at en hund optræder aggressivt, skulle man helst komme dertil, at man afliver den, hvis den skambider eller lignende. Men når man taler om en et ungt menneske, som optræder aggressivt, og som endda begår kriminelle handlinger, er det jo en fuldstændig anden debat.

Så er fru Line Barfod også inde på at sige noget med, at Dansk Folkeparti – hvordan var det, det blev formuleret? – bare gik ind for

at straffe de her unge mennesker. Men altså, i dag får de ingen straf, de bliver ikke idømt nogen sanktion som 14-årige, hvis de f.eks. slår en gammel dame ned på gaden. Det retter vi så bare op på.

Kl. 12:41

Formanden :

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 12:41

Line Barfod (EL):

Det, jeg spurgte fru Marlene Harpsøe om og ikke fik noget svar på, var: Hvad er vigtigst for Dansk Folkeparti? Hvad er man mest optaget af? Er det at forhindre, at der bliver ofre for kriminalitet, altså forhindre, at der er nogle, der bliver slået ned på gaden? Eller er man mest optaget af at straffe børnene?

Hos Enhedslisten er vi mest optaget af at forebygge, at der er nogle, der bliver ofre. Vi er meget optaget af, hvad det er, der virker, hvis man skal forhindre, at nogle bliver slået ned. Hvad enten det er gamle damer eller andre, ønsker vi ikke, at de skal slås ned. Det er det, vi er mest optaget af, og derfor ser vi på, hvad der rent faktisk virker.

Vi mener, at der skal være en hurtig konsekvens over for både børn og unge, når de begår en lovovertrædelse, fordi det ved vi virker. Det har vi foreslået flere gange. Det har Dansk Folkeparti ikke villet støtte. Vi mener, at der skal være nogle konsekvenser, der faktisk virker. Det betyder, at man ikke skal sætte dem i fængsel, fordi det værste, vi kan gøre, hvis vi ønsker at forebygge, er at sætte de unge i fængsel. Det øger i den grad risikoen for, at de kommer ud og slår flere mennesker ned.

Derfor synes jeg, at det er vigtigt at få svar på, hvad der er vigtigst for Dansk Folkeparti – at straffe børnene eller forebygge ofre?

Kl. 12:42

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:42

Marlene Harpsøe (DF):

Mit svar til fru Line Barfod er: begge dele. Vi er både optaget af, at personer, som f.eks. overtræder straffeloven ved at begå vold, voldtægt eller lignende, idømmes en sanktion, at de får en dom, og at de får en straf, så ofret ligesom kan få oprejsning og kan føle, at der bliver taget hånd om ens retsfølelse, og samtidig er vi selvfølgelig optaget af at forebygge, at der bliver flere ofre, selvfølgelig er vi da det. Vi ser da med stor fortvivelse på, hver gang vi hører om endnu en, der er blevet overfaldet, endnu en, der er blevet voldtaget, endnu en, der er blevet kvalt af en overfaldsmand. Det ser vi med meget, meget stor urolighed på. Derfor er vi også interesserede i at forebygge det.

Vi mener i hvert fald, at hvis det er, at man sender et klart signal til de unge om, at de altså bliver straffet, når de fylder 14 år, hvis de begår en forbrydelse, vil de også afholde sig fra at begå den forbrydelse, fordi de ved, at de kommer ind at sidde på en ungdomsinstitution.

Kl. 12:43

Formanden :

Så går vi til ordførerrækken – undskyld, fru Lone Dybkjær vil også gerne have en kort bemærkning. Derefter er det hr. Kim Andersen og hr. Tom Behnke som ordførere.

Kl. 12:44

Lone Dybkjær (RV):

Jeg beklager, hvis det ikke fremgik tydeligt, at jeg ønskede ordet. (Formanden: Det var tydeligt.) Nå, o.k., tak.

Det, jeg vil sige, er selvfølgelig til fru Marlene Harpsøe, som sagde, at der er stor forskel på, om man debatterer dyr, eller om man debatterer mennesker. Det er jeg sådan set enig i. Det, vi appellerer til DF's ordfører om, er, at man udviser den samme kærlighed til mennesker, som man gør til dyr. Det er sådan set så enkelt. Det kan vi jo håbe på, at man på et tidspunkt kan få forståelse for, men der er intet i debatten her i dag, der tyder på, at det går i den retning.

Ordføreren siger, at man gerne vil skabe faste rammer for de unge mennesker. Det, som er foreslået her, er jo faste tremmer, det er langt mere end faste rammer, det er faste tremmer. Det vil sige, at det er rigtigt at sammenligne med en hest eller andet. Dansk Folkeparti ville jo ikke drømme om at give de samme foranstaltninger over for dyr, som man gør over for mennesker.

Så siger ordføreren, at de meget gerne vil have et klart signal, og at de tror, at det er et klart signal, at man siger til et ungt menneske: Du kommer i fængsel, når du er 14, hvis du begår et eller andet kriminelt. Det tror vi ikke på.

Vi tror ikke, at det er forebyggende. Det, der er forebyggende, er, at man prøver at gå ind på et tidligt tidspunkt, når man har set, at der er risiko for en udvikling, der går i en uheldig retning. Vi har ikke hørt noget som helst fra Dansk Folkeparti om det. Man hører kun om straf, man hører kun om fængsler, og man hører ikke noget som helst om ærligt, forebyggende arbejde. Og det er jo det, der skal til, hvis man skal skabe nogle faste rammer og ikke bare faste tremmer.

Kl. 12:45

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:46

Marlene Harpsøe (DF):

Fru Lone Dybkjær tror ikke, at det har en forebyggende effekt, hun tror ikke, at det har en præventiv effekt. Godt. I Dansk Folkeparti tror vi, at det rent faktisk har en præventiv effekt. Det kan man så diskutere frem og tilbage.

Men vi har det også sådan i Dansk Folkeparti, at hvis man begår en forbrydelse, om man er 14 år, 15 år eller 46 år, skal man have en straf for det. Men selvfølgelig skal der være nogle andre vilkår, hvis det er, at det handler om et ungt menneske under 18 år. Og det er det, at vi siger i Dansk Folkeparti, at så skal de ind i en sikret ungdomsinstitution, og der skal de have nogle faste rammer og ikke faste tremmer.

Det kan godt være, at fru Lone Dybkjær ikke mener, at det er forebyggende at sætte den kriminelle lavalder ned. Men det er vi meget overbeviste om i Dansk Folkeparti at det er. Det vil jeg gerne sige igen og igen. Det er vores helt klare opfattelse, at hvis man kan vælge at gå frit rundt omkring og gå til fritidsaktiviteter og bo hjemme osv., vil man da hellere det end at sidde på en sikret ungdomsinstitution med lås på dørene.

Kl. 12:47

Formanden :

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 12:47

Lone Dybkjær (RV):

Det er ikke noget nyt, at Dansk Folkeparti interesserer sig for religion, det har vi hørt meget til herinde i Folketinget. Og i det her tilfælde må man også konstatere, at fru Marlene Harpsøe forholder sig til religion. Fru Marlene Harpsøe siger: Jeg tror, at det virker forebyggende. Altså, fakta viser noget helt andet, der er ikke noget som helst, der tyder på, at det at nedsætte strafferammen til 14 år virker forebyggende.

Det, som vi derimod udmærket ved, er, at hvis der sættes ind i tide, hvis der gives hjælp til forældrene, hvis der gives hjælp til de

unge mennesker på et tidligt tidspunkt, har man en chance for at dreje en livsbane i en rigtig retning i stedet for at lade den fortsætte den forkerte vej.

Det er jo utroligt. Det handler ikke om religion, det handler om, at der er nogle faktuelle ting, som man skal tage hensyn til. Men det undrer mig jo ikke, at Dansk Folkeparti negligerer det, for Dansk Folkeparti er fokuseret på troen og ikke på realiteten.

Kl. 12:48

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:48

Marlene Harpsøe (DF):

Altså, jeg troede, at ordet tro ikke nødvendigvis skal opfattes, som om man tror på en religion. Det er jo bare et helt almindeligt dansk udsagnsord, som jeg benytter mig af, ikke kun i dag, men ofte – jeg tror flere gange dagligt.

I forhold til hjælp til forældre er der allerede mulighed for at hjælpe forældre i dag. Hvis f.eks. en mor og far kommer og fortæller, at de altså har Emil derhjemme, og han er fuldstændig uregerlig, og de ved ikke, hvad de skal gøre for at sætte grænser for ham og holde ham hjemme og få ham til at komme hjem til sengetid og spisetid, så kan de netop få nogle kurser i opdragelse af børn. Og det er da en god mulighed, som jeg synes forældrene skal gøre brug af, hvis det er, at der er nogle forældre, som ikke har styr på deres unge mennesker.

Men heldigvis har langt de fleste forældre altså hånd i hanke med deres unge, men der er desværre en del, som ikke har det, og dem skal vi selvfølgelig have til at leve op til deres ansvar.

Kl. 12:49

Formanden :

Tak. Så er det hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre, og bagefter er det hr. Tom Behnke som ordfører for De Konservative.

Kl. 12:50

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Vi er jo nu nået til tredjebehandlingen af dette forslag, som bl.a. medfører, at vi nedsætter den kriminelle lavalder fra 15 til 14 år. Der udspinder sig her i dag en diskussion om forslaget, som der har gjort det under førstebehandlingen og under andenbehandlingen, og som jeg har kunnet høre det indtil nu, er der *intet* nyt under solen. Absolut *intet*. Men det er også i orden, det er godt at få lejlighed til at gentage tingene, og her vil jeg gerne bruge min mulighed for at sige, at det fra første færd fra regeringens side – fra Venstres side, fra konservativ side, fra justitsministerens side – har været sagt, at meningen med at nedsætte den kriminelle lavalder fra 15 til 14 år ikke, naturligvis ikke, er, at 14-årige skal i fængsel.

Det, der er hensigten, og det står vi ubrydeligt fast på, og vi står ved det, er, at 14-årige skal opleve at blive mødt med en konsekvent strafferetlig sanktion, hvis de begår alvorlige kriminelle handlinger. Det er heldigvis sådan, at kriminalitetsudviklingen i det her land ikke som sådan er stigende, men der er desværre en lillebitte gruppe af unge, som i en stadig yngre alder begår mere og mere hardcorekriminalitet. Det er vi fra Venstres side nødt til at sige fra over for. Vi vil ikke acceptere det. De skal vide, at det har en konsekvens, når man overskrider samfundets love og normer og påfører andre gener og skade. Vi tror på, at det vil have en forebyggende, en præventiv effekt.

Så er det naturligvis sådan, at der for de unge, som kommer i sådan en situation, skal tages hensyn til deres alder, familieforhold og livssituation, og de skal jo ikke ind og sidde og afsone sammen med hardcore bandekriminelle og rockere, bestemt ikke. Det skal de hel-

ler ikke i dag, selv om de er 15 eller 16 år. Udgangspunktet er, at de naturligvis skal i nogle særlige sikrede institutioner for børn og unge, sådan som det også fremgår af justitsministerens adskillige besvarelser til Retsudvalget under denne sags behandling.

Det er sådan, at det er regionerne her i landet, der har ansvaret for at stille de faciliteter til rådighed. Der er bevilget midler til, at de kan etableres. Der er for længst etableret sådanne institutioner, og der er sat nye penge af til, at der i indeværende år færdiggøres 30 nye sikrede pladser, og at der næste år kommer yderligere 26 til. Det er opfattelsen blandt de sagkyndige og de myndigheder, der har ansvaret for dette spørgsmål, at kapaciteten dermed er dækkende.

Så vil jeg gerne sige, og det lægger vi i Venstre meget stor vægt på, at vi i forbindelse med den børn- og ungepakke, vi lancerede i efteråret, jo tog en række nye initiativer til at forebygge, at børn og unge i det hele taget kommer ud i den her situation. Det er det, vi lægger meget vægt på, og det skal vi i fremtiden også vie mere interesse, end vi har gjort hidindtil. Kommunerne har flere penge til forebyggende virksomhed blandt børn og unge, end de nogen sinde har haft. Vi har rigtig mange steder et godt og velfungerende SSP-samarbejde, men vi har også nogle steder kommuner, hvor det ikke fungerer, og vi har nogle steder, hvor SSP-samarbejdet er kommet i klemme i forbindelse med strukturreformen for år tilbage.

Vi skal gøre noget mere ved at sikre, at der i tide fra de lokale myndigheds personer tages hånd om de børn, som de sagkyndige jo ofte siger i en meget tidlig alder viser unoder og tendenser til at ville falde udenfor og gå deres egne veje. Det fører til skulkeri fra skolen, det fører til samtaler mellem skolen og hjemmet, hvis der er et hjem, det fører til smårapseri i Brugsen, det fører til knallertryveri og biltyveri osv. osv., fordi for mange får lov til at sejle deres egen sø, fordi der ikke i tide bliver taget hånd om dem og sat ind med de virkemidler, som er nødvendige i den enkelte situation – og der er sjældent to situationer, der er ens. Det skal vi i samarbejde med kommunerne til at gøre meget, meget mere ved i de kommende år.

For de skæbner, der her grundlægges, bliver så uendelig triste for dem selv, deres familier og for samfundet. De bliver ikke gode bi-dragydere til fællesskabet, og de kommer siden hen til at koste kommuner, regioner og stat enorme summer i forhold til sikrede institutioner og særlige behandlingsformer. Derfor kan de penge, der bruges tidligt i et sådant forløb, ikke undervurderes. Det er meget vigtigt, at vi da sætter ind med de nødvendige ressourcer. Det er det, der ligger i regeringens udspil på det her område, og det bakker vi fuldstændig op om i Venstre.

Når vi så har gjort alt det, vi skal gøre, og lidt mere til sammen med den unge selv og dennes familie, havner nogle desværre i den situation, hvor vi må sige: Nu går den ikke længere, Granberg. Nu må du mærke lovens hårde hånd, og så må du væk fra det miljø, du er i. Du må også af præventive grunde tage din straf.

Det er derfor, vi følger med kriminalitetsudviklingen og nedsætter den kriminelle lavalder fra 15 til 14 år, men anbringelser skal naturligvis være i særlig sikrede institutioner med mulighed for idrætsudøvelse, med mulighed for at dyrke fritidsinteresser og med mulighed for læring, så man kommer ud efterfølgende på den anden side af institutionsopholdet og kan have en så normal tilværelse som overhovedet muligt.

Med de ord her vil jeg gerne endnu en gang sige, at Venstre naturligvis står fuldstændig bag det her forslag, som regeringen har fremsat, og som justitsministeren så dygtigt og sagligt har redegjort for gang på gang. Det er sund fornuft, i orden.

Kl. 12:56

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, først fra fru Karina Lorenzen Dehnhardt.

Kl. 12:56

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er glad for, at Venstres ordfører anerkender den statistiske udvikling, som viser, at der er mindre kriminalitet blandt de 14-årige. Jeg er også glad for, at Venstres ordfører ikke gentager den vildfarelse, som Venstres ordfører ellers mange gange har gentaget, nemlig at de unge er indblandet i hardcore bandekriminalitet.

Jeg bliver en smule interesseret i, at Venstres ordfører hele tiden nævner hardcore kriminalitet. Hvad er det for en hardcore kriminalitet blandt de unge på 14 år? Hvad er det for nogle tal, vi har på den hardcore kriminalitet, som gør, at det er nødvendigt at nedsætte den kriminelle lavalder? Det kunne jeg godt tænke mig at få en redegørelse for.

Så synes jeg bare, at det er rigtig, rigtig mærkeligt, når man tidligere har kunnet se hr. Kim Andersen være skeptisk over for at nedsætte den kriminelle lavalder og være citeret for at sige: Vi får ikke noget godt ud af at sætte unge i fængsel, for det gør dem til kriminelle; de skal ikke kunne dømmes, og de skal ikke kunne afsone i fængsler.

Hvorfor kunne Venstre så ikke stemme for oppositionens ændringsforslag om at udsætte lovens ikrafttræden, til vi havde sikrede institutioner og pladser nok?

Kl. 12:57

Formanden :

Hr. Kim Andersen.

Kl. 12:57

Kim Andersen (V):

Som jeg nævnte tidligere, må jeg fastholde, at regionerne, som har ansvaret for at stille det fornødne antal fagligt forsvarlige sikrede institutionspladser til rådighed, gør gældende, at når vi har fået indfaset de institutionspladser, der er under opførelse, og som vil være det næste år, er kapaciteten dækkende. I og med at kriminaliteten jo skal begås først og der efterfølgende skal være en retsproces, har jeg fået forklaret, at der så ikke er nogen risiko for, at vi kommer i kapacitetsproblemer på det her område, og for, at der ikke er de pladser i regionernes regi, som er nødvendigt. Så det problem er altså ikke-eksisterende ifølge sagkyndige, og dem henholder jeg mig til. Jeg tror, det ville være godt, hvis SF's ordfører i stigende omfang gjorde ligeså.

Så vil jeg gerne sige, at der ikke er tale om, at børn skal ind i fængsler og afsone. De skal som udgangspunkt have en straf, der passer til den livssituation, de er i, og derfor skal de i sikrede institutioner, der er egnet dertil.

Kl. 12:58

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, kort bemærkning.

Kl. 12:58

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes, at Venstres ordfører skulle tage ansvar i stedet for at kaste den her snak om de sikrede pladser over på regionerne. Tag dog ansvar for, at vi ikke har sikrede pladser nok. Tag dog ansvar for, at vi i de sidste mange år har set alt, alt for mange børn i danske fængsler. Det er en problemstilling, vi har snakket om igen og igen, siden jeg kom i Folketinget i 2007. Regeringen har ikke evnet at løse den udfordring, og vi vil komme til at se børn og unge i fængslerne.

Så fik jeg altså ikke et svar på, hvad det er for en hardcore kriminalitet, som de her unge er involveret i, og som gør det nødvendigt at nedsætte den kriminelle lavalder. Det kunne jeg helt ærligt godt tænke mig at få noget mere viden om.

Så vil jeg bare sige, at når regeringen vælger at stramme op på den her måde, får det altså en ret stor konsekvens for den del af de unge, som flirter med noget hærværk eller begår et butikstyveri, hvilket ikke er så unormalt, når man er ung. Det får den konsekvens, at de får en plet på straffeattesten, og det forhindrer dem i at få et job og en praktikplads og i at komme videre i deres liv. Vi ved, det har den allerallerbedste præventive virkning. Hvad har Venstres ordfører at sige til det?

Kl. 13:00

Formanden :

Hr. Kim Andersen.

Kl. 13:00

Kim Andersen (V):

Venstre tager i høj grad ansvar for den vanskelig problemstilling, vi her står med. Vi har været med til at sikre, at der tilføres politiet og kriminalforsorgen betydelig flere midler, end nogen anden regering. Vi har været med til at sikre, at regionerne også tilføres midler, sådan at det fornødne antal institutionspladser kan etableres.

Jeg vil også gerne sige, at vi tager ansvar for at følge med i bekæmpelsen af den kriminalitet, som vi ser komme her til landet.

Vi har været med til at sikre, at vi nu får nedsat den kriminelle lavalder fra 15 år til 14 år for at sende det klare signal, som vi tror på har en præventiv effekt, at vi ikke tolererer, at nogle få, meget få, men stadig yngre, begår grov og grim kriminalitet. Vi ved det. Vi ved det fra bandeopgørene. Vi ved fra urolighederne på Nørrebro, at nogle går foran der. Det hævdes også, at nogle spekulerer i at skubbe børn og unge under den kriminelle lavalder foran sig ud i kriminalitet.

Vi vil gerne sige, at vi ikke vil tolerere det. Det er et alvorligt samfundsproblem, og i modsætning til SF tager vi ansvar for det. SF har faktisk altid tidligere haft lidt svært med det her med kriminalitet og strafafsoning. Lige nu ved vi aldrig, hvor SF argumenterer, og hvad de stemmer for, men her i dag har vi i hvert fald hørt, at de ikke er parat til at tage ansvar, men det er Venstre.

Kl. 13:01

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning til hr. Kim Andersen. Jeg har også fru Lone Dybkjær på listen, og jeg skal nok lade være med at fejle. Værsgo.

Kl. 13:01

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke forstå, hvorfor hr. Kim Andersen ikke bare sige tingene rent ud, som de er. Det er jo ikke regeringen, der har fundet på, at børn på 14 år skal i fængsel. Tværtimod har Venstre argumenteret imod, indtil man sidste efterår havde en finanslov, der skulle vedtages. Det er Dansk Folkeparti, der igen og igen har ønsket at straffe børn. Men så skulle man have Dansk Folkeparti til at stemme for finansloven, og hvert år, når Dansk Folkeparti skal stemme for finansloven, er der nogle mennesker, der skal ofres, og i år var det altså 14-årige børn, der skulle ofres, og de skulle sættes i fængsel.

Hvorfor siger Venstre det ikke bare rent ud, som det er? Man skulle have Dansk Folkeparti til at stemme for ubehagelighederne med at give skattelettelse til de rigeste og skære på de fattige. Den pris betaler man så fra regeringens side. Derfor vil jeg bare høre, om Venstre så ikke også vil sætte nogle penge af til at få lavet en ordentlig forebyggelse. I stedet for at man går ud og skærer på kommunerne og alt det, der skulle sikre, at der var forebyggelse, hvorfor sørger man så ikke for, at vi reelt kan forhindre, at børn kommer ud i det her?

Formanden :

Hr. Kim Andersen.

Kl. 13:02 lavet et stort fremskud i efteråret omkring forebyggelse og taget en lang række initiativer, heriblandt det at nedsætte den kriminelle lavalder.

Kim Andersen (V):

Jeg bryder mig ikke om den retorik, som Enhedslistens ordfører benytter sig af. Jeg synes ikke, den er hæderlig og ordentlig. Jeg må klart tage afstand fra, at Venstre på nogen måde skulle have ofret de 14-årige. Det er ikke ordentlig tale. Tværtimod har vi udvist ansvarlighed og konsekvens i forhold til et kriminalitetsmønster, som vi har set brede sig i de senere år, som vi har kendt fra udlandet i adskillige år, og som nu desværre også er kommet hertil.

Jeg gentager det for tredje gang her i dag: Der er en lillebitte gruppe af stadig yngre, som begår stadig hårdere kriminalitet. Vi har behov for at statuere nogle eksempler over for dem. Vi har behov for at sige, at vi ikke tolererer det. Det får konsekvenser, hvis I overskrider samfundets love og normer.

Vi sætter midlerne af til at forebygge, at det sker. Jeg sagde lige før, at vi skal være bedre til at bruge de midler. Vi skal være bedre til at koordinere den offentlige forebyggende indsats, men når det er gået galt, skal der være en strafferetlig konsekvens, som har en forebyggende effekt.

Kl. 13:02

Det er ikke et spørgsmål om, at vi har skullet handle noget som helst af med Dansk Folkeparti og have en finanslov igennem, hvor vi tog fra de fattige og gav til de rige. Det er demagogi, og det er ikke hæderlig argumentation i forbindelse med et alvorligt lovforslag.

Kl. 13:06

Formanden :

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil da gerne kvittere for, at Venstres ordfører siger, at det, der sker her, er udtryk for ren Venstrepolitik. Det, Venstres ordfører siger, er jo, at man mener, at det er den eneste rigtige måde. Så må vi ikke sige, at man ofrer nogen, men vi må gerne sige, at det er eksempler, der skal statuere, at sådan gør man ikke. Det synes jeg også godt at man kan kalde en ofring. Men så er det på plads. Det er Venstres eget forslag, at vi skal sænke den kriminelle lavalder, til trods for at alle eksperter på det her område siger det modsatte. Tak for det.

Så vil jeg sådan set også godt kvittere over for Venstres ordfører, når Venstres ordfører siger, at Venstre må inddrage, at man vil vie mere interesse, end man har gjort hidtil, til det forebyggende arbejde. Det er dog et slags løfte, må jeg sige. Det, der er hele problemet her, er, at man gør det i den totalt omvendte rækkefølge. Man starter med at straffe, hvor man skulle starte med at forebygge. Det er jo bl.a. det, der er den store forskel mellem regeringspartierne og oppositionen. Vi synes, man skal starte med at forebygge. Det er det vigtige. Vi synes, man skal tage hånd om børnene i en tidlig alder, og ikke når det er for sent.

Kl. 13:07

Formanden :

Fru Line Barfod, en kort bemærkning.

Kl. 13:03

Line Barfod (EL):

Der er kun to muligheder, vil jeg sige til hr. Kim Andersen: Enten forholder det sig sådan, som jeg sagde før, at regeringen har betalt den pris til Dansk Folkeparti, at de 14-årige børn skulle ofres og sættes i fængsel, for at få Dansk Folkeparti til at stemme for finansloven, eller også har Venstre ændret holdning, for indtil da var man klart imod at sænke den kriminelle lavalder.

Der er ikke kommet nogen som helst ny viden på bordet. Tværtimod kom regeringens egen Ungdomskommission sidste efterår og advarede imod at sænke den kriminelle lavalder, fordi der er en risiko for, at det fører til mere kriminalitet. Der er ikke kommet nogen som helst nye tal på bordet, der underbygger noget af det, hr. Kim Andersen påstår.

Så enten er det den pris, man har betalt for at få Dansk Folkeparti til at stemme for at give til de rige og tage fra de fattige, eller også er der kommet en eller anden helt ny viden til Venstre, som man ikke har villet indvi resten af Folketinget og resten af befolkningen i.

Kl. 13:04

Kl. 13:05

Formanden :

Hr. Kim Andersen.

Kl. 13:05

Kim Andersen (V):

Fru Line Barfods retorik bliver hverken mere rigtig eller mere sympatisk af, at den bliver gentaget heroppefra gang på gang. Jeg må tage afstand fra den. Det forholder sig ikke, som det hævdes.

Det er klart, at det her er et meget vigtigt spørgsmål, og derfor har det naturligvis været diskuteret. Det har også været diskuteret i mit parti. Sådan er det. Det har vi faktisk for vane at gøre grundigt og gennem lang tid. Men det er klart, at vi har et ønske om at være duelige, at være handlekraftige, at imødegå en forfærdelig trist samfundsudvikling, som vi har været vidne til i de senere år, hvor der er en lille gruppe af unge, som begår stadig hårdere kriminalitet i en tidligere alder. Det har vi ønsket at forholde os til, og derfor har vi

Formanden :

Tak. Hr. Kim Andersen.

Kl. 13:07

Kim Andersen (V):

Hvis vi nu ser bort fra det, som den radikale ordfører åbenbart føler sig forpligtet til at skulle fremføre af oppositionens retorik – jeg ved ikke rigtig hvorfor, men det må ordføreren jo føle behov for – og så ser på det, der er substansen, og som kom frem til sidst, vedrørende det forebyggende, så vil jeg gerne kvittere. For det har vi faktisk snakket om før, og jeg tror, at den radikale ordfører er helt klar over og må anerkende, at der i den pakke, der blev lagt frem for offentligheden og for Folketinget i efteråret, om en styrket indsats for kriminalitetsforebyggelse, er en bred vifte af rigtig mange gode initiativer.

Jeg vil da gerne vedkende mig, at de ikke er fuldt ud implementeret endnu. Jeg vil da også gerne vedstå, at det ikke er alt i den kriminalforebyggende indsats, der fungerer lige godt. Jeg nævnte det sådan set allerede selv i min ordførertale. Men det ændrer ikke ved, at regeringen har taget skridt til det, ikke alene med hensyn til lovgivningsmæssige hjemler, men også med hensyn til at afsætte midler. Og så skal vi i samarbejder mellem de offentlige myndigheder blive bedre til at tage hånd om tingene i tide, for det er det, børnene og de unge har brug for. Det vil skåne os for mange lidelser senere hen.

Tak.

Kl. 13:09

Formanden :

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:09

Lone Dybkjær (RV):

Jeg oplevede nu ikke, at mit indlæg var sådan ren oppositionsretorik. Altså, jeg tilhører et parti, der tror på forebyggelse, og på, at man skal sætte ind med forebyggelse, før man sætter ind med straf, og jeg siger, at Venstre gør det modsatte. Men jeg synes, det var et dejligt løfte, som Venstres ordfører gav. For på et tidspunkt kan man måske regne med, at Venstre kommer i opposition, og så kan jeg forstå, at der vil blive sat en totalt anden standard for retorikken. Det er vi jo mange der vil se frem til, navnlig os, der udefra skal sidde og høre på det. Så det vil jeg virkelig glæde mig til.

Det reelle problem her er, at der er afsat nogle midler, samtidig med at man nu svinger den store sparekniv. Jeg er godt klar over, at det ikke er den sparekniv, som regeringen havde ment der skulle svinges, men der føres trods alt en temmelig stram økonomisk politik over for kommunerne, og vi ved, at kommunerne har mange opgaver, som de allerede i dag ikke løser. Derfor er spørgsmålet jo, hvordan Venstre vil sikre, at de her opgaver med forebyggelse vil blive taget rigtig alvorligt.

Kl. 13:10

Formanden :

Tak. Så er det fru Karen Hækkerup med en kort bemærkning til hr. Kim Andersen.

Kl. 13:10

Karen Hækkerup (S):

Jeg bad om ordet, fordi hr. Kim Andersen hidsede sig voldsomt op fra talerstolen og sagde, at det var usandt og uklædeligt, at man stod og sagde, at når regeringen nu vil sænke den kriminelle lavalder og sætte 14-årige i fængsel, havde det en sammenhæng med, at Dansk Folkeparti havde krævet det i forbindelse med finanslovforhandlinger.

Så gik jeg ned og tog min telefon – vi har jo fået de her smarte telefoner, som man kan søge på – og så fandt jeg søreme en artikel fra Politiken den 23. september 2009 med overskriften »DF kræver kriminel lavalder på finanslov«. Ifølge den artikel siger hr. Kristian Thulesen Dahl, at det vil man stille som et krav, at man jo aldrig har ultimative krav – han taler om Dansk Folkeparti – men at man alligevel vil stille det som et krav. Herefter bliver ideen afvist af De Konservative, hvor fru Henriette Kjær siger, at det ikke kommer til at ske.

Jeg fandt i øvrigt også en anden artikel, hvor det er Dansk Folkeparti, der endnu en gang siger, at man vil have sænket den kriminelle lavalder, og hvor den konservative ordfører, hr. Tom Behnke, siger, at det kun er Dansk Folkeparti, der har den holdning, og at det ikke kommer til at ske.

Nu sker det så alligevel, og så er det gode spørgsmål, om Venstre kan svare på hvorfor. Kan man komme herop og sige, at der er noget som helst, der kan sandsynliggøre, at det her ikke handler om, at det alene er en finanslovaftale? Hvor er dokumentationen for, at det virker? Hvorfor har man solgt sin sjæl? Det er mine spørgsmål til hr. Kim Andersen. Kan vi få svar på det?

Kl. 13:11

Formanden :

Hr. Kim Andersen.

Kl. 13:11

Kim Andersen (V):

Hvis jeg må begynde med fru Karen Hækkerup, vil jeg gerne sige, at uanset finanslovforhandlingerne sidste år er det her spørgsmål om kriminalitetsforebyggelse og den lille gruppe af unge, som begår hård og grim kriminalitet, noget, som vi faktisk har diskuteret igen-

nem adskillige år. Vi har diskuteret det i Venstre, vi har diskuteret det i offentligheden og her i salen, og på et tidspunkt er der nogle, der sætter det her spørgsmål på en dagsorden, der indgår i andre sammenhænge, og som man forholder sig til. Men det er jo ikke noget, der sådan er kommet op af hatten som en hvid kanin. Det er noget, vi har diskuteret igennem adskillige år.

Vi vil gerne give et sagligt og ansvarligt svar på den beklagelige kriminalitetsudvikling, vi har været vidne til, og vi tror altså, det har en præventiv effekt, at vi siger til nogle af de her få hardcore kriminelle: Den går ikke. Vi sørger for at gøre, hvad vi kan, for at forebygge, men når det ikke kan lade sig gøre, skal der være en konsekvens.

Til den radikale ordfører vil jeg sige, at jeg er utrolig åben over for alle former for saglig diskussion om forebyggende initiativer.

Kl. 13:13

Formanden :

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:13

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at Venstres ordfører stiller en falsk præmis op. Det er, som om Venstres ordfører gerne vil tegne et billede af, at der er Venstres linje, som er konsekvens, og så er der den anden, der er noget slattent og slapt noget, som ikke er godt. Der vil jeg bare sige, at der ikke sidder nogen her, hverken nogen, som repræsenterer Enhedslisten, SF eller De Radikale, eller mig selv, der ikke mener, at det skal være fyldt med konsekvenser, hvis man begår kriminalitet som 14-årig. Vi er bare uenige med regeringen om, hvad det er for nogle konsekvenser, man skal tage.

Vi vil ikke sætte de 14-årige i fængsel, fordi vi ved, det vil føre til, at de kommer længere ud i kriminalitet. Vi vil sætte ind langt tidligere. Vi vil sætte ind med samfundet som en opdragende faktor. Vi vil sætte ind med konfliktråd, med mægling. Og vi vil også sætte ind med sanktioner over for de her børn og unge, der skal føre til, at de forlader deres kriminelle løbebane.

Men vi sætter ikke tremmer for vinduerne. Vi vil ikke være med til at sætte det ind i det her fuldstændig håbløse projekt, som regeringen har. Der er en anden vej, også når det handler om at behandle kriminalitetstruede børn og unge.

Kan Venstres ordfører ikke bekræfte, at Socialdemokraterne og SF i årevis har forsøgt at få regeringen til at tage hånd om den her ungdomskriminalitetsdebat, men at man ikke har villet noget. Nu kommer man så, og det eneste, man vil, er så at sætte børn i fængsel.

Kl. 13:14

Formanden :

Hr. Kim Andersen.

Kl. 13:14

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt adskillige gange tidligere: at vi ikke med det her forslag har sagt, at 14-årige skal i fængsel. Det skal de ikke i dag, og det skal de heller ikke, efter at det her lovforslag er trådt i kraft. De unge, som måtte få en straf på baggrund af en kriminalitet, der har været af en karakter, så de skal have en straffetlig sanktion, der berettiger til at tage den her nedsættelse i anvendelse, skal ikke ind og afsone i fængsler og arresthuse sammen med traditionelle kriminelle. De skal i nogle særlige sikrede institutioner for børn og unge, som vi allerede kender til i dag, og som vi er ved at udvide kapaciteten af.

Så ser jeg i øvrigt rigtig gerne, at vi kan fortsætte et forhåbentlig bredt samarbejde om at virkeliggøre alle de forebyggende initiativer, som regeringen har lagt frem, og som der også er midler til, og at vi

kan hjælpe med til i et samarbejde med kommunerne at få mere effekt ud af den indsats.

Kl. 13:15

Formanden :

Tak. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak. Jeg kunne ikke undgå tidligere i debatten at lægge mærke til, hvordan en samlet rød front blev ved med at give indtryk af, at når hverken Venstre eller De Konservative tog ordet var det, fordi man ikke var klar til at stå på mål for det her lovforslag, og fordi man ikke havde nogen argumenter og ikke ville deltage i debatten.

Men enhver kan jo huske, at da vi drøftede det her lovforslag under førstebehandlingen, var der ikke bare en principiel stillingtagen til forslaget, som der står i Folketingets forretningsorden § 11 om en første behandling. Under førstebehandlingen diskuterede vi det her lovforslag helt ned i hver eneste lille detalje. Det vil sige, at vi fik vendt alle argumenter for og imod. Det gjorde vi også ved andenbehandlingen, og når man så ved tredjebehandlingen vil gentage det en gang til, sad jeg lige så stilfærdigt og tænkte: Hvad kommer der ud af det; kommer der noget nyt ud af det? Det gør der ikke.

Det, der gør sig gældende, er, at vi naturligvis er klar til at stå på mål for det her forslag og for den samlede pakke. Det er jo en anden ting, der er gået igen i den her debat, nemlig at man prøver på fuldstændig at overse eller forbyde, at det her er en del af en samlet pakke. Det er en historisk stor indsats for at bekæmpe kriminalitet begået af børn og unge, som primært handler om at lave en række forebyggende, præventive tiltag, så vi undgår, at børn og unge når dertil, at de laver kriminalitet. Det er det, pakken går ud på.

Der er afsat 700 mio. kr. til forebyggelse og præventive tiltag, og derfor klinger det hult, når den ene røde ordfører efter den anden siger, at man hellere skulle lave forebyggelse. Det er jo det, vi gør.

Det er en historisk stor pakke på 700 mio. kr. Men hvis der alligevel er nogle, som til trods for denne indsats kommer ud i kriminalitet, så fremgår det også klart og tydeligt af lovforslaget, at frihedsberøvelse vil være den sidste udvej, det sidste sanktionsvalg.

Det er altså ikke således, som de røde ordførere prøver at give indtryk af, at alle 14-årige skal sættes i fængsel. Det er det ikke. Vi taler om dem, som begår kriminalitet, og det er ikke bare dem, der begår kriminalitet, for der vil man først vælge alle mulige andre former for sanktion, men om dem, der begår meget, meget grov, meget massiv og meget kynisk kriminalitet, hvor der ikke er andre udveje end at sige: Nu slutter festen; du skal ikke te dig på den måde i det her samfund og være til fare for andre mennesker. Vi taler om grov vold, vi taler om seksuelle krænkelser, vi taler om forsøg på manddrab. Det er den kaliber, vi taler om.

Det kan jo godt være svært at forholde sig til det her lovforslag, hvis man går hjem til sit eget børneværelse og kigger på sin egen 14-årige, der ligger og sover lige så sødt, og så tænke på, at ens søn eller datter skulle i fængsel. Det kan man jo slet ikke forholde sig til. Men det er heller ikke det, der er tilfældet, for det er jo børn og unge, som er søde og rare og opfører sig ordentligt, og det er ikke dem, vi taler om.

Dem, vi taler om, er de få tilfælde. Det er heldigvis få, men de få tilfælde er til gengæld rigtig ubehageligt grove. Det er de få, som laver så alvorlig, grov kriminalitet, at vi bliver nødt til at sikre deres tilstedeværelse, mens vi får dem ud af kriminaliteten. Det er jo det, der er forskellen på de sociale foranstaltninger og det, at vi kommer over i retssystemet. I retssystemet kan man nemlig med en dommers kendelse fastholde den unge, mens man sørger for at opdrage og udanne den unge til en tilværelse uden kriminalitet.

Når vi så taler om frihedsberøvelse, hvad er det så for en form for frihedsberøvelse, vi taler om? Man får sådan indtrykket af, at det altid være i et fængsel. Tværtimod er det, vi taler om, at de bliver placeret på særlige, sikrede institutioner under socialpædagogisk opsyn, socialpædagogisk opdragelse og uddannelse til en tilværelse uden kriminalitet. Det, der er sagen, er, at vi med den her mulighed går ind og sikrer, at man i de få tilfælde, hvor det er nødvendigt at fastholde massivt kriminelle unge, indtil man får styr på dem, rent faktisk kan låse døren og sige, at nu slutter festen.

Men der vil selvfølgelig opstå situationer, og det kan jo ikke undgås, hvor også en 14-årig eller 15-årig, en 16-årig eller 17-årig er så fuldstændig vild og balstyrisk voldelig og farlig for sine omgivelser, at det er nødvendigt i kortere eller længere tid at sætte vedkommende i en fængselscelle til afkøling.

Kl. 13:20

Man skal da ikke stå her og give indtryk af, at det ikke kommer til at foregå. Derfor er det også lidt underligt, at rød blok har stillet ændringsforslag om, at det her først skal træde i kraft i 2012, for så undgår man, at børn og unge kommer i fængsel. Det gør man da ikke. Reglerne er stadig væk sådan, at de, der er under 18 år, primært skal sidde i sikrede institutioner. Det gælder alle under 18 år. Men det vil også fremover komme til at ske i de få tilfælde, hvor det er uforsvarligt og farligt for de ansatte, og hvor de unge er så voldelige, at man er nødt til at spærre dem inde i kortere eller længere tid, indtil de er blevet kølet ned. Uanset om man bygger 1.000 nye sikrede institutionspladser, vil den situation kunne opstå. Så nej, man kan ikke give en garanti for, at unge under 18 år aldrig kommer i fængsel, og det er netop af den her årsag.

Det andet, der gør sig gældende, og det tror jeg også man skal huske på, når nu man bliver ved med at tale om antallet af unge, som sidder kortvarigt i fængsel, er, at en stor del af dem jo kun sidder i ultrakort tid, i ganske få dage, indtil den sikrede institutionsplads, de skal være i, bliver fundet. Det er altså meget midlertidigt, det er meget kortvarigt, og det er kun for at fastholde deres tilstedeværelse, indtil man er sikker på at have en god plads til dem.

Så skal vi også huske på, at vi med den her ordning jo går ind og sørger for, at der bliver lavet ungesamråd i alle politikredse. Det betyder, at alle eksperter, der har med den unge at gøre, sætter sig om bordet og spørger: Hvad vil være den rigtige løsning for ham eller hende for at sikre, at han eller hun kommer ud af kriminalitet?

Der sidder folk fra politiet, fra socialforvaltningen, fra skole, fra SSP-samarbejdet, det kan være psykologer, og det kan være kriminalforsorgen osv. osv. Der sidder altså nogle, som på forhånd tager stilling til, hvad de vil begære, når de kommer op til dommeren, og hvilken sanktion der i et pågældende tilfælde vil være den rigtige. Når man så kommer op til domstolen, vil det være sådan fremover, at der vil være en eller flere af de dommere, der er i byretten, som er særlig dedikeret til at tage sig af de her sager med børn og unge, der begår kriminalitet. Det vil sige, at det altså er dommere, som er vant til at have med den slags sager at gøre, og som kender de forskellige alternative sanktionsformer, og derfor vil det selvfølgelig også være det, man primært kommer til at træffe beslutning om.

Så bliver det sagt, at det er i strid med FN's børnekonvention. Nej, det er det ikke! Det fremgår klart og tydeligt af børnekonventionen, at når man frihedsberøver unge under 18 år, skal det være under ordnede forhold. Det skal være til barnets bedste osv. Så det er rent faktisk beskrevet i børnekonventionen, hvordan man skal håndtere den situation, at unge under 18 år er frihedsberøvet. Så det er ikke i strid med børnekonventionen.

Der kører jo en påstand om, at unge bliver mere kriminelle af at komme i fængsel. Jeg er nødt til at sige, at det er noget af en påstand. Hvordan kan man vide det? Hvad er det for en referencegruppe, vi har? Hvad er det for børn og unge, som har begået så massiv kriminalitet, at de egentlig burde være frihedsberøvet, f.eks. i form af en

ungdomssanktion på en lukket, sikret institution, men som man bare har ladet gå løs? Hvad er det for en referencegruppe? Ingen, for den findes ikke. Det, vi til gengæld ved med sikkerhed, er, at langt hovedparten af dem, der bliver frihedsberøvet, kommer ud af kriminalitet, dem ser man ikke igen. Så det er altså ikke sådan, at det ikke har en effekt, det er ikke sådan, at det ikke har en betydning, for det har det. Det, at man fastholder de unge, som er ude i massiv kriminalitet, fastholder dem, mens de bliver opdraget, mens de bliver uddannet til at komme ud af en kriminell tilværelse, kan lade sig gøre, og det sker rent faktisk allerede i dag.

Til sidst skal jeg lige i forhold til de sikrede institutioner og antal af pladser, som der også har været meget diskussion om, sige, at det er sådan, at vi jo netop har påtaget os et ansvar. Vi hører hele tiden rød blok sige: Tag dog et ansvar. Jamen det er jo det, vi har gjort. Der er afsat penge på finansloven til det, der er afsat over 50 mio. kr. Derudover var det sådan, at da staten overdrog regionerne opgaven, fulgte der 15 nye pladser med, og forud for det havde man yderligere oprettet 10 ekstra sikrede pladser. Så man har dels etableret en række pladser, dels sat penge af til at etablere de her pladser.

Så tror jeg, at det er sat på plads.

Til dem, der har fulgt med i det her og også så førstebehandlingen, vil jeg sige, at man vil opdage, at det stort set også var det, jeg sagde ved førstebehandlingen. Men så fik vi det gentaget, og så må vi se, om rød blok har forstået det denne gang. Jeg tvivler.

Kl. 13:25

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Det er fru Karen Hækkerup, og bagefter er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:25

Karen Hækkerup (S):

Jeg tror ikke, at problemet er, at rød blok ikke forstår det – jo, faktisk er det måske det, der er problemet. Jeg tror måske, i hvert fald hvis jeg skal tale for mig selv, at jeg virkelig ikke forstår, hvordan man kan stille sig op som politiker og stemme for noget, man godt ved ikke virker, altså stemme for noget, man godt ved vil skade børn. Jeg forstår det faktisk ikke, så måske havde den konservative ordfører alligevel lige præcis ramt hovedet på sømmet.

Vi kan jo finde masser af citater frem, hvor den konservative ordfører siger, at det kun er Dansk Folkeparti, der har den holdning, at den kriminelle lavalder skal sænkes, og at det ikke kommer til at ske. Der vil være lige så gode muligheder for at rette op på børn i det sociale system. Citaterne ligger der, og der er mange af dem.

Vi har jo haft debatten om, om det her er et finanslovsforslag. Eller hvad er det? Man kan sige, at det er det. Det blev annonceret den 23. september som et finanslovkrav, og det blev aftalt den 12. november som del af en finanslovaftale. Der er altså ikke rigtig længe nogen tvivl om, at det her er del af en finanslovaftale.

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører: Når han siger, at det vil hjælpe at sætte børn i fængsel – for hvis vi giver dem en straf, ser vi dem ikke igen – hvad vil den konservative ordfører så svare på, at over 80 pct. af dem, vi har i vores ungdomsinstitutioner, er gengangere af dem, der har fået en ungdomssanktion?

Kl. 13:26

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:26

Tom Behnke (KF):

Det bliver så igen påstået, at vi ved, at det ikke virker. Nej, det er simpelt hen ikke rigtigt. Man har overhovedet ikke noget referencegrundlag at træffe den beslutning på. Og i øvrigt ved vi om de 15-, 16- og 17-årige, at det i stedet for en social sanktion, hvor den unge

kan gå, når han har lyst til det – han kan bare gå sin vej, og så skal politiet ud at lede efter ham igen – kan betale sig og lade sig gøre at fastholde ham i et uddannelsesforløb på en institution, for der ved vi det virker.

I forhold til ungdomssanktionen ved vi også, at den ikke har virket hensigtsmæssigt. Den har ikke virket tilfredsstillende, fordi man manglede den røde tråd i overgangen mellem de tre faser, der er i ungdomssanktionen. Det fik man sat på plads, og derefter er det gået meget bedre.

Når jeg taler om, at de ikke vender tilbage til kriminalitet, så er det i forhold til det samlede antal frihedsberøvede under 18 år. Der kan vi se, at langt hovedparten hopper ud af kriminalitet – altså har det en effekt!

Kl. 13:27

Formanden :

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:27

Karen Hækkerup (S):

Jeg er ikke enig med den konservative ordfører i, at vi har fået løst problemet med den røde tråd i ungdomssanktionen. Jeg ser, at vi dér har et meget, meget stort problem, som vi skubber foran os, fordi der er en så dårlig koordinering mellem de forskellige enheder, og fordi der er så forskellig kvalitet i de tilbud, vi sætter børnene i.

Jeg vil gerne slutte af med at sige til den konservative ordfører, at vi fra Socialdemokraternes side faktisk ingenting har imod konsekvens. Vi har ingenting imod sanktioner, vi har ingenting imod, at man skal stoppe kriminalitet. Det er rent faktisk det, vi gerne vil.

Derfor vil vi bare gerne advare mod, at regeringen vedtager det her lovforslag. Det kan godt være, at det er konsekvens, og det kan godt være, at det er en sanktion, men det vil ikke forhindre, at der vil komme mere kriminalitet. Det vil tværtimod gå den anden vej.

Når den konservative ordfører siger, at det ved vi ikke noget om, så må man jo sige: Jamen altså, man har jo selv nedsat en ungdomskommission og fået alle de eksperter, der er i hele landet og ved noget om det her, til at sidde at lave en 700 siders beretning. I den afviser man at sænke den kriminelle lavalder og siger, at det vil føre til mere kriminalitet.

Hvad er De Konservatives svar egentlig på det?

Kl. 13:28

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:28

Tom Behnke (KF):

Igen skal vi se den her pakke som et samlet hele. Det er en historisk stor indsats i forhold til forebyggelse og præventive tiltag. Det er det, der skal forhindre, at børn og unge overhovedet når dertil, hvor de begår kriminalitet – eller i hvert fald dertil, hvor de begår så grov kriminalitet, at man er nødt til at sanktionere det og i værste fald at lave frihedsberøvende foranstaltninger.

Når man så siger, at de bliver mere kriminelle af at blive frihedsberøvet, så har jeg min tvivl om, hvorvidt det overhovedet kan lade sig gøre at blive mere kriminell, når de er nået dertil. Nu skal vi huske på, at det jo altså ikke er dem, der stjæler en pakke tyggegummi nede hos købmanden, der får en frihedsberøvende sanktion. Det er dem, der laver meget, meget grov, kynisk, udspekuleret kriminalitet, som er livsfarlig for andre mennesker, eller som andre mennesker rent faktisk dør af! At forestille sig, at de skulle kunne blive mere kriminelle af at komme i fængsel, er svært – nej, de kan simpelt hen ikke blive mere kriminelle!

Den gruppe, vi taler om, er den lille gruppe, der begår den allerhårdste form for kriminalitet; det er dem, vi taler om. Og det, vi øn-

sker, er at fastholde dem, mens vi sikrer, at de bliver uddannet og opdraget til at komme ud af kriminalitet. Det er det, der er målet med det. En frihedsberøvende sanktion i sig selv giver jo ingenting.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Line Barfod for et spørgsmål.

Det er muligt, at jeg er kommet til at bytte rundt på rækkefølgen, men medlemmet er noteret ned.

Kl. 13:30

Line Barfod (EL):

Det, jeg jo synes er det vigtige, er, hvordan vi forebygger, at der er nogle, der bliver ofre. Hvordan forebygger vi, at der er nogle, der bliver slået ned på gaden, bliver ofre for den kriminalitet, som hr. Tom Behnke taler om.

I adskillige af de historier, som vi har hørt, om nogle af de værste overfald, der har været – også i nogle af de historier, som Retsudvalget hørte om, da vi for nylig var i Østjylland for at besøge forskellige institutioner og talte med nogle af de unge og deres forældre – har både de unge og deres forældre jo bedt om hjælp. De har sagt: Vi har nogle kæmpe problemer. Det risikerer at gå rigtig galt. Der kan være forskellige former for stoffer og andet involveret.

Så er det jo her, man bør sætte ind for at sikre, at de får den hjælp med det samme. Det er her, man bør sætte ind for at sikre, at der er nogle økonomisystemer, der gør, at hvis der er et barn, der har behov for at komme på en social institution for at få den hjælp og støtte, der skal til, for at komme ud af det stofmisbrug eller det dårlige selvskab, det er i, eller hvad det nu er, så får barnet hjælp med det samme.

Så er det jo der, man skal sætte ind, hvis man vil forebygge, at der er nogle, der bliver groft overfaldet. Det hjælper jo ikke noget, at man *bagefter* sætter en 14-årig i fængsel, hvis det, man er optaget af, altså er at forebygge, at der kommer nogle ofre, og ikke kun at vise, at man *bagefter* kan slå hårdt ned, sådan som vi har hørt Dansk Folkeparti sige nærmest er det vigtigste.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:32

Tom Behnke (KF):

Det er simpelt hen imponerende, at man i den grad er i stand til at fastholde et vrangbillede af det, der sker i øjeblikket, sådan som fru Line Barfod prøver på at gøre her. Man burde i stedet forebygge; man burde i stedet gøre en indsats for, at de unge ikke når dertil, hvor de begår kriminalitet. Jamen det er jo det, vi gør! Men det er ikke det lovforslag, vi behandler i dag, for den store del af pakken, hvor vi afsætter 700 mio. kr. til forebyggelse og præventive tiltag, liggerovre i Socialministeriets regi. Det er nogle andre ordføreres område, det er nogle andre lovforslag, det er en anden lovgivning.

Når vi i Folketinget behandler det her lovforslag, skal vi forholde os til det her lovforslag, men derfor kan man godt nævne, at der på andre områder altså sker en hel masse. Enhver, der overværer den her debat, kan slå op at kontrollere og se den pakke, som regeringen har fremlagt.

Det, som fru Line Barfod står og siger her, er simpelt hen direkte forkert. Det er utroligt, at man kan blive ved med at stå på påstå, at det da ville være bedre at lave forebyggelse frem for *bare* at straffe. Man skal ikke *kun* straffe. Nej, lige nøjagtig!

Læs nu hele planen i sin sammenhæng, det ville dog være at gøre sagen en tjeneste.

Kl. 13:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Line Barfod.

Kl. 13:33

Line Barfod (EL):

Jeg *har* læst planen, og jeg *har* også været ordfører på forslagene på det sociale område. Problemet er jo, at man ikke løser problemet med økonomien, som stadig gør, at kommunerne meget ofte ikke giver den hjælp, der er behov for. Socialrådgiverne råber og skriger i den her tid for at sige, at det bliver endnu værre på grund af de nedskæringer, som regeringen og Dansk Folkeparti er i gang med at gennemføre, og som bliver endnu værre med det, der kommer med genopretningsplanen, der jo reelt er en nedbrydningsplan for den kommunale velfærd.

Man påstår jo, at formålet med det forslag, som vi behandler her, er, at man griber ind i forhold til kriminalitet. Jeg går ud fra, at formålet skulle være at forebygge, at der bliver ofre, medmindre hr. Tom Behnke vil sige det fuldstændig ærligt, nemlig at det er Dansk Folkepartis pris for at stemme for finansloven, og at det, det handler om, er, at Dansk Folkeparti mener, at børn skal straffes hårdere, end de bliver i forvejen, og at Dansk Folkeparti helst ville have, at det var børn helt nede fra 12-års-alderen, der blev straffet med at komme i fængsel.

Så giver det jo mening; det er ikke, fordi der er nogen som helst, der tror på det. Og ligesom der heller ikke er en eneste ekspert, der tror på, at det her lovforslag virker, så er der reelt heller ikke nogen i regeringen, der tror på det. Man tror på, at de andre dele af pakken virker, men ikke det her forslag. Det er prisen for finansloven.

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:34

Tom Behnke (KF):

Den påstand bliver ikke mere rigtig af, at den bliver gentaget. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Det, der er sagen, er, at det her er velovervejet; det er den grad blevet gennemdrøftet, og alle aspekterne er blevet taget med. Det er jo rigtigt, som det er blevet citeret, at Det Konservative Folkeparti som udgangspunkt var imod, men set i sin helhed har vi forståelse for det her.

Vi laver hele den forebyggende, præventive indsats og går så samtidig også ind og siger, at vi med det her lovforslag dels vil lave strafskærpende sanktioner over for dem, der lokker nogle mindreårige til at begå kriminalitet for sig – under påskud af at det jo er straf-frit, når man er under den kriminelle lavalder – dels vil tage fat i de her børn og unge, som begår den meget, meget hårde kriminalitet, på en sådan måde, at vi er i stand til at fastholde dem på nogle sikrede institutioner, mens vi får dem ud af den kriminelle løbebane.

Det er det, der er meningen med forslaget her. Og det tror vi på har en effekt. Så lad være med at stå på påstå, at regeringspartierne end ikke selv tror på, at det her har en effekt. Jo, det tror vi i den grad på det har – og så mener vi også, at det er nødvendigt at gøre det.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes, det er fint, at vi efterhånden får rettet nogle af alle de misforståelser, der har været, bl.a. det her med, at de frihedsberøvede ikke vender tilbage til kriminalitet. Nu ved vi, at det er 82 pct. af de unge, som idømmes ungdomssanktioner, som begår kriminalitet igen.

Men der har også fra både Venstres og Konservatives ordførere været nævnt noget om hardcore kriminelle. Nu har jeg altså tjekket tallene i Ungdomskommissionens betænkning, og jeg vil godt have at vide, hvad det er for nogle tal, hr. Tom Behnke og hr. Kim Andersen støtter sig på. For i betænkningen kan man bl.a. se, at antallet af seksualforbrydelser er halveret, volden er faldet over de sidste 3 år, der har været en lillebitte stigning i røverierne, men dog et dyk de seneste 3 år. Jeg går ud fra, at det formentlig vedrører gaderøverier, hvor man tager en mobiltelefon osv. fra andre. Det kan jeg jo selvfølgelig ikke vide med hundrede procent sikkerhed, men der er intet statistisk grundlag for at sige, at der er blevet mere hardcore kriminalitet. Tallene viser det stik modsatte. Så kunne vi ikke bare få hr. Tom Behnke til at indrømme, at det her er en politisk beslutning? Man har absolut ikke noget sagligt belæg for at stemme det her lovforslag igennem i dag og nedsætte den kriminelle lavalder.

Kl. 13:36

Kl. 13:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:37

Tom Behnke (KF):

Først vil jeg gerne se en dokumentation for, at der er 82 pct. recidiv i forbindelse med ungdomssanktionen. Det vil jeg gerne se dokumentation for. De tal, der var fremme for år tilbage, var, at det var 75 pct. Så blev man klar over, at der var noget galt i ungdomssanktionssystemet, og så ændrede man ungdomssanktionssystemet, hvorefter det blev væsentlig bedre, for man havde manglet den røde tråd i den behandling, der foregik over 2 år. Så jeg vil gerne se dokumentation.

Det andet er: Det er rigtigt, at der bliver færre unge, der begår kriminalitet – og det er formentlig også regeringens skyld. Der er færre unge, der begår kriminalitet, ja. Men det, vi også kan se, er, at de få, der så er tilbage, til gengæld begår en meget, meget hård og kynisk kriminalitet, og det er det, vi skal tage hånd om. Det er lige præcis det, vi skal tage hånd om. Alle dem, vi fanger op med det forebyggende arbejde: Det er fint nok. Alle dem, vi kan fange op ved at lave nogle sanktioner, som ligger i det sociale system: Det er fint. Men vi er nødt til at have et svar på, hvad vi gør med lige præcis den gruppe, der er tilbage her, de allermest hardcore. Hvordan fastholder vi dem, indtil de kommer ud af kriminaliteten? Det er det her lovforslag løsningen på.

Kl. 13:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:38

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er meget udmærket, at hr. Tom Behnke mener det. Men tallene viser altså, at den gruppe, som hr. Tom Behnke refererer til, er blevet mindre og mindre gennem de senere år. Der er altså ikke noget statistisk belæg eller noget i kriminalitetsudviklingen, som siger, at det er nødvendigt at nedsætte den kriminelle lavalder.

Jeg står her med et citat fra hr. Tom Behnke – der er i øvrigt mange gode citater fra 2008 og 2009, hvor hr. Tom Behnke konsekvent afviser at nedsætte den kriminelle lavalder. Men jeg er allige-

vel faldet over et, som jeg synes er interessant. Hr. Tom Behnke siger:

Der er ingen grund til at gøre det. Det var der engang, men vi har fået indrettet den sociale lovgivning, så vi kan tage hånd om barnet og familien og rette op på tingene. Det kan vi i dag, og derfor er der ingen grund til, at vi nedsætter den kriminelle lavalder.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det er for en ny viden, hr. Tom Behnke har fået, som gør, at det sociale system nu ikke længere er egnet til at tage hånd om barnet og familien.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:39

Tom Behnke (KF):

Nu begynder det at blive lidt trivielt. Én ting er, at man ikke kan huske, hvad vi diskuterede under førstebehandlingen og under andenbehandlingen, noget andet er, at man ikke kan huske, hvad jeg sagde for 3 minutter siden.

Det er altid godt, at kriminaliteten er faldende for de unges vedkommende, men det, vi så hører, og som politiets ledelse i politikredsene siger, er til gengæld, at de desværre ser en stigning i råheden, i grovheden i den kriminalitet, som de få, der bliver tilbage, så begår – altså, at det enten er meget groft eller meget massivt i omfang. Politiet har endnu ikke selv en forklaring på, hvad det fænomen skyldes. Men det er man ved at undersøge og finde ud af, for det er også en vej til at få bekæmpet det her.

Men når vi synes, at det her forslag er nødvendigt, er det, fordi vi har en erkendelse af, at hvis vi sætter de her unge, som er så massivt kriminelle, i en social foranstaltning af en eller anden art, så går de bare deres vej. Og det er fuldstændig umuligt at opdrage en 14-årig til at lade være med at lave kriminalitet, hvis ikke han er til stede. Forudsætningen for opdragelse er, at man er til stede. Det er derfor, vi med det her forslag sikrer en tilstedeværelse, ikke i fængsler, men på sikrede institutioner under socialpædagogisk opsyn.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:41

Lone Dybkjær (RV):

Jo, men så vil jeg bare sige, at den der udvikling hen imod en meget større grovhed, som hr. Tom Behnke snakker om, jo så må være en, der er sket det sidste år. For jeg står her med tallene fra Justitsministeriet fra november 2009, og det er antal mistænkte 10-14-årige fra 2001-2009. Der er ingen stigning, tværtimod – der kan man jo så sige, at det er, fordi regeringen måske har lavet en indsats i løbet af årene, for der er faktisk et fald – og hvis man kigger på volden og kigger på seksualforbrydelserne og på røverierne etc., kan man altså også se, at der faktisk ikke er nogen stigning. Så hvor er det, hr. Tom Behnke har det fra, at der er sket en stigning i grovheden, og der må man altså så forstå en stigning i grovheden for de 10-14-årige? Det synes jeg vi mangler belæg for fra hr. Tom Behnkes side.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:42

Tom Behnke (KF):

Jeg vil gerne have lov til at takke for rosen og for anerkendelsen af regeringens indsats over årene i forhold til bekæmpelse af kriminalitet begået af børn og unge. Det synes jeg var flot, og jeg synes, der

skal kvitteres for, at det bliver sagt her fra Folketingets talerstol. Når der fra fru Lone Dybkjærs side så bliver sagt, at der ikke har været en stigning, og hvorfra jeg så har, at det skulle være blevet grovere, må jeg sige, at det jo er to forskellige ting, vi taler om.

Det ene er antallet, altså: Hvor mange personer under 18 år begår en kriminel handling? Det har været faldende. Det andet, som jeg taler om, og som politiet også er bekymret over, er: Den kriminalitet, som de personer, der til trods herfor så begår kriminalitet, begår, er blevet grovere, og den er mere massiv. Og hvis man ser på den enkelte person, ser på personnummeret, kan man se, at der er flere sigtelser for grovere forbrydelser, altså at den enkelte forbrydelse, f.eks. volden, er blevet grovere, at overfaldene bliver grovere, at røverierne bliver grovere, og at det antalsmæssigt bliver grovere. Så det er to forskellige ting, vi taler om, og det er man nødt til at have styr på, inden vi kan fortsætte debatten.

Kl. 13:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:43

Lone Dybkjær (RV):

Mens jeg husker det, vil jeg sige, at jeg har lovet Liberal Alliances ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, at sige, at Liberal Alliance stemmer imod lovforslaget. Det har ikke noget med hr. Tom Behnke at gøre, men jeg siger det, fordi jeg nu bare lige havde lovet det og det kunne være, jeg kom til at glemme det, når jeg nu kastede mig ud i diskussionen med hr. Tom Behnke.

Det, vi snakker om, er – går jeg ud fra – den kriminelle lavalder. Jeg ved godt, at lovforslaget handler om meget mere, men nu har vi altså snakket om en nedsættelse af den kriminelle lavalder til 14 år. Så kom jeg med statistikken her fra Justitsministeriet, og så sagde jeg, at der faktisk generelt var mindre kriminalitet – nu ved jeg ikke, om det kan betyde noget med politireformen, det er det muligt at det kan, men nu lader vi, som om det her i hvert fald er reelle tal – og så sagde jeg yderligere, at der blandt de 10-14-årige ikke var sket en stigning i den grove vold; det er dét. Og derfor bliver den argumentation, hr. Tom Behnke fører frem, falsk: Der er ikke sket en stigning i den grove vold for dem, der er mistænkt blandt de 10-14-årige i de sidste 2 år. Det er sådan set det, det handler om, og så mangler der enhver begrundelse for, at man nu skal sænke den kriminelle lavalder for at få børn på 14 år isoleret.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Tom Behnke.

Kl. 13:44

Tom Behnke (KF):

Man kan ikke bruge og misbruge statistik på den måde. Grovheden af et overfald ses jo ikke i antallet af grove overfald. Det ses f.eks. i, om man med en jernstang smadrer ind i kroppen på et andet menneske, og om man gør det én gang og så løber sin vej, eller om man tamper løs, til vedkommende ligger bevidstløs i en stor blodpøl, for så taler vi om grovhed, og så taler vi om, om det blevet grovere. Men i statistikken er det stadig væk kun én streg, det er rigtigt, og derfor kan man ikke bruge statistikken på den måde.

Det andet, som også gør sig gældende, og som jeg så bliver nødt til at erkende her i dag, er, at jeg som politimand er belastet af faglig viden om det her. Jeg har rent faktisk mødt de 14-årige, som begår den meget grove, den meget kyniske kriminalitet, og oplevet den modenhed, de repræsenterer. Og lige præcis de er væsentlig mere modne på det kriminelle område end deres jævnaldrende, og derfor skal vi, når vi taler om den kriminelle lavalder, huske, at det er en kriminel lavalder, der gælder for dem, der laver den grove kriminali-

tet, og ikke for alle mulige søde, artige børn, som heldigvis stadig væk er flertallet.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning. Men vi venter lige et par minutter, indtil alle er kommet herved. Der er ikke helt gået 7 minutter endnu, så vi tager det lige lidt med ro, så alle kan nå at komme herved og på plads.

Så tror jeg, at alle er ved at være på plads, og derfor kan vi gå til afstemning.

Kl. 13:48

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 58 (V, DF og KF), imod stemte: 50 (S, SF, RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Udvidelse af ordningen vedrørende fuldbyrdelse af straf på bo-pælen under intensiv overvågning og kontrol).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 24.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010).

Kl. 13:49

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Fru Karen Hækkerup ønsker at udtale sig som ordfører.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Det her forslag handler om at udvide fodlænkeordningen fra 3 til 5 måneder. Det er faktisk en rigtig god idé. Det er en god idé, at mennesker, der skal afsone en fængselsstraf, og som har en tilknytning til arbejde eller uddannelse, har mulighed for at afsone med en fodlænke, altså få en GPS-sender om benet, og på den måde kan oprettholde et almindeligt liv. Derfor støtter vi faktisk forslaget.

Men når jeg går på talerstolen, er det for at sige, at vi undlader at stemme i dag. Det gør vi, fordi der ikke er dokumentation for, at den udvidelse, som regeringen lægger op til, kan bære økonomisk. Der tilføres simpelt hen ikke ressourcer nok til, at det vil betyde, at ordningen vil kunne klare sig.

Fodlænkeordningen er i dag utrolig presset. Eksempelvis har vi i København et belæg på 135 pct., og vi er altså i gang med at slide vores ansatte, der kører rundt og udfører de her kontroller, ned. De kan ikke bære, at man udvider fodlænkeordningen, så de nu skal til

at løbe endnu stærkere, uden at der følger de nødvendige ressourcer med.

Så selv om vi støtter ideen om at udvide fodlænkeordningen fra 3 til 5 måneder, har vi ikke fået gode nok svar fra ministeren, der kan redegøre for, at de penge, der bliver sat af, kan dække de reelle udgifter. Man har simpelt hen ikke ønsket at svare. Derfor bliver vi nødt til at stemme gult. Selv om vi synes, at det er en god idé, har vi ikke fået de rigtige svar, der garanterer, at det her ikke vil betyde, at kvaliteten i fodlænkeordningen ikke falder, og at man ikke vil slide de ansatte i fodlænkeordningen fuldstændig ned, så jeg skal meddele, at Socialdemokraterne undlader at stemme.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:51

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 56 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 49 (S, SF og RV).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning. (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 24.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:51

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:51

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF og LA), imod stemte: 6 (RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Faktureringspligt for regningsarbejde og ændring af forbrugerombudsmandens ansættelsesvilkår).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 02.03.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:52

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:52

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 58 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 51 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og selskabsloven. (Lempelse af revisionspligten).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 29.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010).

Kl. 13:53

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:53

Kl. 13:54

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 56 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 51 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 207:**Forslag til lov om ændring af lov om finansiel stabilitet, lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for indskydere og investorer og lov om påligningen af indkomstskat til staten. (Håndtering af nødlidende pengeinstitutter efter den generelle statsgarantiordnings udløb).**

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 14.04.2010. 1. behandling 29.04.2010. Betænkning 20.05.2010. 2. behandling 27.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 28.05.2010).

Kl. 13:53

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslaget sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:54

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af økonomi- og erhvervsministeren, tiltrådt af et flertal i udvalget med undtagelse af Enhedslisten?

Det er vedtaget.

Kl. 13:54

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed. Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 106 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 218:**Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod sms-lån.**

Af Benny Engelbrecht (S) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2010. 1. behandling 11.05.2010. Betænkning 28.05.2010).

Kl. 13:55

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:55

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 51 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 57 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 172:**Forslag til folketingsbeslutning om obligatorisk idræt på erhvervsuddannelserne.**

Af Christine Antorini (S) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 06.05.2010. Betænkning 25.05.2010).

Kl. 13:56

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Christine Antorini.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Tak. Da Socialdemokraterne fremsatte beslutningsforslaget om at indføre obligatorisk idræt på alle ungdomsuddannelserne, det vil sige sådan, at man også kan få det på bl.a. erhvervsskolerne og på de erhvervsgymnasiale uddannelser, var der en meget positiv opbakning til forslaget fra en række partier i Folketinget, herunder bl.a. Dansk Folkeparti, der var ude i adskillige medier og sige, at det bare var en rigtig god idé, og at Dansk Folkeparti absolut var positive over for at se på, om det ikke var den vej, man skulle gå.

Det er jo også svært at argumentere for noget andet, for når det er sådan, at vi i rigtig mange år politisk har prioriteret, at folkeskoleelever skal have obligatorisk idræt, og at man på det almene gymnasium har obligatorisk idræt, hvordan i alverden kan det så være, at vi ikke også lægger det ind som en del af erhvervsuddannelserne, handelseksamen og det tekniske gymnasium?

Men lige så positivt, som Dansk Folkeparti udtrykte sig i en række medier, lige så lidt skete der så, da vi havde muligheden for at vedtage det. For pludselig mente Dansk Folkeparti, at uha, det ville da være noget værre noget, og tænk, hvad det ikke ville komme til at koste.

Se, vi ville jo fra Socialdemokraternes side have forstået det, hvis der var nogen, der havde sagt, at vores forslag i virkeligheden var for uambitiøst, for det, vi foreslår med beslutningsforslaget, er alene, at der skal nedsættes et udvalg, der kigger på, hvordan vi kan få indført obligatorisk idræt på samtlige ungdomsuddannelser. Når man synes, det er sundt i de øvrige uddannelser, når man synes, det er vigtigt, og når de unge i øvrigt selv synes, det er rigtig sjovt at have idræt, hvorfor så ikke sætte et udvalgsarbejde i gang? Det var alt, hvad vi bad om med det her beslutningsforslag. Lad os kigge på: Hvad kommer det til at koste? Hvordan får vi det ind i studieordningerne? Hvordan kan det passe på f.eks. grundforløbet på erhvervsuddannelserne? Og på baggrund af det ville vi være lidt bedre klædt på til at diskutere, om vi var parate til at tage springet, hvordan vi kunne få det ind i fagrækken, og hvad det ville komme til at koste. Men nej, ikke engang det kunne Dansk Folkeparti være med til.

Så vi må bare konstatere, at Dansk Folkeparti igen er ude i en gratis omgang. Man har sagt et eller andet om, at man da syntes, at det var fantastisk vigtigt, men når det kommer til stykket, kryber Dansk Folkeparti i et musehul og gør ingenting for at få det igen. Hvis Dansk Folkeparti havde støttet det her forslag, havde der været et flertal uden om regeringen, der ville have nedsat det her udvalg, som kunne have inspireret os med hensyn til, hvordan vi rent faktisk kunne have gennemført det. Det synes vi selvfølgelig er rigtig ærgerligt ikke er tilfældet, og vi må så konstatere, at S, SF, De Radikale og Enhedslisten står bag det her udvalgsarbejde, men at Dansk Folkeparti er hoppet fra. Men jeg kan se, at Dansk Folkepartis ordfører er på vej herop, så det kan jo være, at Dansk Folkeparti har ændret holdning til det, for det er som sagt bare et udvalgsarbejde, vi beder om med det her beslutningsforslag.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Der er ikke nogen tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti synes, det er både godt og sundt, at unge mennesker dyrker motion, og vi synes rent faktisk, at der, hvor man egentlig først skulle tage initiativet i for-

hold til at lære de unge mennesker at have nogle gode motionsvaner så tidligt som muligt, var i folkeskolen.

Vi er også positive over for mere idræt på erhvervsuddannelserne, men da vi i Dansk Folkeparti behandlede dette beslutningsforslag fra Socialdemokraterne, gennemgik vi det selvfølgelig også minutvis, og der faldt jeg bl.a. over en sætning om de økonomiske konsekvenser, hvor der stod, at forslaget kunne gennemføres inden for rammerne af ministeriets generelle driftsbudget. Og så tænker jeg: Hvordan? Hvor er det så, man tager de her penge fra? For pengene skal jo tages et eller andet sted fra – og stadig væk under driftsbudgetet. Så jeg vil gerne have at vide af fru Christine Antorini: Hvad er det så, der til gengæld ikke skal have en finansiering, så man kan finde de her penge til erhvervsuddannelserne? Det synes jeg ikke vi har fået svar på, men det vil i hvert fald klæde Socialdemokraternes ordfører at komme med et svar.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 14:00

Christine Antorini (S):

Jamen det er jo meget nemt at svare på Dansk Folkepartis spørgsmål, for hvad koster det, at man nedsætter et udvalg, hvor nogle mennesker, der har forstand på erhvervsuddannelserne og deres fagpakker, diskuterer, hvordan man kan samarbejde om at have idræt, trække på lærere fra forskellige uddannelser og bruge foreningslivet? Det kræver et antal mennesker, som man skal give en kop kaffe, så der vurderede vi – og det håber jeg da egentlig også at Dansk Folkeparti synes – at det at nedsætte et udvalg, som man giver en kop kaffe, hvilket jeg tror at Undervisningsministeriet gerne vil lægge økonomi til, burde være inden for det, vi kalder petitesseafdelingen.

Sagen er, at vi ønsker at kvalificere debatten om, hvordan vi får obligatorisk idræt på samtlige ungdomsuddannelser, og derfor vil jeg gerne bede Dansk Folkeparti om at genoverveje, at man faktisk har meldt positivt ud over for intentionen, men nu har tænkt sig at stemme nej. Hvis Dansk Folkeparti stemmer nej til at nedsætte et udvalg, der kommer til at koste et par kopper kaffe og måske lidt rejseudgifter, viser det jo, at Dansk Folkeparti reelt kun vil ud på en gratis omgang og gå ud og sige noget pænt om idræt på erhvervsskolerne, men når det kommer til stykket, så tør man alligevel ikke.

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 14:01

Marlene Harpsøe (DF):

Vi er meget modige i Dansk Folkeparti, og det hænger sammen med, at vi også er meget ansvarlige, og jeg må indrømme, at intentionen bag beslutningsforslaget er udmærket, for vi kan godt lide, at unge dyrker motion, at de har nogle gode motionsvaner, for det betyder, at de forhåbentlig ikke får nogen livsstilssygdomme, som fedme bl.a. kan frembringe.

Så kommer vi til det essentielle spørgsmål: Hvad koster det? Det kan fru Christine Antorini jo ikke svare på; fru Christine Antorini svarer, at det koster et par kopper kaffe at bede nogle eksperter om at sætte sig sammen og se på det her. Altså, jeg vil gerne vædde på, at det koster langt mere end et par kopper kaffe, og i den her krisetid ville det også klæde Socialdemokraterne at føre en ansvarlig økonomisk politik og sige: Jamen hvis vi skal finde de her penge, må de komme et sted fra. Og så må Socialdemokraterne pege på, lige præcis hvor det er, de gerne vil have forringet noget. Altså, er det forringelser af undervisningen, man vil pege på? Så må man komme med et forslag til, hvor det så er, man vil forringe tingene i stedet for.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Fru Christine Antorini.

Kl. 14:03 Det næste punkt på dagsordenen er:
**12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 85:
Forslag til folketingsbeslutning om aflønning af deltidsansatte og
frivillige brandfolk.**
Kl. 14:03 Af Bjarne Laustsen (S) m.fl.
(Fremsættelse 10.12.2009. 1. behandling 15.04.2010. Betænkning
27.05.2010).

Christine Antorini (S):

Jeg tror bare, vi må konstatere, at Dansk Folkeparti er løbet fra det, som Dansk Folkeparti sagde i offentligheden, nemlig at man syntes, det var en rigtig god idé. Når Dansk Folkeparti ikke engang kan støt- te et udvalgsarbejde, der bl.a. skulle kigge på økonomien i det, så vi- ser det jo, at det bare var mundsvæjr. Det er ærgerligt.

Men vi er en samlet opposition, som ønsker at prioritere idræt på erhvervsskolerne og de erhvervsgymnasiale uddannelser, og derfor må vi jo tage den afstemning, der nu er her ved andenbehandlingen.

Kl. 14:06

Jeg må gå ned?

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Den første, der ønsker at udtale sig, er forsvarsministeren.

Kl. 14:06

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja, fru Christine Antorini må gerne gå ned. (*Munterhed*).

Fru Marlene Harpsøe.

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Indledningsvis vil jeg slå fast, at når jeg tager ordet i dag, er det for endnu en gang at sige, at regeringen ikke kan støtte en vederlagsmo- del som den, der er foreslået i B 85, som er det beslutningsforslag, vi anden- og sidstebehandler i dag. En vederlagsmodel for deltids- brandmænd på supplerende dagpenge løser ikke nogen problemer.

Til gengæld har vi i Forsvarsministeriet faktisk taget fat på anden vis. For bl.a. efter drøftelser med Dansk Folkeparti tog vi i maj fat i Kommunernes Landsforening og Foreningen af Kommunale Bered- skabschefer og anbefalede for det første, at kommunerne prøvede at tilpasse deres vagtplanlægning for de deltidsansatte brandmænd, så man om muligt forlænger den periode, der går, fra en deltidsansat brandmænd begynder at forbruge retten til supplerende dagpenge, og til den ret så udløber; for det andet, at kommunerne undersøger de yderligere muligheder, der også på længere sigt kunne være for at imødekomme nuværende og fremtidige udfordringer med at fasthol- de og rekruttere deltidsansatte brandmænd som følge af samfundets generelle udvikling.

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg tror, der er nogle af os – det kan jeg vist godt sige – der måske er lidt trætte i dag efter en lang debat til hen på morgentimerne.

Jeg kan kun sige igen, at vi altså ikke løber fra vores holdninger i Dansk Folkeparti, men vi beder bare om, at man viser noget ansvar- lighed, også i forhold til økonomien. Vi står i en økonomisk krise, og så kan man altså ikke bare komme med forslag, hvor man ikke peger helt specifikt på, hvor man vil finde pengene henne. Det duer altså bare ikke. Men det er jo bare socialdemokratisk politik. Vi så det også med den her S-SF-plan, »En Fair Løsning«, eller hvad man kalder den, som er underfinansieret med mellem 11 mia. og 29 mia. kr. Den der uansvarlighed ser man bare igen og igen, og den klæder altså ikke Socialdemokraterne.

Vi må så bare sige, at der står Dansk Folkeparti i hvert fald vagt om den økonomiske ansvarlighed, også i forhold til erhvervsuddan- nelserne.

Jeg vil minde om, at det i henhold til beredskabsloven er den en- kelte kommunalbestyrelse, som har ansvaret for, at det kommunale redningsberedskab kan yde en forsvarlig indsats mod skader på per- soner, ejendomme og miljøet ved ulykker og katastrofer. Deltidsan- satte brandmænd er altså ansat i de kommunale redningsberedskaber eller hos Falck, som er operatør for nogle af kommunerne. Det bety- der så også, at det er kommunalbestyrelsens ansvar, at det kommu- nale redningsberedskab er dimensioneret til at håndtere de opgaver, og at der også er det nødvendige antal ansatte, ikke mindst deltids- brandmænd, med de nødvendige kvalifikationer.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 14:05

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der kan stem- mes.

Så tror jeg vist, alle har fået stemt, og afstemningen stopper.

For stemte: 51 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 59 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Derfor synes jeg jo, det måske er naturligt at tage fat om nældens rod og netop tage fat i kommunerne og tage en snak med dem for at finde ud af, om de ikke kunne være mere aktive, end tilfældet har været, i forhold til at undersøge alternative løsninger og imødegå den bekymring, som vi jo alle sammen deler, for, at der er arbejdslø- se deltidsansatte brandmænd, som på et eller andet tidspunkt kan ri- sikere, at deres ret til supplerende dagpenge udløber.

Jeg tror på, at kommunerne har en interesse i at leve op til deres ansvar om et forsvarligt kommunalt redningsberedskab, og derfor har jeg som sagt, ud over at jeg har skrevet til Kommunernes Lands- forening og Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, også nu taget initiativ til, igen bl.a. på baggrund af drøftelser med Dansk Fol- keparti, at jeg her i juni mødes med både KL og Foreningen af Kom- munale Beredskabschefer, med henblik på at vi tager en videre drøf- telse af, hvad man kan gøre for at løse problemet vedrørende de del- tidsansatte brandmænd.

Jeg synes faktisk, at det er vejen frem, og jeg tror på, at dialogen er vejen frem, frem for at stemme ja til det her forslag, som altså in- debærer en vederlagsmodel, som rent faktisk fratager deltidsbrand- mændene deres lønmodtagerrettigheder. Jeg synes jo, at det er værd

at notere, at den røde blok har tænkt sig at fratage medarbejdere deres lønmodtagerrettigheder. Derudover vil en vederlagsmodel være i strid med EU's regler, og den vil i øvrigt ophæve tjenesteforholdet mellem arbejdstager og arbejdsgiver.

Derfor vil regeringen ikke være med til at indføre en vederlagsmodel, der kan svække beredskabet, og jeg kan derfor også kun opfordre til, at man rent faktisk stemmer imod B 85. Det kan jeg i hvert fald sige at regeringen har tænkt sig at gøre. Vi tror, at dialogen med kommunerne er vejen frem med hensyn til at løse det her problem. Tak.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til forsvarsministeren.

Inden vi går over til ordførerne, skal jeg lige høre, om der er andre ordførere end de to, der sidder fremme ved ordførerbordet, der ønsker at udtale sig i den her sag. Så må man gerne rykke op til bordet, så jeg har et overblik over, hvilke ordførere der ønsker at udtale sig. Men foreløbig er der tre foruden ordføreren for forslagsstillerne, og den første, vi tager, er hr. Ib Poulsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Ib Poulsen (DF):

Tak. I de fleste tilfælde går jeg ind for nultolerance, og i særlige tilfælde kan jeg også godt være med til at give en enkelt chance. I den her sag er det nu den tredje og absolut sidste chance, som regeringen får, for at rette op på de problemer, der er for deltidsbrandmændene. Det ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, at vi fortsat kan have den model med de deltidsansatte brandmænd. Det er en rigtig god og billig løsning for det danske samfund. I foråret sidste år lovede regeringen, ved hjælp af at man nedsatte et tværfagligt ministerielt udvalg, at komme med en løsning inden sommerferien sidste år. Det kunne man ikke levere noget på. Så lovede man til gengæld, at man ville komme med et lovforslag her sidste efterår. Det har man også sprunget i målet på. Så når vi nu hører, at ministeren her har taget fat i KL og Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, så håber og tror vi på, at der nu kommer en åbning, så vi kan få nogle bedre vilkår for deltidsbrandmændene.

Med hensyn til vederlagsmodellen, som vi i Dansk Folkeparti egentlig var meget positive over for, har vi kunnet konstatere, at lønmodtagerrettighederne helt forsvinder for de frivillige brandmænd. Det er ikke noget, deres organisation ønsker, og det ønsker de deltidsansatte brandmænd heller ikke. Derfor mener vi også fra Dansk Folkepartis side, at vederlagsmodellen er en rigtig dårlig løsning. Men vi håber, at ministeren, som hun her og nu har lovet, inden for de rammer, der er, vil forsøge at forbedre vilkårene for deltidsbrandmændene. Så det ser vi frem til at få en fortsat dialog med ministeren om.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det her er en sag, som er et eksempel på, at regeringen ofte optræder meget amatøragtigt. Ministrene arbejder ikke sammen som et hold. Jeg ved ikke, om det er, fordi regeringen er ved at gå i opløsning, men man kan i hvert fald konstatere, at det her i over et år har været et fælles problem for beskæftigelsesministeren, forsvarsministeren og finansministeren. Der har f.eks. indimellem været skænderier

mellem beskæftigelsesministeren og forsvarsministeren om, hvis område det egentlig er.

Hvis man udgjorde hold, som vi kunne have en formodning om at en regering skulle gøre, ville man selvfølgelig have sat sig sammen og fundet en løsning på det her problem. Det amatøragtige ligger i, at det har man ikke gjort, selv om man har haft lang tid til det, sådan som Dansk Folkepartis ordfører også har beskrevet det.

Vi har alle sammen i samfundet en interesse i, at ildebrande bliver slukket, at der ikke går ejendomme og menneskeliv tabt på grund af ildebrande. Vi kan ikke i alle dele af landet have fuldtidsbrandmænd, og derfor er der deltidsbrandmænd i mange tyndtbefolkede områder. Her er det så, at regeringen for et års tid siden har forringet dagpengereglerne for supplerende dagpenge, så man i dag kun kan få supplerende dagpenge i 30 uger inden for 2 år.

I takt med, at arbejdsløsheden har været stigende, ikke mindst i tyndtbefolkede egne, hvor mange industriarbejdspladser forsvinder, er det blevet et voksende problem, at der er deltidsbrandmænd, som har mistet deres hovederhverv og derfor ryger ind i det her problem med de supplerende dagpenge. Derfor ender det så med, at de som arbejdsløse må sige farvel til deres deltidsbrandmandsjob.

Det eneste naturlige ville have været, at regeringen havde sagt til sig selv, at der af samfundsmæssige hensyn måtte laves en undtagelse for deltidsbrandmænd vedrørende de supplerende dagpenge. Det havde været den eneste rigtige løsning. Men regeringen er desværre for stivnakket til at vælge den løsning. Det er meget beklageligt.

Den næstbedste løsning er så det forslag, som er fremsat af Socialdemokratiet, om at bruge en vederlagsmodel, så reglerne om supplerende dagpenge ikke gælder. Det problem, der blev anført vedrørende lønmodtagernes rettigheder i forbindelse med vederlag, er naturligvis et problem, man kan løse, hvis viljen er til stede, og hvis man sætter sig ned og prøver at arbejde sig ud af det. Men problemet er, at viljen ikke er til stede, ligesom den heller ikke har været til stede for at få det her problem løst. Som sagt ville den bedste løsning have været, at man sagde, at der her er en undtagelse fra reglerne om de supplerende dagpenge.

Hvad er konklusionen på det her? Den er, at regeringen siger nej, nej og atter nej. Det er meget ukonstruktivt. Den siger ikke ja til noget. Regeringen har så nu en plan om at ville mødes med de kommunale beredskabschefer og snakke om tingene. Det er selvfølgelig altid klogt at gøre det, men man kan da undre sig over, hvorfor regeringen ikke satte det i gang for et år siden, da regeringen selv påførte sig det her problem ved at ændre reglerne for supplerende dagpenge. Det går alt for langsomt, og ingen aner, om der kommer en løsning ud af det, som regeringen nu gør sammen med de kommunale beredskabschefer.

Dansk Folkeparti har kritiseret regeringen voldsomt i den her sag. Det har de delvist også gjort i dag. Men nu giver de så regeringen en tredje og sidste chance. Dansk Folkeparti viser efter min mening en alt for stor tålmodighed over for regeringen, og jeg tror, at det i den her sag skyldes uvedkommende hensyn, nemlig at de ønsker at have et godt forhold til en regering, der fører en fremmedfjendsk politik.

Det må så være Dansk Folkepartis sag, men i forhold til det problem, som vi her behandler, nemlig muligheden for at få slukket ildebrandene i Danmark af deltidsbrandmænd, har det i hvert fald intet med sagen at gøre, og derfor må jeg da sige, at jeg er meget skuffet over Dansk Folkepartis holdning til sagen.

Som man kan forstå af det, jeg her har sagt, vil SF stemme for forslaget, som er den næstbedste løsning, når regeringen ikke vil være med til den bedste løsning.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Man må jo starte med at spørge sig selv, om forslagsstillerne og ordføreren for forslagsstillerne, som gør en utrættelig indsats i denne sag, nemlig hr. Bjarne Laustsen, har en pointe i, at der er et problem, og jeg mener, det er hævet over enhver tvivl, at det er der. Der er et problem, og der er en udfordring: Vi har brug for flere deltidsbrandmænd og ikke færre deltidsbrandmænd.

Så har der været meget diskussion om betydningen af de ændrede regler om supplerende dagpenge. Der har regeringen haft en arbejdsgruppe, hvilket er blevet belyst i spørgsmål nr. 13, og det, der fremgår der, er, at når det gælder personer, som er hel- eller deltidsansat inden for brand- og retningsvæsenet, er der mindre end 5 pct. af dem, som får supplerende dagpenge. Det er altså en meget, meget lille del af dem, der er hel- eller deltidsansat inden for brand- og retningsvæsenet, som modtager supplerende dagpenge.

Derfor kan man sige, at ideen om at løse det problem ved at sørge for, at alle dem, der er deltidsansatte, nu skal på vederlag, måske ikke synes at være den rigtige vej at gå. Men det løser ikke problemet, og derfor kan man selvfølgelig gøre, som hr. Ib Poulsen gør, nemlig sige, at så må man jo give regeringen en ny chance for at finde ud af, hvad der skal gøres ved det. Det kan jeg sådan set sagtens tilslutte mig, men jeg håber, at ministerens tilsagn gælder andet og mere end at holde et møde og tale varmt om sagen.

For der er blevet talt meget om den her sag, ikke kun af ordføreren for forslagsstillerne, men også rundtomkring på regeringskontorerne og i samråd forskellige steder. Alle lægger ansigtet i alvorlige folder og bliver enige om, at der skal gøres noget, men på trods af at man har et meget stort apparat og flere ministerier i sving, virker det, som om det ikke er muligt at designe en løsning, som kan hjælpe på området her.

Derfor tilslutter vi os kritikken af, at der ikke er kommet en løsning, men må også sige, at vi ikke mener, at det, der kommer til udtryk i forslaget her, er den rigtige løsning. Alt for mange, som fungerer i dag på normale vilkår og ikke har problemer med reglerne om supplerende dagpenge eller andet, vil blive berørt af det her. Og så er der selvfølgelig hele spørgsmålet om lønmodtageres rettigheder, der måske eller måske alligevel ikke kunne løses. Men under alle omstændigheder berører det alt for mange ud over dem, som har forslagsstillerens interesse.

Vores vurdering er, at det er en meget, meget beskeden gruppe, der er kommet i berøring med ændringerne af reglerne om supplerende dagpenge. Også det gør, at det heller ikke kan være der, man skal finde løsningen, fordi det jo så tilsvarende vil berøre en langt, langt større gruppe. Vi håber, at dialogen med de kommunale beredskabschefer og KL i almindelighed kan føre til en løsning, for der er behov for en løsning, og ellers må vi jo fortsat blandt Folketingets partier have drøftelser om, hvordan vi kan komme videre i den her sag. Men vi mener ikke, at vederlagsmodellen er den rigtige.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Regeringen er jo med opbakning fra Dansk Folkeparti og desværre også Radikale Venstre i fuld gang med at afskaffe dagpengesystemet. Man ønsker ikke at have et godt forsikringsssystem, der kan sikre, at folk ikke kommer ud i en social nedtur, når de bliver arbejdsløse. Man ønsker at prøve at få folk ud i at underbyde på løn- og ar-

bejdsvilkår. Derfor afskaffede man også for noget tid siden den gode mulighed for supplerende dagpenge, som var en rigtig vigtig mulighed, ikke bare for mange mennesker, men også for flere forskellige erhvervsfunktioner, der simpelt hen ikke kan fungere på almindelige vilkår.

Der blev advaret fra rigtig mange grupper og også fra brandfolkene. Vi fortsætter kampen for alle de andre grupper, men lige præcis for brandfolk er der et helt særligt problem. Man kan sige, at der er to muligheder. Enten siger vi, vi kun skal kunne løse brandberedskabet med fuldtidsbrandfolk – så skal der godt nok ansættes nogle flere fuldtidsbrandfolk, og det har jeg ikke set regeringen være villig til at betale for – eller også siger vi, at det er utrolig godt og noget, vi skal påskønne, at rigtig mange mennesker er parate til at være deltidsbrandfolk, og at der er virksomheder, der er parate til også at give deres medarbejdere muligheden for at være deltidsbrandfolk, og at det er med til at løse en stor samfundsopgave. Hvis man gør det, bliver man nødt til også at løse problemet, så de mennesker kan få dagpenge, så de kan fortsætte som deltidsbrandfolk, når de bliver arbejdsløse, for ellers har vi ikke løst problemet med at have et ordentligt brandberedskab.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan det kan gå til, at regeringen ikke er i stand til at løse det her problem. Det er trods alt relativt få mennesker, vi taler om. Man kan lave en særregel. Jeg er med på, at man ønsker at underminere dagpengene for alle andre, men man kunne lave en særregel for deltidsbrandfolk, eller man kunne finde ud af, hvordan man vil gøre det. Det problem har man haft mange år til at løse, og det er altså på tide, at regeringen sikrer, at der kan være en ordentlig dækning over hele landet i tilfælde af brand og ikke kun i de store byer, der har råd til at have fuldtidsbrandfolk.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Bjarne Laustsen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:22

(Ordfører for forslagsstillerne)

Bjarne Laustsen (S):

Forsvarsministeren sagde, at ansvaret for, at der er brandmænd, der rykker ud, når der bliver ringet 112, er klart. Det er godt at vide. Det, der er lige så interessant at vide, er, hvem der har ansvaret for, at partierne overholder det, de melder ud, og det, de lover vælgerne og ikke mindst deltidsbrandmændene.

Jeg står her med en pressemeddelelse, der er udsendt af Den Konservative Pressetjeneste i 1997. Der er rigtig mange gode spændende navne på. Den første, der optræder her, er hr. Helge Sander. Den næste er hr. Brian Mikkelsen fra Det Konservative Folkeparti. Den tredje er fra CD, som ikke er her mere. Den fjerde er hr. Aage Frandsen fra SF. Den næste er fru Jette Gottlieb fra Enhedslisten. Så er det for Fremskridtspartiet hr. Tom Behnke, og så er det Dansk Folkepartis hr. Poul Nødgaard, et agtværdigt medlem af Folketinget gennem mange år, stifter af Dansk Folkeparti, og som har siddet i formandsstolen og i Præsidiat. De meldte ud, at der nu var et flertal uden om regeringen, der sikrede nøjagtig det, som de samme partier her i dag siger at de ikke vil være med til. Det, de sagde dengang, var:

I dag bliver de arbejdsløse, der arbejder som deltidsbrandmænd, trukket i deres understøttelse, hvilket betyder, at de blot får nogle få kroner i timen for at rykke ud til en brand.

Derfor skabte de vederlagsmodellen. De har ikke gjort noget ved det siden. I 1998, helt nøjagtig den 14. april, skrev Venstres arbejdsmarkedsordfører, hr. Jens Vibjerg, til deltidsbrandmændene:

Tak for brevet vedrørende B 63 – det var det gamle forslag – jeg kan bekræfte, at vi i Venstre fortsat anser det for at være yderst for-

nuftigt og nødvendigt at få gennemført ændringen beskrevet i B 63, vederlagsmodellen.

Når man siger »vi«, er det jo ting, der er godkendt i Venstres gruppe. Som et ansvarligt parti giver man sig jo ikke til at udsende pressemeddelelser, hvis det ikke er ting, der er godkendt i gruppen. Vi ved, at alle partier har samme beslutningsprocedure, og den er, at inden man står hernelde i salen og siger ja til et forslag, har det været igennem gruppen.

De partier har altså sagt ja til, at der skulle laves en vederlagsmodel, og at brandmænd, strandfogder, redningsmænd osv. overhovedet ikke skulle modregnes noget som helst. Det var de der formastelige Sociademokrater og Radikale, der ikke kunne se, at der var et stort behov her.

Dengang havde vi også stor arbejdsløshed. For et år siden eksploderede arbejdsløsheden igen. Vi ved, at helt nøjagtigt 194 brandmænd er begyndt at tælle ned. Derfor tænkte jeg: Hvad gør vi ved det?

Så var der jo lige det mellemspil i 2008, at Det Radikale Venstre kom til at lave noget galt. Nu er der jo normalt ikke noget galt i, at folk laver noget, men det er selvfølgelig slemt, når de kommer til at lave noget, der trækker i modsat retning. For vi havde jo i mellemtiden også fået en borgerlig regering i 2001, der gik til valg på at sige: Vi rører ikke dagpengene. Ikke desto mindre foreslog de både en forkortelse af dagpengeperioden og satsene og et loft over, hvor meget man kunne få. Det har de foreslået i en pærevælling.

I 2008 kom det indgreb, som gjorde, at den her sag blev yderligere forværret. Man lovede deltidsbrandmændene, at de ikke skulle modregnes. De har aldrig nogen sinde tidligere været omfattet af reglerne om supplerende dagpenge. Det blev de lige pludselig i 2008. Det er jo derfor, at de begynder at spise af den 30-ugers-regel nu, som er til debat. I gamle dage var den generelle regel for supplerende dagpenge 52 uger. Nu har man strammet det hele og taget alle grupper med. Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti lagde ryg til dengang. Jeg ved, at begge partier fik nedfældet en lille sætning, som sagde, at hvis der var nogen af de grupper – som alle vi andre, der var imod det her – der ville blive ekstraordinært hårdt ramt, ville man se på sagen. Det lovede de at gøre. Det er sådan set også det, de taler pænt om i dag. De gør bare ingenting. Jeg er da kun glad for, at de siger, at problemet skal løses. Det er ikke løst, og det skal løses.

I sidste uge havde vi et dobbeltsamråd med beskæftigelsesministeren, som plejer at sige, at det er en sag, der ligger regeringen meget på sinde. Vi har fået en ny forsvarsminister, der bekræfter, at man er meget optaget af spørgsmålet. Det tror da pokker, når det er noget, man selv har skabt. Elendighederne har man selv skabt. Derfor er det jo sådan set heller ikke nogen, der er nærmere til at rydde op i det end dem, der har skabt problemerne.

Hvad gjorde jeg? Hvad gjorde Socialdemokratiet? Ja, vi gjorde det, at vi gik op på Biblioteket og fandt redegørelser og debatter her fra Folketingssalen igennem tiden, og vi fandt ud af, at alt det her lå der. Det var der lige. Så sagde vi, at det ville da være fornuftigt, når alle sammen har foreslået det, at gennemføre en vederlagsmodel.

Kl. 14:27

Det foreslog vi her i Folketinget, og det har vi også haft en første forhandling om. Derfor står vi her i dag. Jeg har tilbudt partierne, at hvis det var sådan, at de bare ville leve op til det løfte om, at de ikke skulle modregnes, kunne vi lave en beretning på det. Derfor vil jeg gerne invitere hr. Ib Poulsen herop i dag for at høre, hvordan og hvorledes det her kan gå til. Hr. Ib Poulsen og hr. Bent Bøgsted har begge to sagt som repræsentanter for Dansk Folkeparti, at hvis der ikke findes en løsning på den her sag, er de parate til at støtte Socialdemokratiets forslag, B 85. Det synes jeg ville klæde dem i dag. Jeg synes også og fornemmer, at Det Radikale Venstre kan se, at der er et problem her, som skal løses.

Jeg vil meget, meget gerne takke for, at SF og Enhedslisten, som de partier, der var med til at foreslå vederlagsmodellen midt i 1990'erne, holder fast, er troværdige, er loyale over for deltidsbrandmændene og vil være med til at løse det problem her. Det er jo ikke problemer, de to partier har skabt, for de har sammen med Socialdemokratiet været imod forringelserne af de supplerende dagpenge.

Derfor kan man selvfølgelig fastholde, at det eneste parti, der sådan set ikke rigtig har været ude at love deltidsbrandmændene, at de kan blive helt fri for at blive modregnet, faktisk er Det Radikale Venstre. Men til gengæld har Det Radikale Venstre gjort ondt værre ved at inddrage en gruppe, der aldrig nogen sinde tidligere har været omfattet af reglerne om de supplerende dagpenge. Derfor er det jo et spørgsmål om, hvordan man kan håndtere det her, således at det, man har lovet folk, kommer til at ske fyldest.

Der er vel også en grund til, at Det Radikale Venstre sammen med Dansk Folkeparti vedtog, dengang man sagde ja til det forlig om forringelserne af de supplerende dagpenge, at hvis der var nogen grupper, der ville blive særlig hårdt ramt, ville man se på det. Jeg mener bestemt, at man med god ret kan sige, at deltidsbrandmænd er en særlig gruppe.

Jeg synes også, at det er særlig problematisk, hvis en brandmand er nødt til at stoppe og ikke kan slukke brande, hvis han har mistet jobbet i sit hovederhverv. Det tager flere år at uddanne en brandmand. Det koster mere end 100.000 kr., og i det øjeblik, man er ude at slukke brand, skal man selvfølgelig have tillid til hinanden, kunne stole på hinanden, vide, hvor hinanden er, ellers bliver det meget, meget farligt at være ude på sådan en redningsopgave.

Derfor er det jo fuldstændig tudetosset, at vi står i en situation, hvor der er brandmænd, der må holde op med at passe deres arbejde som brandmænd. Derfor skal jeg appellere til, at både Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre siger, at de gerne vil være med på en beretning. Så er der flertal, og så kan vi tage sagen tilbage. Det håber jeg på i dag, hvor begge partier har sagt, at de vil redegøre for deres stilling. Så kan vi høre, om man vil være med til at pålægge regeringen det, som partierne lovede i 1997, og på den måde kan vi få en ordning på sagen. Ellers må jeg jo fastholde, at vi er nødt til at have en afstemning om sagen i dag. Uanset udfaldet af den afstemning – fordi det kan jeg jo så forudse med de meldinger, vi har fået – vil jeg love, at jeg vil blive ved med at arbejde for, at de deltidsbrandmænd får nogle vilkår, der er rimelige i et velfærdssamfund.

Hvad skulle begrundelsen være for at forhindre folk i at passe deres arbejde som deltidsbrandmænd, når alle partier er enige om, at det er et godt og prisbilligt system at have i stedet for at ansætte folk på fuld tid?

Kl. 14:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren i første omgang. Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det var en interessant pressemeddelelse fra de glade 1990'ere, hr. Bjarne Laustsen læste op fra. Jeg skal bare bede hr. Bjarne Laustsen om lige at gentage, hvornår det var, den pressemeddelelse blev udsendt?

Kl. 14:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:31

Bjarne Laustsen (S):

Den blev udsendt i en periode, hvor S og RV havde regeringsmagten. De borgerlige partier var sammen med SF og Enhedslisten selv-

følgelig optaget af det her. I dag kan vi konstatere, at SF og Enhedslisten var reelt optaget af det; de andre partier var sådan set optaget af det, mere fordi de var interesseret i at drille den siddende regering ved at komme og foreslå noget dengang. Og når det så kommer på bordet nu, vil man ikke være med til at gennemføre det. Det var altså i den sidste halvdel af 1990'erne, det her blev foreslået.

Hvis hr. Morten Østergaard havde hørt efter, ville han have hørt, at det blev bekræftet af Venstres arbejdsmarkedsordfører den 14. april 1998, at man stadig væk efter drøftelser i Venstre anså det for at være den rigtige måde at lave en vederlagsmodel på, hvor de brandmænd, som ikke fik ret meget for at stå til rådighed for brandslukning, ikke skulle modregnes i deres understøttelse, hvis de blev ledige i deres hovederhverv. Det er essensen af det brev, som blev sendt.

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:32

Morten Østergaard (RV):

Jamen kan vi så ikke for det første være enige om, at det jo ikke er en problemstilling, der er opstået efter jobplanen og ændringen af reglerne for supplerende dagpenge? Det var jo i 2008, 10 år efter at de daværende ikkeregøringsbærende partier fremsatte det forslag.

Kan vi for det andet ikke være enige om, at forskellen på hr. Bjarne Laustsens parti, og han repræsenterer jo Socialdemokraterne, der sad i regering dengang, og mit parti, og jeg repræsenterer Det Radikale Venstre, som sad i regering dengang, i dag er, at mit parti havde det samme synspunkt, dengang vi sad i regering, som vi har nu, hvor vi er i opposition? Og det samme kan hr. Bjarne Laustsen vist ikke sige om sit parti.

Kl. 14:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:33

Bjarne Laustsen (S):

Nej, må jeg svare hr. Morten Østergaard. Der er intet, der er mere forkert. Jeg tror heller ikke, at hr. Morten Østergaard blev født i går og er tørret på radiatoren i nat.

Det er jo helt tydeligt, at der her er en forskel. Sammen med Det Radikale Venstre holdt vi i 1990'erne, helt op til 2008, alle de folk, som ikke havde et opsigelsesvarsel, ude af de supplerende dagpenge. Det er den afgørende forskel. Hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre har sørget for at blive inddraget. Samtidig har man sat grænsen ned fra 52 uger til 30 uger. Derfor har hr. Morten Østergaard syndet i den her sag.

Dengang var vi enige om, at vi ikke skulle undtage enkelte grupper, og at der var problemer i det. Jeg har bare valgt på Socialdemokratiets vegne at sige, at når der var så mange partier, der ville løse problemet på den her måde, kunne jeg ikke se, at der var noget problem i det. Jeg synes, det var forkert at inddrage en gruppe, der skal ud og slukke brande, under nogle tåbelige arbejdsmarkedsregler. Vi skal ikke forhindre folk i at passe deres arbejde, og jeg synes, det er godt, at folk kan rykke ud, når alarmer går. Det tror jeg også at hr. Morten Østergaard er enig med mig i.

Kl. 14:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ib Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:34

Ib Poulsen (DF):

Foranlediget af hr. Bjarne Laustsen tager jeg ordet igen. Vi har jo lært en del af den her sag, som den har kørt. Hr. Bjarne Laustsen nævner jo den 14. april 1998 op til flere gange, og nu har jeg lært, at det er hr. Bjarne Laustsens mors fødselsdag den dag. Men jeg har også lært, at vederlagsmodellen ikke er gangbar i den her sag, så vi er desværre nødt til at sige nej til det, som hr. Bjarne Laustsen har fremlagt her med B 85.

Vi er meget optaget af de frivillige brandmænds vilkår. Vi ønsker, at vi fortsat på en god og billig måde kan få slukket brande, der opstår ude i de tyndbefolkede områder, hvor den her model er mest udbredt, og vi ser derfor også frem til, at ministeren nu får taget fat i de to parter, hun har nævnt, nemlig KL og beredskabscheferne. Og så ser vi på, hvad der kommer ud af det.

I 1998 kom så den pressemeddelelse, som hr. Bjarne Laustsen nævnte, men dengang ville S og R ikke være med til at lave modellen. Hvorfor ville de egentlig ikke det?

Kl. 14:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:35

Bjarne Laustsen (S):

Jamen jeg synes, det er rigtig fint, at Dansk Folkeparti kerer sig om deltidsbrandmændene. Der er to muligheder i den her sag. Dansk Folkeparti kan sige: Ja, vi vil helst være fri for at tage en afstemning i dag, for vi bryder os ikke særlig meget om vederlagsmodellen – og der er helt sikkert nogle problemer i den, som er dokumenterbare, så det vil være problematisk at gennemføre den. Derfor rundsendte jeg efter samrådet i sidste uge forslag til en beretning, hvor vi skriver nøjagtig det, som de borgerlige partier foreslog der sidst i 1990'erne, nemlig at vi kunne pålægge regeringen at komme med et forslag inden Folketingets åbning. På den måde er sagen jo løst. Hvis Dansk Folkeparti vil give håndslag på det heroppefra og Det Radikale Venstre også vil være med, så er sagen jo løst. Er det ikke korrekt, vil jeg spørge hr. Ib Poulsen?

Kl. 14:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ib Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:36

Ib Poulsen (DF):

Jamen det er jo korrekt, hvis det var så nemt, men der er mange problemstillinger i det, og det er egentlig derfor, at vi hilser ministerens initiativ velkommen i forhold til at få løst det her problem, for der er et problem. Men hr. Bjarne Laustsens model, vederlagsmodellen, har organisationerne jo selv afvist, fordi man mister alle lønmodtagerrettigheder, og det er man ikke interesseret i. Derfor er det, at vi hilser initiativet fra ministeren velkommen, og at hun får den her tredje og sidste chance til at få løst problematikken.

Kl. 14:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:37

Bjarne Laustsen (S):

De problemer, som vederlagsmodellen skulle have i sig, skrev de borgerlige partier, SF og Enhedslisten om i 1997-98. Der står klart:

Vederlagskonstruktionen medfører, at deltidsbrandmændene ryger ud af en del love. Det vil sige, at partierne vil sikre brandmændene ved simpelt hen at skrive ind i lovtæksten, at de skal skrives ud

alle de steder, de ryger ud, som følge af den nye ordning. De stilles altså på ingen områder ringere end i dag. Det er forudsætningen for, at vi har foreslået vederlagsmodellen, for vi vil heller ikke være med til at forringe noget, slet ikke. Men det er jo derfor, vi nu giver et rigtig godt tilbud til hr. Ib Poulsen og Dansk Folkeparti, og det lyder: Lev dog op til jeres egne løfter, få nu regeringen, der siger, det ligger dem meget på sinde, til at sige, at de vil lave en løsning, og få nu sommeren til at gøre det i og fremlæg den, når Folketinget mødes igen til oktober. Hvem er det, man ikke må have lov at lave det for? Jeg tror, at hr. Ib Poulsen har skrevet under på, at han vil overholde grundloven og stemme imod sin overbevisning. Det lyder, som om det er med ført hånd, hr. Ib Poulsen vil stemme nej til et ellers fornuftigt forslag i dag. Er det korrekt?

Kl. 14:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Forsvarsministeren.

Kl. 14:38

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg tror, det er vigtigt lige at få præciseret nogle ting i den her sag. For det første drejer det, vi skal stemme om om lidt, sig om et forslag, der handler om, at deltidsansatte brandmænd fremover skal have vederlag i stedet for at få løn. Det betyder altså, at hvis man stemmer ja til det forslag, vi stemmer om om lidt, B 85, stemmer man ja til, at der ikke længere er et tjenesteforhold mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager. Og det betyder, at arbejdstagerne, brandmændene, ikke længere har arbejdstagerrettigheder, ligesom arbejdsgiverne ikke længere har arbejdsgiverrettigheder.

Derudover opfylder en vederlagsmodel ikke EU-direktivet om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstageres sikkerhed og sundhed under arbejdet. Det kan selvfølgelig godt være, at S og SF har et ønske om, at vi ikke skal opfylde EU-direktiver, vi ellers tidligere har sagt vi skulle opfylde. Det ved jeg ikke. Jeg vil bare sige, at det er meget klart for mig, at det, vi stemmer om, er en vederlagsmodel. Hvis man stemmer ja, stemmer man ja til at afskaffe brandmændenes arbejdstagerrettigheder. Det kan jeg notere mig at der i hvert fald er en del af den røde blok der har tænkt sig at gøre.

Så kan hr. Bjarne Laustsen måske sige, at vi bare skal finde en anden model – det hørte jeg også hr. Eigil Andersen sige, nemlig at så finder vi en anden model – men der må man bare gøre sig klart, at hvis man tager en vederlagsmodel og giver arbejdstagerrettigheder og arbejdsgiverrettigheder er det at sidestille med en lønmodel, og så er det fuldstændig at betragte som lønarbejde, og så vil de selvfølgelig høre under de regler, der gælder for de supplerende dagpenge. Det beslutningsforslag, som hr. Bjarne Laustsen i den bedste mening har fremsat, løser altså ikke problematikken.

Det skal være meget klart fra regeringens side, at vi ikke har tænkt os at stemme for en vederlagsmodel, for den løser ikke problematikken.

Vi har heller ikke tænkt os at brække hul i lov om supplerende dagpenge. I den forbindelse vil jeg faktisk sige tusind tak til Det Radikale Venstre, for hr. Morten Østergaard hjalp mig faktisk med at sætte problemstillingen i perspektiv: Hvad er det, vi taler om? Hvor mange drejer det her sig om?

For den enkelte, der i det her tilfælde bliver ramt af at have opbrugt sin ret til supplerende dagpenge, er det fantastisk hårdt, men som det er i øjeblikket, er der i år 32 deltidsansatte brandmænd, som er stoppet som brandmænd. Vi ved ikke, om det er, fordi de er faldet for grænsen for supplerende dagpenge, eller hvad det er. Det er 32 ud af 4.192. Vi ved også, at tal fra beskæftigelsesministeren, som jeg også har oversendt til udvalget i forbindelse med behandlingen af det her forslag, viser, at i 2009, hvor krisen ramte endnu hårdere – den var endnu hårdere ved det danske samfund, end 2010 er – var personer på supplerende dagpenge i gennemsnit på supplerende dagpenge

i knap 6 uger. Derudover kom fire ud af ti af dem, der blev nyledige ved starten af 2009, i job eller uddannelse efter 3 måneder.

Derfor må jeg altså anholde hr. Eigil Andersens udsagn om, at det her rammer hårdest i yderområderne, og at det bliver umuligt at have deltidsansatte brandmænd på supplerende dagpenge i yderområderne. Nu deltog hr. Eigil Andersen desværre ikke i det fælles samråd, der var Forsvarsudvalget i sidste uge. Jeg mindes i hvert fald ikke, at jeg så hr. Eigil Andersen til stede der. I det samråd blev det faktisk gjort ret klart, at det er i yderområderne, at man hurtigst kommer i gang, når man er på supplerende dagpenge. Det er faktisk sådan i yderområderne, at hvis man ryger på dagpenge, har man nemmere ved få et job derude, end hvis man bor i de store byer. Det tror jeg måske også lige vi skal holde os for øje, når vi ser på perspektivet.

Så vil jeg sige, at hr. Morten Østergaard ramte fantastisk rigtigt med hensyn til den generelle politik, der er i forbindelse med deltidsansatte brandmænd, for det er korrekt, at det generelt set er svært at rekruttere deltidsansatte brandmænd.

Det er efter arbejdsgruppens vurdering – den arbejdsgruppe, der sad i 2009 – ikke et spørgsmål om de supplerende dagpengeregler. Det er i lige så høj grad et spørgsmål om, at private arbejdsgivere generelt er mere nervøse for at have deltidsansatte brandmænd ansat, for det kan jo være, at de bliver kaldt ud til en brand.

Min egen tese er, at det kan være, at der er nogle af kommunerne, der ikke er nær så opmærksomme på, at det er en god idé, at de sørger for, at deres arbejdsløse deltidsansatte brandmænd rent faktisk kommer i fuldtidsbeskæftigelse ved siden af. Det er derfor, at jeg har taget kontakt til Kommunernes Landsforening.

Der er et spørgsmål om planlægningen. Det kortlagde arbejdsgruppen jo også meget tydeligt, så hvis man har læst rapporten fra arbejdsgruppen, der hedder »Redegørelse om deltidsansatte brandmænd«, og den kom den 17. november 2009, kan man se, at arbejdsplanlægning faktisk kan løse en del af den her problematik.

Endelig vil jeg om generelt at rekruttere deltidsansatte brandmænd sige, at vi, Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative, faktisk har afsat 2 mio. kr. på finansloven i 2010 til rekruttering af deltidsansatte brandmænd.

Så jeg vil nok sige, at vi prøver at tage hånd om både den generelle problematik og hånd om den problematik, som lige præcis vedrører de få, der er ramt eller kan risikere at blive ramt af de supplerende dagpengeregler.

Jeg synes, det er værd at holde perspektivet for øje. Hvis man lige lidt stemmer ja til B 85, ender man med en vederlagsmodel, og hvis der er et flertal, der stemmer ja til det, fratager man simpelt hen de deltidsansatte brandmænd deres arbejdstagerrettigheder. Jeg må bare notere mig, at det åbenbart er det, S og SF for tænkt sig gøre. Tak.

Kl. 14:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:44

Bjarne Laustsen (S):

Vil forsvarsministeren ikke bare lige fortælle mig, hvorfor det er, at hr. Ib Poulsen ikke må stemme for det beretningsudkast, der omtaler, at det, som partiet Venstre har foreslået, er, at de her brandmænd ikke skal modregnes noget som helst. Hvorfor må Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre ikke stemme for den beretning? For så er problemet i sagen løst, så er der ikke flere problemer i det. Hvorfor er det så forfærdeligt? Jeg synes, at det er stærkt bekymrende, og vi hører heroppefra, at hr. Ib Poulsen siger, at nu har ministeren det sidste skud i bøssen til at få løst op for den her sag. Det er ligegyldigt, hvad der kommer, vil jeg sige til ministeren.

Jeg er jo ikke særlig optaget af vederlagsmodellen, som jeg har sagt masser af gange. Jeg er optaget af at finde en løsning på det her. Hvis vi så skriver, at regeringen pålægges at komme med et forslag, hvad kan der så være galt i det? Det er sådan set bare det, som regeringen, da den var i opposition, selv har foreslået. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at hr. Ib Poulsen og Dansk Folkeparti ikke må have lov til støtte det forslag, så vi kunne løse det på den måde. Jeg vil egentlig gerne have at vide, hvorfor de ikke selv må have lov til at bestemme, hvad de vil støtte af forslag, der kommer fra oppositionen.

Kl. 14:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:45

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nu er det jo heldigvis sådan, at man i Folketinget stemmer efter sin overbevisning. Jeg kan bare sige på Venstres og Konservatives vegne – jeg taler på regeringens vegne, men dækker også Venstres og Konservatives folketingsgrupper – at man ikke ønsker det beretningsforslag, fordi man ikke ønsker at indføre hverken en vederlagsmodel eller brække ind i de supplerende dagpenge. Til gengæld mener vi, at det kan løses på en mere pragmatisk vis.

Så vil jeg nok sige, at jeg synes, det er mere bekymrende, at hr. Bjarne Laustsen som Socialdemokraternes ordfører ikke er optaget af, hvad det er, han selv fremsætter forslag om i Folketingssalen. Forslaget, vi behandler i dag, omhandler, at regeringen hurtigst muligt sikrer, at reglerne for aflønning af deltidsansatte og frivillige brandfolk ændres, således at denne gruppe fremover modtager vederlag i stedet for løn. Det er det, vi diskuterer – vederlag i stedet for løn. Så står hr. Bjarne Laustsen her til anden og sidste behandling og siger, at hr. Bjarne Laustsen slet ikke er optaget af vederlagsmodellen, og så bekymrer det mig da, at hr. Bjarne Laustsen med sin mangeårige indsigt i folketingsarbejdet fremsætter forslag, som man faktisk tilsyneladende åbenbart ikke selv har tænkt sig at støtte, for det var jo det, der fremgik af hr. Bjarne Laustsens seneste indlæg.

Kl. 14:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:46

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er optaget af at løse problemet i sagen, og jeg har hverken hørt Venstre eller Konservative i de her debatter, hvor det jo er dem, der har lovet at lave en vederlagsmodel. Socialdemokratiet har sagt, at hvis det er den måde, det skal løses på, efter man lavede det der fatale indgreb i de supplerende dagpenge og tog deltidsbrandmændene med i 2008, er det da fint med os. Men alle partierne var jo bekendt med, at der var de problemer med vederlagsmodellen. Men det er da noget, hvor vi har sagt, at kunne man lave en løsning dengang, kan man også lave en løsning i dag. Altså, hvor der er en vilje, er der da en vej. Jeg har bare ikke hørt, at der er nogen som helst af de andre partier, der har været i stand til at komme med et ændringsforslag. For det sker jo tit i de her tider, hvor regeringen laver forlig og kommer med et lovforslag, og inden blækket er tørt, er man kommet med et ændringsforslag. Hvad er det for et ændringsforslag, der skal komme til B 85, for at det er spiseligt for regeringen? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide, fordi jeg jo forstår, at regeringen har lovet hr. Ib Poulsen, Dansk Folkeparti, at der skal findes en løsning på problemet.

Kl. 14:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:47

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Det er lige før, at jeg har lyst til at sige: Vi tager den en gang til for prins Bjarne.

Altså, vederlagsmodellen i den rene form har jeg redegjort for ved førstebehandlingen, den redegjorde jeg for ved samrådet, og nu tager vi det så en gang til for prins Bjarne. Vederlagsmodellen, den rene form, opfylder ikke EU's direktiv, og derudover fratager den arbejdstagerne deres rettigheder. Vederlagsmodellen, hvis man siger en vederlagsmodel, som har de her arbejdstagerrettigheder, vil være at betragte som løn. Det løser ikke problemet i forhold til de supplerende dagpenge.

Jeg ved jo godt, at den skjulte dagsorden er, at hr. Bjarne Laustsen og Socialdemokraterne er utilfredse med dagpengereglerne. Det var jo sådan set også det, der fremgik af hr. Bjarne Laustsens kommentarer til hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre, som stod heroppe og netop argumenterede for, at Det Radikale Venstre var meget tilfreds med, at man havde ændret dagpengereglerne. Det er jo den rene problemstilling her. Hr. Bjarne Laustsen ønsker, at der skal slås huller i bolværket omkring de supplerende dagpengeregler, og det er sådan set det, som det her forslag bliver brugt til. Det er derfor, jeg kan have mine tvivl om, hvorvidt hr. Bjarne Laustsen reelt set ønsker at løse problemet, fordi hvis hr. Bjarne Laustsen ønskede at løse problemet, havde hr. Bjarne Laustsen ikke fremsat et forslag om en vederlagsmodel. Det må jeg bare sige til hr. Bjarne Laustsen. Jeg troede sådan set, at hr. Bjarne Laustsen var klogere end som så.

Kl. 14:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:49

Eigil Andersen (SF):

Der bliver sagt mange forskellige ting i den her debat fra ministerens side, og det er helt rigtigt, at jeg desværre ikke kunne være til stede ved det samråd, der var i sidste uge. Det er også rigtigt, at der er lavet en undersøgelse, som viser, at arbejdskraften i udkantsområderne i Danmark hidtil er kommet ret hurtigt i arbejde, når de er blevet arbejdsløse. Sagen er bare, vil jeg sige til ministeren, at vi står i en fuldstændig ny situation. Der er sket det, at masser af industriarbejdspladser i udkantsområderne er lukket. Det håber jeg regeringen også har indset, selv om man kan være i tvivl om det, når man ser på det, den laver over for arbejdsløse for øjeblikket i form af at forkorte dagpengeperioden.

Men masser af industriarbejdspladser er forsvundet, og der er 130.000 ufaglærte job i Danmark, der ikke kommer tilbage, og det gælder især i udkantsområderne. Man kan ikke komme hurtigt i arbejde i udkantsområderne, hvis der ikke er nogen job. De deltidsbrandmænd, som bliver arbejdsløse nu, har langt, langt sværere ved at komme i arbejde, end det har været tilfældet hidtil, og derfor kan den pågældende undersøgelse ikke bruges til noget.

Er ministeren enig i, at vi står i en helt ny arbejdsløshedssituation, hvor industriarbejdspladserne er lukket »en masse«, og at det derfor er langt sværere for deltidsbrandmænd at komme i arbejde nu, hvis de mister deres hovedjob?

Kl. 14:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:50

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Min vurdering er sådan set, at det også var svært at komme i job i 2009, hvis man blev arbejdsløs. Jeg synes bare, vi er nødt til at forholde os til tallene, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Det var sådan set også derfor, jeg påpegede, at vi ved, at i 2010 er det 32 deltidsansatte brandmænd, som er stoppet. Vi ved ikke, hvad årsagen er. Det kan være andre årsager end de supplerende dagpenge. Det er ud af 4.192 deltidsansatte brandmænd. For den enkelte er det selvfølgelig et problem, den dag de supplerende dagpenge løber ud. Men jeg må bare henvise til de svar, som beskæftigelsesministeren rent faktisk gav ved samrådet, og som var meget, meget klare, med hensyn til at reglerne om de supplerende dagpenge, som vi lavede i 2008 sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, rent faktisk virker. Og folk kommer i arbejde. Og fire ud af ti af dem, der blev nyledige i starten af 2009, var sådan set i job eller i gang med uddannelse efter 3 måneder.

Jeg ved ikke, om det er sådan, at hr. Eigil Andersen ligger inde med nogle helt konkrete tal statistisk opgjort, med hensyn til hvor mange deltidsbrandmænd det her så berører. Mit indtryk er, at det ikke berører så mange, som hr. Eigil Andersen meget gerne vil gøre det til.

Kl. 14:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Eigil Andersen for en ny kort bemærkning.

Kl. 14:51

Eigil Andersen (SF):

Det er altså ikke i enhver situation, man kan bruge fortiden til at belyse fremtiden, og det gælder bl.a. i det her tilfælde. Og de opremninger af tal om, hvad der er sket, kan ikke bruges, fordi det jo vil være sådan, at flere og flere vil nå den her 30-ugers-grænse for supplerende dagpenge.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen har skabt et problem her gennem sit eget indgreb i supplerende dagpenge. Regeringen har selv skabt problemet. Den vil ikke løse det ved en undtagelse fra reglerne om supplerende dagpenge. Den vil så heller ikke løse det ved at indføre en vederlagsmodel, hvor man selvfølgelig kunne indskrive lønmodtagerrettighederne i de pågældende love, og man ville selvfølgelig også kunne skrive ind, at de så var undtaget fra reglerne om supplerende dagpenge.

Regeringen vil tage en samtale med nogle beredskabschefer. Det er en meget fattig løsning, efter man har haft et år til at arbejde med det her i. Jeg må sige, at jeg opfatter det sådan, at regeringen ikke vil eller ikke er i stand til eller ikke har evnerne til at løse det her problem, for så ville man jo have gjort det i løbet af det år, som allerede er gået.

Kl. 14:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 14:52

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg synes, at hr. Eigil Andersen meget klart her bekræftede, at det, som SF er optaget af, er, at man er uenig i de supplerende dagpenge-regler. Det er sådan set ikke et spørgsmål om brandmændene. For hvis hr. Eigil Andersen ønsker, at man vedtager en vederlagsmodel, hvor man så giver arbejdstager- og arbejdsgiverrettigheder, er det at betragte som en lønmodel. Det har jeg redegjort for fra talerstolen. Det har jeg redegjort for i et samråd. Det mener for faktisk også jeg har redegjort for tidligere i forbindelse med skriftlige svar. Det er sådan set det, der er tilfældet. Det er, fordi hr. Eigil Andersen og So-

cialistisk Folkeparti er utilfredse med, at Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre og regeringen har lavet om på de supplerende dagpenge-regler. Det er sådan set der, skoer trykker.

Jeg vil bare sige, at jeg egentlig synes, det er uanstændigt, at man bruger brandmændene til at præsentere sin utilfredshed med de supplerende dagpenge. Jeg tror på, at det her kan løses mindeligt, for jeg tror ikke på, at omfanget af problemet er så stort, som både hr. Eigil Andersen og hr. Bjarne Laustsen giver udtryk for. Det er sådan set også derfor, jeg tror, at dialogen er vejen frem. Det, der også er mit ærinde i dag, også da jeg tog ordet før, er sådan set at sige, at kommunerne har et ansvar i den her sag, og jeg synes sådan set ikke nødvendigvis, at kommunerne er sig deres ansvar fuldstændig bevidst. Det er så det, jeg vil arbejde med kommunerne med.

Kl. 14:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren i denne omgang.

Jeg har noteret i hvert fald to ordførere til indlæg i anden omgang, hr. Bjarne Laustsen og hr. Ib Poulsen. Er der flere? Ja, hr. Eigil Andersen.

Så er det hr. Bjarne Laustsen. Nej, det bliver hr. Ib Poulsen først.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Ib Poulsen (DF):

Tak for det. Grunden til, at jeg tager ordet her i anden ombæring, er, at jeg synes, vi kommer langt omkring i debatten. Når hr. Bjarne Laustsen spørger ministeren, hvorfor Dansk Folkeparti ikke kan stemme for hans vederlagsmodel, synes jeg, vi kommer langt omkring. Men jeg synes egentlig, at jeg har forsøgt at forklare, hvorfor vi ikke stemmer for beslutningsforslaget. Vi ønsker ikke at gøre det, fordi man mister alle lønmodtagerrettigheder. De Radikale kan jo heller ikke stemme for hr. Bjarne Laustsens beslutningsforslag, så det er jo ikke noget med, at det er for at please regeringen i den her sag, at vi ikke gør det. Vi ønsker virkelig at få fundet en løsning, som er holdbar, og det er jo det, vi har fået ministerens ord for her i dag vil blive gjort.

En af grundene til, at jeg tager ordet i anden ombæring, er, at jeg ikke fik svar på det spørgsmål, jeg havde til hr. Bjarne Laustsen i første ombæring. Jeg tror, han er undskyldt, for han sad måske og småsnakkede lidt med hr. Eigil Andersen. Hvorfor var Socialdemokratiet dengang i 1998, da alle de borgerlige partier, inklusive SF og Enhedslisten, ville pålægge regeringen at indføre vederlagsmodellen, ikke indstillet på at gøre det?

Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på nu her.

Kl. 14:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det er så heldigt, at hr. Bjarne Laustsen har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 14:56

Bjarne Laustsen (S):

Jamen jeg kan sige, at Socialdemokratiet jo har holdt deltidsbrandmændene ude af reglerne om de supplerende dagpenge, og derfor var der ikke noget problem, mens vi havde regeringsmagten. Dernæst gjorde vi det, at vi fritog brandmændene, som også forsvarsministeren og beskæftigelsesministeren har redegjort for mange gange, så de ikke er omfattet af overførselsreglerne. Det vil sige, at når de bliver afskediget, skal de timer, de har haft som brandmænd, ikke modregnes i de 13 uger, som de skal for alle mulige andre. Det er jo den måde, vi har løst det på.

Men jeg vil gerne spørge hr. Ib Poulsen fra Dansk Folkeparti om noget: Er det ikke rigtigt, at det er Dansk Folkeparti, der sammen med en række andre partier har født vederlagsmodellen? Man skrev

dengang, at der er nogle problemer, og at man gerne ville være med til at løse dem, og man foreslog en løsning. Men hvordan kan det være, at man ikke vil bakke det op, når det er Socialdemokratiet, der fremsætter forslaget i Folketinget, mens man godt vil, når det er ens eget parti sammen med Venstre og Konservative? Hvorfor vil man ikke, når det er Socialdemokratiet, der foreslår det? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide.

Kl. 14:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ib Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Ib Poulsen (DF):

Det vil vi ikke, fordi vi ikke ønsker at stille deltidsbrandmændene dårligere, end de er i dag, og det er jo det, der vil ske, hvis vi stemmer for hr. Bjarne Laustsens beslutningsforslag. Alle deres lønmodtagerrettigheder vil være væk, hvis vi siger ja til hr. Bjarne Laustsens forslag, så derfor ønsker vi selvfølgelig ikke at stemme for det.

Nu siger hr. Bjarne Laustsen, at der ikke var nogen problemer under SR-regeringen i 1998, men så er det jo pudsigt, at overskriften på pressemeddelelsen var: Flertal uden om regeringen sikrer deltidsbrandmænd. Så må der jo have været nogle problemer, og dem ønskede Socialdemokratiet dengang som i dag ikke at være med til at løse, hvorfor pokker dog ikke det?

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Må jeg gætte på, at hr. Bjarne Laustsen vil have en kort bemærkning her?

Kl. 14:58

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil sige til hr. Ib Poulsen: Nu blev jeg kaldt prins Bjarne for kort tid siden. Jeg ved ikke, om man må sige prins Ib, men hør nu lige engang: Det var sådan, at Dansk Folkeparti og dem, der har regeringsmagten nu, ønskede, at brandmændene overhovedet ikke skulle modregnes for de få kroner, de modtog, når de havde været ude at slukke brand. Socialdemokratiet sagde dengang, nøjagtig som regeringen siger det i dag, at hvis man lavede den vederlagsmodel, var der nogle problemer i det. Så var der nogle andre ting. Så gjorde vi det, at vi holdt dem uden for reglerne og fritog dem for timeoverførselsreglerne. Det var på de to punkter, hvor vi imødekom brandmændene.

Det gik godt, lige indtil arbejdsløsheden steg, og indtil hr. Ib Poulsen modsat det, man havde lovet, i februar 2008 lavede et forlig om et indgreb i de supplerende dagpenge, hvor man tog alle ind under den samme hat, også de her deltidsbrandmænd, som ikke har et reelt opsigelsesvarsel, sammen med fiskepigerne. Det er forskellen.

Hvorfor vil hr. Ib Poulsen ikke være med til at bakke op om et forslag, som hr. Poul Nødgaard fra Dansk Folkeparti dengang kom med?

Kl. 14:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Ib Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:59

Ib Poulsen (DF):

Tak. Jeg synes måske, vi nærmer os lidt af essensen i, hvad det er, hr. Bjarne Laustsen er ude i med hensyn til det her beslutningsforslag. Nu nævner han fiskepigerne osv. Altså, er det for at åbne den dør, der hedder, at man skal til at kigge på understøttelsen, de supplerende dagpenge?

Det, vi er interesseret i fra vores side, er jo at sikre deltidsbrandmændene de bedste vilkår og sikre, at vi kan have så mange som muligt. Det er så utrolig vigtigt, at vi har dem, fordi de udfører en utrolig samfundsnyttig opgave til rigtig billige penge. Det er jo det, vi skal sikre. Vi skal sikre, at det kan fortsætte, og at der ikke er nogen, der falder ud på grund af det, som ligger nu. Vi har i dag fået ministerens ord på, at hun vil være med til at kigge på det, så det ser vi frem til.

Kl. 15:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Eigil Andersen med et ordførerindlæg i anden runde.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det bliver forholdsvis kortvarigt.

Det er helt rigtigt, at vi i SF er meget skarpe modstandere af, at man rammer arbejdsløse på forskellige måder. Den forkortelse af dagpengeperioden fra 4 til 2 år, som er aktuell for øjeblikket, går hårdt ud over mange arbejdsløse og deres sikkerhedsnet, så den er vi imod. Og det er helt rigtigt, hvad ministeren siger, at vi både var og er imod den forringelse af de supplerende dagpenge, som blev gennemført for et års tid siden af den her regering støttet af Dansk Folkeparti.

Hvorfor var vi imod det? Jo, fordi der er masser af arbejdsløse, som desværre ikke kan få et fuldtidsjob, men som udviser den store aktivitet, som man må rose dem for, at de er i stand til at skaffe sig et deltidsjob, og derefter kan de så få supplerende dagpenge. Det skal vi være glade for at de gør, for det kan være vejen til, at de til syvende og sidst opnår et fuldtidsjob hos den samme arbejdsgiver.

Men det, som regeringen gjorde med reglerne om supplerende dagpenge, var at straffe de arbejdsløse, som viser det initiativ, at de tager et deltidsjob. De bliver straffet, for efter 30 uger skal de tage stilling til, om de enten vil fortsætte med deres deltidsjob og kun det, eller om de vil være fuldtidsarbejdsløse, altså sige deres deltidsjob op. Det forekommer os totalt absurd, at man som arbejdsløs, der har skaffet sig et deltidsjob, af systemet bliver tvunget til at forlade den stilling for at bevare en fuldtidsindtægt. Det er det, der er regeringens politik, og det er vi skarpt imod. Det er fuldstændig rigtigt.

Så kommer vi til den her sag. I den her sag drejer det sig ikke om det generelle princip. Her drejer det sig om den gruppe i vores samfund, som ved siden af deres fuldtidsjob har et arbejde som deltidsbrandmænd. Der har regeringen jo selv gennem de regler, man lavede om supplerende dagpenge, sørget for, at den her gruppe af deltidsbrandmænd bliver ramt, og det er den gruppes forhold, som vi forsøger at forbedre, af hensyn til at vi kan få slukket de ildebrande, der opstår i vores samfund. Det så vi helst var i form af en undtagelse i dagpengeloven specielt for deltidsbrandmænd, men det vil regeringen ikke.

Så er der her et forslag, som handler om at lave en vederlagsmodel, og det er som sagt den næstbedste løsning. Så når ministeren påstår, at det her handler om de supplerende dagpenge i almindelighed, bliver jeg nødt til at sige, at det gør det ikke. Det specifikke forslag, der er tale om her, handler om deltidsbrandmænd, og det ville det også gøre, hvis man løste det på den måde, som vi helst så, nemlig at deltidsbrandmænd blev undtaget fra reglerne i dagpengeloven på det her punkt.

Kl. 15:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Bjarne Laustsen som ordfører for forslagsstillerne i anden omgang.

Kl. 15:03

(Ordfører for forslagstillerne)

Bjarne Laustsen (S):

Vi nærmer os jo nok det tidspunkt, hvor vi skal have en afslutning på sagen, og derfor vil jeg selvfølgelig gerne takke de partier, der har stået ved, hvad de i sin tid mente, og som holder fast i det i dag og ikke bare kommer med slesk tale og billig portvin ligesom dem, der ved festlige lejligheder rykker ud og forklarer, hvor godt det er, hvad de her deltidsbrandmænd laver, men som, når det kommer til stykket og løftet skal indfris, når de står oppe ved kassen og regningen skal betales, løber så stærkt, at man ikke kan se enden for bare skosåler. Det synes jeg simpelt hen ikke man kan være bekendt.

Det er jo ikke den nye forsvarsminister eller den nye beskæftigelsesminister, men de repræsenterer, og som de er medlem af, der har lovet det. Jeg fatter det simpelt hen ikke. Hvis nogen i den perlerække af navne, jeg startede med at læse op, har planer om at nedsætte sig som brugtvognsforhandlere, når de er færdige i Folketinget, kan jeg ikke anbefale nogen som helst at købe en bil af dem. Det skal i hvert fald ikke være med garanti – måske den der ok-garanti, over kanten.

For det har jo vist sig, at man fremsatte et forslag for at drille den siddende regering, men når det kommer til stykket og man har fået regeringsmagten – måske fordi man fik 4.192 brandmænd til at stemme på sig, det lovede de jo, og det er en betydelig vælgerskare – når regningen skal betales og pengene indkasseres, siger man: Nej, det kender vi ikke noget til, det er for bøvl, det er for besværligt, det vil vi ikke have noget med at gøre.

Det er derfor, jeg har tilbudt, at vi kunne lave en beretning. Hvis Dansk Folkeparti og Radikale Venstre vil være med til at lave en beretning, behøver vi ikke tage afstemningen i dag.

Men man kunne jo gøre det, at man i stedet for undlader at stemme her om noget, der ligger en så meget på sinde. Jeg forstår godt, at Venstre og Konservative med deres retorik er nødt til at stemme imod, men det er Dansk Folkeparti jo ikke bundet af. De er bundet af grundloven og deres egen overbevisning. Det er det, de har skrevet under på. Så hvis Dansk Folkeparti og Radikale Venstre undlader at stemme og Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet stemmer for, er der jo flertal, og så er sagen klar. Men nu må vi se, hvordan det ender.

Tillid er et godt og stærkt ord, og når jeg lægger øre til, hvad forsvarsministeren siger, nemlig at hun vil komme efter både kommunerne og alle mulige andre, der ikke sørger for, at det her system fungerer, så bliver jeg kun glad. Men jeg synes, det var bedre, at partierne levede op til de løfter, de har givet deltidsbrandmændene, og jeg ville se frem til, at der kom et forslag, når Folketinget starter igen til oktober. Men jeg vil love både regeringen og mine gode kollegaer herinde i Folketinget, at det er en sag, jeg vil følge helt til dørs.

Jeg forstår, det er et stort problem, hvis der er et medlem af oppositionen, der foreslår noget, som man tidligere selv har foreslået. Det er næsten ikke til at bære. Det er hård kost. Og det var derfor, jeg gerne ville have ministeren til at tilkendegive: Ja, vi kan tage det tilbage i udvalget, vi kan kigge på det, og så lover jeg som minister at komme med et forslag til regeringen til Folketingets åbning, og så kan vi få klaret sagen der. Men det er man heller ikke interesseret i. Det, Dansk Folkeparti hænger sin hat op på, er jo lige nøjagtig, at der snarest kommer et forslag, der løser det her problem.

Derfor står vi altså i en situation, hvor vi er nødt til at tage en afstemning om, hvordan deltidsbrandmændenes vilkår skal være. De bliver ikke, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har lovet, men de bliver fastholdt på et ringere niveau. Hver dag er der deltidsbrandmænd, som, hvis de mister deres arbejde i deres hovederhverv, må finde sig i at begynde at tælle ned af de 30 uger og til sidst sammen med de andre 30 gode kollegaer, der allerede er stoppet, og mere end 194 må begynde at spise af den periode.

Så de lever med utrygheden, og det er ellers dem, der til hverdag skaber tryghed for ganske almindelige borgere ved at stå til rådighed 365 dage om året 24 timer i døgnet og være klar, når beredskabet har brug for dem. Jeg er glad for, at vi har sådan et system, men jeg synes, det ville have klædt partierne i dag at leve op til de løfter, de har givet deltidsbrandmændene.

Kl. 15:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, går vi til afstemning.

Kl. 15:07

Afstemning**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Der stemmes om forslaget endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 47 (S, SF, EL og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 63 (V, DF, KF, RV og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 217:**Forslag til lov om midlertidig statsgaranti for udlån til visse rejseudbydere og rejseformidlere.**

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 19.05.2010. 1. behandling 20.05.2010. Betænkning 28.05.2010).

Kl. 15:08

Forhandling**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:08

Afstemning**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register, retsplejeloven og lov om registrering af køretøjer. (Udveksling af oplysninger om dna-profiler, fingeraftryk og køretøjer med stater uden for Den Europæiske Union).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 04.03.2010. 1. behandling 26.03.2010. Betænkning 06.05.2010).

Kl. 15:09

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven.

(Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkølåsordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

Kl. 15:09

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Dansk Folkeparti har i betænkningen anført, at vi ønsker at kalde forslaget tilbage mellem anden og tredje behandling. Det gør vi af den årsag, at vi har stillet nogle ændringsforslag, som bl.a. går på straffniveauet for narkokørsel. Desværre er der ikke den store opbakning at spore blandt Folketingets partier til, at man skal straffe narkokørsel hårdere, end man gør i dag. Det kan så virke en lille smule underligt, i og med at et stort flertal i 2007 vedtog en nultolerance for netop narkokørsel. Efter at man har vedtaget en nultolerance, ønsker man så altså ikke at straffe for det.

I dag er straffniveauet således, at bliver man taget i narkopåvirket tilstand, bliver man straffet svarende til, hvis man havde en promille på 0,51, som giver en bødestraf og en betinget frakendelse af kørekortet. Det, som Dansk Folkeparti ønsker med ændringsforslagene, er at få straffniveauet op til mindst svarende til spirituskørsel på 1,2 promille, så der vil være en ubetinget frakendelse af førerretten.

Jeg har selvfølgelig noteret mig tilkendegivelser fra justitsministeren om at ville se nærmere på det her straffniveau i forbindelse med en gennemgang af det generelle straffniveau inden for færdsels-

loven til efteråret. Det har vi noteret os. Og så har jeg også med tilfredshed noteret mig, at det bliver obligatorisk at foretage de her kliniske test, i det øjeblik der er mistanke om, at en fører af et motorkøretøj er narkopåvirket. Men det er, som om en obligatorisk klinisk test falder en lille smule til jorden, hvis man så ikke også ønsker at straffe folk, der reelt kan påvises at have indtaget narko. Så jeg håber meget, at man måske vil overveje det her endnu en gang. Om ikke andet må vi jo så tage debatten til efteråret. Jeg synes ikke, det er godt nok, men det er det, vi kan nå.

Kl. 15:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Pia Olsen Dyhr som ordfører.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Lovforslaget rummer en generel stramning af loven om, hvordan man må køre i trafikken. Vi synes, det er en glimrende idé at sige, at vi vil slå ekstra hårdt ned på vanvidsbilister.

Men i SF undrer vi os en lille smule over, at det ikke gælder dem, der kører under 50 km/t. – så at sige. Altså, hvis man der, hvor der er tavler om, at man må køre 50 km/t., vælger at køre 100 km/t., så bliver der ikke slået ned på en. Alle andre steder siger vi, at hvis man kører mere end 100 pct. for stærkt, skal man mærke hammeren, mens hvis man i et skoleområde, hvor man måske i dag må køre 20 km/t., vælger at køre 80 km/t., dvs. en overskridelse på langt over 100 pct., så gælder reglerne ikke. Det stiller vi os meget undrende over for og har derfor stillet et ændringsforslag til L 179 for at gøre opmærksom på, at det faktisk er mindst lige så farligt, at man kører alt for stærkt i skoleområder eller områder med daginstitutioner, som det er at køre for stærkt på motorvejen. Det er lige før, det sidste er mindre farligt, end når vi kører rundt blandt vores børn, og vi vil derfor gerne have strammet loven på det her område.

Kl. 15:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:13

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (DF). Der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For forslaget stemte: 18 (DF), imod forslaget stemte: 89 (V, S, SF, KF, RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte: 1 (Christian H. Hansen (UFG)).

Ændringsforslag nr. 2 er forkastet.

Herefter er ændringsforslagene nr. 4-5, stillet af samme mindretal, bortfaldet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (SF), tiltrådt af et mindretal (RV og EL). Der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For forslaget stemte: 22 (SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), imod forslaget stemte: 86 (V, S, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslag nr. 3 er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 6, tiltrådt af udvalget?
Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af konkursloven og forskellige andre love. (Rekonstruktion m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 27.05.2010. Omtrykt).

Kl. 15:14

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:15

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3 og 12 af et mindretal (DF), tiltrådt af et flertal (S, SF, RV, EL og LA)?

De er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4-7, tiltrådt af udvalget?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 8 af et mindretal (EL), tiltrådt af et mindretal (S og SF), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 51 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 57 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 9, stillet og tiltrådt af samme mindretal, bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 10, 11 og 13-45, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love samt ophævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn).

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.

(Fremsættelse 05.02.2010. 1. behandling 26.03.2010. Betænkning 27.05.2010).

Kl. 15:16

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:16

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (RV), tiltrådt af et flertal (S, SF, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af slagtekyllinger. (Ændring af regler om belægningsgrad, tilsyn på slagteriet m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 24.03.2010. 1. behandling 12.04.2010. Betænkning 26.05.2010).

Kl. 15:17

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Kristen Touborg.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Som det fremgik ved førstebehandlingen, er der blevet taget nogle EU-tiltag, som indebærer, at man får væsentlig bedre forhold for slagtekyllingerne, og det hilser vi naturligvis meget velkommen.

Det er sådan, at man i EU-medlemslandene kun må have 33 kg kyllinger pr. kvadratmeter. Der er imidlertid en dispensationsmulighed, sådan at man under særlige produktionsforhold kan gå op til 42 kg i gennemsnit, og da det så samtidig er sådan, at samtlige kyllingefarme i Danmark, går jeg ud fra, vil kunne opnå denne dispensation, er der for dansk vedkommende ikke særlig mange dyrevelfærdsmæssige forbedringer i det her lovforslag.

Derfor har vi stillet et ændringsforslag om, at der højst må være 40 kg pr. kvadratmeter, og det vil jeg så anbefale at Folketinget stemmer for.

Kl. 15:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil bare sige ganske kort, at vi under udvalgsarbejdet har haft gode drøftelser om det her, og i forbindelse med førstebehandlingen var det sådan, at, tror jeg, alle partier sagde: 42 kg kyllinger på en kvadratmeter – det er godt nok mange kyllinger på en kvadratmeter.

De små forbedringer, der er i lovforslaget, har vi alle sammen hilst med tilfredshed, og vi kan støtte lovforslaget, men vi har under udvalgsarbejdet diskuteret, om vi i stedet for at have det med de 42 kg som en gennemsnitsbetragtning kunne finde et andet mål, og der har SF foreslået 40 kg. Og selv om vi måske synes, at det er et stort tal, er det jo selvfølgelig en forbedring, og der vil jeg bare gerne på Socialdemokratiets vegne ganske kort her ved andenbehandlingen i dag give tilsagn om, at vi kan sige ja til det forslag, som SF har stillet. Det er med til at gøre et godt forslag endnu bedre.

Kl. 15:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. René Christensen som ordfører.

Kl. 15:19

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Når jeg går op, er det lige for at præcisere det her med de 40 og 42 kg. Det er jo faktisk sådan, at det over de 3 gange, man fylder sin stald med kyllinger, ikke overstiger 40 kg. Man kan i den sidste periode over de 3 gange komme op på 42 kg, men så skal tallet i en anden periode være længere nede. Så de fleste landmænd vil jo kæmpe for ikke at komme over de 40 kg, for så skal de efterfølgende skære ned i den næste opfedningsperiode, de har for deres kyllinger.

Kl. 15:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning.

Kl. 15:20

Kristen Touborg (SF):

Det er fuldstændig rigtigt, hvad ordføreren siger. Problemet er jo bare, at de kyllinger, der går alt, alt for tæt, ikke har meget gavn af, at næste hold kommer længere ned. Så dyrevelfærdsmæssigt kan det ene hold næppe have gavn af, at det næste hold har det bedre.

Det er sådan set i erkendelse af det, at vi stiller ændringsforslaget, og derfor er jeg lidt uforstående over for, at Dansk Folkeparti, som ellers i tide og utide bryster sig af, at de er dyrenes parti, ikke synes, at det trods alt ville være rimeligt at give det her lillebitte løft til dyrevelfærden. Kyllingerne har det mildest talt ikke for godt i forvejen, og det vil de såmænd heller ikke få med vores ændringsforslag – de vil bare få det lidt bedre.

Kl. 15:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:21

René Christensen (DF):

Nu er der jo faktisk lagt op til her, at man går ned til 33 kg, og hvis man så har særlig god dyrevelfærd, kan man komme op på de i gennemsnit 40 kg. Og vi har jo faktisk gjort opmærksom på i vores bemærkninger, at vi nu også forventer, at der bliver ført øget kontrol med de landmænd, som har de her kyllinger. Hvis man kommer ud og finder ud af, at der hos en landmand er for stor dødelighed, og at der ikke er en god dyrevelfærd, kommer vedkommende jo faktisk helt ned på 33 kg, fordi der ikke er blevet handlet i overensstemmelse med god landmandspraksis.

Så det her er en forbedring for kyllingerne, fordi landmanden forpligter sig stærkere til at have en god dyrevelfærd, og hvis han ikke har det, kan han ikke drive sin forretning.

Kl. 15:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Kristen Touborg (SF):

Jeg sagde, som det fremgik af min ordførertale, at der er nogle klare fordele i det, der ligger fra EU, men at det desværre bliver undermineret af dansk lovgivning. Jeg går ud fra, at Dansk Folkepartis ordfører vil medgive, at det ser ud, som om samtlige producenter af kyllinger vil komme ind under den her dispensationsordning, og så hjælper det jo ikke så meget, at man holder fanen højt og siger, at det er altså er 33 kg, det gælder, når det i øvrigt bliver sådan, at vi har væsentlig tættere belægning end det.

Kl. 15:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, hr. René Christensen, om ikke det er sådan, at baggrunden for det ændringsforslag, som SF er kommet med, bygger på nøjagtig den kendsgerning, at det ville være sådan, at hovedparten af alle farmerne ville gå op til maksimumsgrænsen, og at det jo er derfor, man ligesom går ind og siger, at der skal være en top i stedet for det der. For hvad gavner det de slagtekyllinger, der er på det hold, som er oppe på 42 kg? Det gavner ikke det hold, det får de ingen glæde af, hvorimod der måske kunne blive lidt mere plads, hvis de så i en periode var nede på 38 kg – så giver det selvfølgelig lidt mere plads til dem. Men hvilken glæde får det hold, der er oppe på det maksimale, ud af, at det netop er en gennemsnitsbetragtning? For de får jo ikke mere plads, tværtimod kører man helt op til loftet dér.

Kl. 15:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:24

René Christensen (DF):

Jeg må jo sige, at det her forslag handler om nogle kilo, og hvis man havde gjort sig den ulejlighed lige at kigge på, hvad det er, vi har skrevet i vores politiske bemærkninger – som vi jo faktisk er det eneste parti der har gjort – ville man se, at vi sætter særlig fokus på dyrevelfærden. Og man skal huske på, at bundlinjen nu er, at det

som udgangspunkt drejer sig om 33 kg. Hvis man har en særdeles god dyrevelfærd, kan man komme op på 40 kg i gennemsnit. Man kan så i en periode være oppe på 42 kg, men det skal man så kompensere for. Det vil sige, at det jo ikke er noget incitament for landmanden at komme op på 42 kg, for der skal han så senere hen graduere det til væsentlig mindre end de 40 kg, og derfor vil landmændene ikke prøve på at komme op på 42 kg, det vil de netop prøve på ikke at gøre. Samtidig får de det her incitament til at have en god dyrevelfærd, ellers mister de faktisk 7 kg, og det er jo det, der er det gode i det her forslag.

Kl. 15:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:25

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis dyrevelfærdsordfører: Hvorfra ved han, at kyllingeproducenten ikke vil gå op til det maksimale? For hvis det er det, der giver den bedste drift i hans stald, er det vel det, han gør. Og derfor er spørgsmålet, om Dansk Folkeparti synes, at en gennemsnitsbetragtning er bedre, end at vi lægger et loft ind for, hvad der maksimalt må være. For på den måde har vi jo simpelt hen styr på, om der er for mange dyr inden for det enkelte område eller ej.

Det, vi har fået at vide i de svar, justitsministeren har givet os, er, at stort set alle ville kunne komme ind under reglerne om en særlig god dyrevelfærd, og derfor kan man i perioder komme op på 42 kg, og det er det, der bærer forslaget fra SF om at lave et loft på 40 kg.

Kl. 15:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

René Christensen (DF):

Det er en sjov diskussion, for det bliver en diskussion om tal. For hvad er maks.? Maks. er jo 40 kg, men efter tredje gang, man har tømt sit hus, må man ikke overstige 40 kg. Man kan så i en kort periode, nogle få dage inden slagtning, komme op på 42 kg, men det skal man så kompensere for i næste hold. Og derfor vil det ikke være rentabelt for landmanden at gøre det, for han vil komme ud i en situation, hvor han kommer for højt op i forhold til tre slagtninger. Derfor vil det maksimale jo være 40 kg hen over tre slagtninger, og derfor har forslaget ikke nogen værdi.

Det, jeg synes har en værdi, er faktisk det, Dansk Folkeparti har lagt vægt på. Vi har ikke lagt vægt på 2 kg, vi har faktisk lagt vægt på, at der nu bliver øget kontrol med dødeligheden: Hvor mange kyllinger kommer der ind i huset, og hvor mange kommer der ud i den anden ende? Har man en god dyrevelfærd, eller har man en dårlig dyrevelfærd? Det er noget, der har betydet noget for os. Det har ikke betydet så meget for os med de her 2 kg, som vi ikke kan se skulle være noget incitament for den enkelte landmand.

Kl. 15:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så er det hr. Christian H. Hansen.

Kl. 15:27

(Privatist)

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, formand. Når det handler om mariehønsens mulighed for fri bevægelighed, kan vi godt blive enige om dyrevelfærd, og når det handler om 13 forskellige arter af vandrende pinde, kan vi også blive enige om god dyrevelfærd her i Folketinget, men når det handler om

produktionsdyr, skal jeg anerkende, at regeringen er kommet med et forslag, der går et meget, meget lille skridt i den rigtige retning. Og så kan vi konstatere, at SF er kommet med et ændringsforslag, som så går en lille smule mere i den rigtige retning, og det kan jeg selvfølgelig støtte, idet det vil forbedre dyrevelfærden, men jeg vil nok generelt sige, at den måde, som vi har slagtekyllinger på herhjemme, faktisk fuldstændig skulle forbydes, og at man skulle gå over til rent økologisk produktion på det her område.

Det er et skridt i den rigtige retning, og derfor kan jeg støtte ændringsforslaget. Men generelt er det kedeligt at høre, at når det handler om produktionsdyr, er der ikke meget dyrevelfærd, der tæller i Folketinget.

Kl. 15:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:28

René Christensen (DF):

Tak. Jeg vil gerne spørge hr. Christian H. Hansen, hvad det er for en retning, vi går i. Hvad er det, det her ændringsforslag ændrer? Det vil jeg godt lige have at hr. Christian H. Hansen siger noget om.

Kl. 15:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 15:28

Christian H. Hansen (UFG):

Nu går jeg ud fra, at ordføreren for Dansk Folkeparti selv kender ændringsforslaget. Det står jo helt tydeligt i betænkningen. Og det her handler om kilo pr. kvadratmeter.

Kl. 15:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:29

René Christensen (DF):

Det er fuldstændig korrekt; jeg kender nemlig godt det her forslag, og det ændringsforslag, der ligger her, ændrer ingenting, for som jeg har prøvet at sige, må gennemsnittet hen over tre gange, man tømmer sit slagtehus, ikke overstige 40 kg. Nu kommer der her et forslag om, at man maks. må have 40 kg. Jamen det er jo det, man maks. må have nu. Man kan så komme ud for en situation, hvor man de sidste få dage kan komme op over 40 kg, og der skal man så kompensere efterfølgende.

Så jeg vil bare gerne spørge hr. Christian H. Hansen: Hvad er det, der gør, at det her ændringsforslag er så specielt godt, når det faktisk går ned til 40 kg, som der står i lovgivningen at der maks. må være?

Kl. 15:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 15:29

Christian H. Hansen (UFG):

Nu ved jeg godt, at ordføreren for Dansk Folkeparti generelt har problemer, når det handler om dyrevelfærd for produktionsdyr, og det her er jo et ganske godt eksempel, for det kan komme til at betyde 10 pct. overbelægning på kiloene pr. kvadratmeter, så det handler egentlig kun om økonomi. Og der ved man jo, at når det handler om dyrevelfærd, er det økonomien for den enkelte landmand, der tæller højest for Dansk Folkeparti. Det her er et ganske godt eksempel på, at det er virkeligheden.

Kl. 15:30 Herefter er ændringsforslag nr. 2-4, stillet og tiltrådt af samme mindretal, bortfaldet.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:30

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (SF), tiltrådt af et andet mindretal (S, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 51 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 55 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ændringsforslag nr. 2 og 3, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, er herefter bortfaldet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, sundhedsloven og forskellige andre love. (Et nyt patientklagesystem, mulighed for at klage over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed, forenkling af regler om tilsynsforanstaltninger m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 03.03.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 26.05.2010).

Kl. 15:32

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:32

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven. (Fleksibel frokostordning i daginstitutioner m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 23.04.2010. 1. behandling 27.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

Kl. 15:31

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut, og vi går til afstemning.

Kl. 15:31

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (SF), tiltrådt af et andet mindretal (S og EL), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 49 (S, SF, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 53 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte: 3 (RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (S, SF, RV og EL), tiltrådt af et mindretal (Pia Christmas-Møller (UFG)), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 51 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 55 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 og 3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod salg af tobak til personer under 18 år og forbud mod salg af alkohol til perso-

ner under 16 år. (Ændring af aldersgrænsen for salg af alkohol m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 26.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

Kl. 15:33

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:34

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Grunden til, at jeg går på talerstolen her, er egentlig blot, at jeg vil gøre opmærksom på, at der i forbindelse med det her lovforslag har været et lidt besynderligt forløb fra Venstres og De Konservatives side frem mod andenbehandlingen og udarbejdelsen af ændringsforslaget.

Det er jo sådan, at alkoholforbruget blandt unge danskere er vedkendt alt for stort, og det er konsekvenserne – både de sundhedsmæssige og de samfundsmæssige – også af det her meget store alkoholforbrug blandt de unge. Fra socialdemokratisk side vil vi gøre en meget stor indsats for at få forebygget det store alkoholforbrug. Vi har defineret en klar politik og en klar vision på det her område, men vi synes, det skal være tilladt for unge i alderen 16-18 år at drikke en øl eller drikke et glas vin.

Regeringen fremlagde sit lovforslag og sendte det i høring, og der havde man fastsat en alkoholprocent på 7, og det skulle så ikke være tilladt for unge i alderen 16-18 år at købe spiritus med en højere alkoholprocent end 7. Det, der var underligt og lidt besynderligt, var, at regeringen på intet tidspunkt har haft et flertal for det lovforslag, som de sendte i høring. Pludselig var regeringens holdning, at alkoholprocentgrænsen for unges køb ikke skulle være 7, men at den skulle være 22.

Forhandlingerne gik i gang, og vi gik naturligvis fra socialdemokratisk side til forhandlingerne med det, som var vores klare politik, nemlig at grænsen for alkoholprocenten, når man skulle lave en aldersgrænse for unges køb af stærk spiritus, skulle ligge mellem 15 og 17 pct. Vi er særdeles tilfredse med det forhandlingsforløb, der har været, hvor alkoholprocenten nu er blevet fastsat til 16,5, forstået på den måde, at unge under 18 år ikke skal have mulighed for at købe spiritus med en høj alkoholprocent. Tak.

Kl. 15:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Ønsker flere at udtale sig?

Der det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:36

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL og Pia Christmas-Møller (UFG))?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien og lov om rettens pleje. (Betænkningstid forud for tvangsbehandling, oppegående tvangsfiksering på Sikringsafdelingen, udvidet eksternt tilsyn med tvangsfikseringer m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 26.04.2010. Betænkning 27.05.2010).

Kl. 15:36

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:36

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 2. behandling af lovforslag nr. L 215:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. (Nedsættelse af grundskyldpromillen for ejendomme, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 28.04.2010. 1. behandling 04.05.2010. Betænkning 19.05.2010).

Kl. 15:37

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 2. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 25.05.2010).

Kl. 15:37

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 2. behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Banedanmark og ændring af lov om jernbane. (Nedlæggelse af Banedanmarks bestyrelse m.v.).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 29.04.2010. 1. behandling 06.05.2010. Betænkning 27.05.2010).

Kl. 15:38

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 2. behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt forskellige andre love. (Vurdering af uddannelsesparathed, pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., afbureaukratisering m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 22.04.2010. Betænkning 25.05.2010).

Kl. 15:38

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:38

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL)?

Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

27) 2. behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om udlodning af overskud fra lotteri og heste- og hundevæddemål.

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 23.04.2010. Betænkning 26.05.2010. Ændringsforslag nr. 7 af 31.05.2010 uden for betænkningen af kulturministeren (Per Stig Møller)).

Kl. 15:39

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Kulturministeren har meddelt mig, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 1 tilbage. Er der nogen, der ønsker at optage dette ændringsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:40

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 7 uden for betænkningen af kulturministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2-6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) 2. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om spil.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.03.2010. (Omtrykt). 1. behandling 23.04.2010. Betænkning 26.05.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

29) 2. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om afgifter af spil.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 23.04.2010. Betænkning 26.05.2010).

30) 2. behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om Danske Spil A/S.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 26.03.2010. 1. behandling 23.04.2010. Betænkning 26.05.2010).

Kl. 15:40

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Skatteministeren har meddelt mig, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 2 til L 202 tilbage. Er der nogen, der ønsker at genoptage dette ændringsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning om L 202.

Kl. 15:41

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og ændringsforslag nr. 3-19, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Herefter stemmes der om L 203:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-5, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Endelig stemmes der om L 191:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslag nr. L 203 og L 191 går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget nr. L 202 henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg også det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

31) 2. behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love. (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 23.03.2010. Betænkning 28.05.2010). 26.05.2010).

Kl. 15:42

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:42

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-11, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

32) 2. behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven. (Afskæring af fradragsret for nye indbetalinger til en kapitalpension efter udbetaling af en kapitalpension, undtagelse af indeksordninger fra loftet på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 14.04.2010. 1. behandling 06.05.2010. Betænkning 26.05.2010).

Kl. 15:43

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:43

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

33) 2. behandling af lovforslag nr. L 213:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love. (Midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger, afskaffelse af særligt ægtefællefradrag m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 28.04.2010. 1. behandling 11.05.2010. Betænkning 26.05.2010).

Kl. 15:43

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:43

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

34) 2. behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om ændring af øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., lov om afgift af konsum-is, lov om tobaksafgifter og lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (Forhøjelse af tillægsafgiften for alkoholsodavand, indførelse af

tillægsafgift for cider- og frugtvinbaserede alkoholsodavand og forhøjelse af tobaksafgiften).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 05.05.2010. 1. behandling 18.05.2010. Betænkning 26.05.2010).

Kl. 15:44

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:44

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

35) 2. behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om et testcenter for store vindmøller ved Østerild.

Af miljøministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 09.04.2010. 1. behandling 22.04.2010. Betænkning 28.05.2010).

Kl. 15:45

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Der er sagt og gjort rigtig meget i sagen om testcenteret for havvindmøller i Danmark. Man kan spørge, om der er tegn på forår oppe omkring Østerild. Det ved jeg ikke, men en ting ved jeg i hvert fald, og det er, at den her sag på mange måder bærer præg af et forsømt forår. Det har været et langt og intensivt forhandlingsforløb, vi har været igennem, efter at S og SF fik miljøministeren til at forstå, at det altså var nødvendigt at bryde den absolutte lukkethed, som regeringen havde lagt ned over Danmarks hidtil største anlægslov målt i areal.

Der er bestemt ikke nogen grund til at rose regeringen for dens indsats. Fra socialdemokratisk side har vi benyttet lejligheden til adskillige gange at sige, at det politiske arbejde såvel i proces som i faglighed kunne have været meget bedre. Det lykkedes S og SF at få miljøministeren til forhandlingsbordet for at kvalificere processen og forslaget, om end statsministeren gjorde, hvad han kunne, for at skabe problemer herom. Med manglende fornemmelse for demokratiet og et stort hovmod fremlagde statsministeren lovforslaget på sit

pressemøde og indbød den grønne opposition til blot at bakke forslaget op uden mulighed for forhandling – vel at mærke et forslag, som regeringen på intet tidspunkt har haft et flertal for.

S og SF ønskede, at Danmarks Naturfredningsforening og vindmølleindustrien skulle sidde med ved bordet i forsøget på at finde alternative steder til placeringen af testcenteret. Det lykkedes at få ministeren med til en grundig og objektiv beskrivelse af tre andre placeringer. Det var Kallesmærsk Hede, det var Stauning, og det var Skærbæk. Men aldrig fik vi ministeren til at sige, at det reelt drejede sig om alternative placeringsmuligheder. Det var indgangen for S og SF til den afdekning og den forhandling.

Forskellige årsager ligger nu til grund for, at det imidlertid blev Østerild, som var det mest hensigtsmæssige sted for centeret. Vi fik i processen mulighed for at vægte argumenter for og imod. Det er et helt nødvendigt grundelement i den demokratiske proces, og det var det, vi ikke var blevet budt af regeringen som udgangspunkt. Venstre og Konservatives lovforslag, som det blev fremsat, er imidlertid ændret til nærved det ukendelige, hvorfor Socialdemokraterne nu kan stemme for lovforslaget samt de ændringsforslag, der ligger på bordet.

Vi får nu et kvalitetstestcenter, hvor der er sikret langt, langt større balance mellem møller, natur og mennesker end det, der af regeringen var fremlagt i lovforslaget. Det er lykkedes os at redde mere end 1.000 ha skov fra fældning. Det svarer til mere end to tredjedele af det, der var fremlagt i regeringens lovforslag. Nu kommer det kun – og det kan endda lyde af meget – til at dreje sig om 450 ha skov. Erstatningsskoven som skal rejses, vil nu blive rejst i et hidtil uset omfang set i forhold til den mængde af skov, der bliver fældet.

Teknisk vil det sikre os, at centeret fremover vil gøre brug af den allernyeste teknologi, for at generne for natur og mennesker løbende minimeres maksimalt. Det lokale område i Thisted Kommune tilgodeses i deres ønske om en grøn teknologisk udvikling, og vi har ikke mindst sikret en helhedsløsning set i forhold til at få afklaret, hvor de kommende store testmøller i Danmark skal placeres. Det var et ønske, som S og SF kastede ind i processen, da vi var kommet i gang med forhandlingerne.

Så til det EU-retlige. Vi har fra S og SF's side sikret, at vi har fået lavet en uvildig juridisk vurdering af lovforslaget, sådan som regeringen havde fremsat det. Det har betydet ikke mindre, end at regeringen nu må stille et ændringsforslag til sit eget lovforslag. Vi har også sikret, at udarbejdelsen af en detaljeret implementeringsplan nu gør, at vi rent faktisk får mere tid til at få kigget på biodiversitet og afværgeforanstaltninger i området i Østerild. Der er fortsat nogen tvist i forhold til EU-juraen. Vi kan ikke komme det nærmere her og nu, men miljøministeren har erkendt, at det er ministerens fulde ansvar, sådan som lovforslaget fremsættes nu, om lovforslaget også overholder det, der står i direktiverne, i forhold til vores forpligtigelser på naturområdet. Kammeradvokaten har været inde at kigge på de juridiske vurderinger. Vi må betegne det som en sejr, at vi trods alt har fået kigget kortene efter på det EU-juridiske område.

Testcenteret kommer nu til at ligge i Østerild. Vi kan fra socialdemokratiske side bakke det op. Balancen mellem natur, miljø og mennesker vil blive tilgodeset på en helt, helt anden måde end den, regeringen havde lagt op til. Det har været et konstruktivt forløb, og jeg vil gerne takke den samlede opposition for et rigtig nyttigt og rigtig godt forløb i forhandlingen.

Kl. 15:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Steen Gade som ordfører for SF.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Den her diskussion er jo startet ganske dårligt med en dårlig VVM og et forløb under den tidligere miljøminister, som egentlig kun kan betegnes som arrogant over for lokalbefolkningen og sådan set også over for de store miljøproblemer, der er knyttet til det oprindelige forslag.

Der har været to typer diskussioner i forbindelse med etablering af et testcenter. Den ene har handlet om placering, og den anden har grundlæggende handlet om miljøforholdene. Jeg vil først sige noget om placeringen: Vi har, kan man sige, sikret, at det arbejde, som jeg synes regeringen skulle have gjort på forhånd, nu er blevet gjort i en meget bedre form end det, vi så før. Man kunne have ønsket sig et bedre forarbejde af regeringen, men vi har fået belyst mulighederne i forbindelse med Stauning og Oksbøl. Som det er alle herinde bekendt, var det så meget op ad bakke at fortsætte med Stauning, som var den mest realistiske af de andre muligheder, da et stort flertal i Ringkøbing-Skjern Kommune sagde nej til det.

Derfor har vi så koncentreret os om at få en skånsom løsning på Østerild, der også giver nogle perspektiver for det, som det jo handler om, nemlig at sikre, at vores forskning og viden på vindmølleområdet fortsat kan være i verdensklasse. For hvis man skal nævne en ting, Danmark kan prale af i verden i forhold til miljødiskussionen, er det vel reelt det, at vi har fået opbygget vindmøller, fået dem udviklet, og at vi kan levere dem til verden. Jeg tror sådan set, det er det eneste virkelige miljøbidrag, vi har givet til hele verden hvert fald. Det er så endt med, at vi foruden en placering af testcenteret har lavet en helhedsplan for otte til ti yderligere møller. Det er en del af aftalen, og det har været S og SF's krav, at det var en del af aftalen. Dermed har vi også fået synliggjort, at det her nu kommer i en bedre gænge, end det har været før. Vi har også fået synliggjort, at der bliver en lang, lang række meget store vindmøller, der bliver placeret på landbrugsjord, og det vil sige, at vi har fået en beskrivelse – uden at være færdige med den – af den samlede diskussion i Danmark.

Den anden diskussion om Østerild har handlet om miljøforholdene, og her har vi stillet en lang række ændringsforslag. Hr. Flemming Møller Mortensen fra Socialdemokratiet har nævnt nogle af dem. Ud over at lægge vægt på, at vi har skåret skovfældningen voldsomt ned, to tredjedele er skåret ned, vil jeg lægge vægt på, at vi nu har regler om erstatningsskov, som er skrappe end dem, der gælder for almindelige borgere, og at vi har fået en udsættelse af lovens ikrafttrædelse. Denne udsættelse skyldes, at vi vil bruge sommeren på at få lavet en implementeringsplan, som gør, at alle miljø- og naturforhold og biodiversitetsbetragtninger kan blive sat i spil på den bedste måde i de næste 4 måneder. Forligskredsen vil kigge på den her implementeringsplan, inden den træder i kraft.

Vi har desuden stillet ændringsforslag, der gør, at der er bedre overensstemmelse med EU-reglerne. På det punkt, hvor vi stadig har nogle diskussioner med regeringen, har vi sagt, at regeringen selv må tage ansvaret. Vi er sikre på, at vi kan løse miljøproblemerne, der er knyttet til det, men med hensyn til lige det snævre juridiske må regeringen løbe den risiko, som er illustreret i betækningsbidraget.

På den baggrund mener jeg, at det, når vi har vedtaget disse ændringsforslag her om nogle minutter, vil være et ganske forandret forslag, som Folketinget tager stilling til. Derfor stemmer vi også for det endelige forslag.

Kl. 15:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Johs. Poulsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:55

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Jeg vil her ved andenbehandlingen af lovforslaget om etablering af et testcenter i Østerild tillade mig at starte med at citere en avisleder i en af Danmarks største aviser, der er kendt for at være en af den borgerlige regerings stærke støtter, nemlig Jyllands-Posten, der for få dage siden skrev:

»Det er ikke noget, statsminister Lars Løkke Rasmussen har gjort et stort nummer ud af, men Danmark har faktisk fået en minister for miljødelæggelser.

Selv samme minister kunne passende betitles ”minister for manipulation og magtarrogance”, men på den post ville hun være i skarp konkurrence med flere af sine kolleger. Ingen nævnt, ingen glemt. Enhver, der følger med i medierne, konfronteres dagligt med borgerlige ministre, som ganske har mistet fornemmelsen for deres hele eksistensberettigelse: At de skulle være folkets tjenere. For tiden markerer miljøminister Karen Ellemann sig som en værdig kandidat til posten som minister for manipulation og magtarrogance, men som minister for miljødelæggelser markerer hun sig enerådigt.«

Det her er jo ikke noget, jeg siger. Jeg læser op og citerer fra en af Danmarks største aviser, Jyllands-Postens leder, for ganske kort tid siden, og man kan jo godt spørge sig selv, hvad der får dem til at skrive en leder af den her karakter. Set med mine øjne er der ikke tvivl om, hvad det er. Der handler det først og fremmest om, at man lige nøjagtig i forbindelse med behandlingen af det lovforslag, vi står med nu, har oplevet en situation, hvor man både med hensyn til indhold af lovforslaget og med hensyn til processen, forløbet omkring lovforslaget, må betegne det som værende skandaløst.

Hvis vi tager indholdet først, kan vi sige, at det er sådan, at man tilbage i det tidlige efterår 2009 i en meget snæver kreds, regeringens økonomiudvalg, beslutter sig for at lave et testcenter for vindmøller på en navngiven lokalitet. Inden man overhovedet har beskæftiget sig med, hvad mulighederne reelt er, hvis man kigger ud over hele landet, inden man overhovedet har beskæftiget sig med, hvad de mulige alternative kunne være, og hvordan de kunne se ud, træffer man en beslutning. Man skriver altså facit tilbage i september-oktober 2009, og så sætter man sin daværende miljøminister efterfulgt af den nuværende miljøminister til at føre opgaven ud i livet.

Man har med andre ord valgt en fremgangsmåde, hvor man først skriver facit, og dernæst har man lavet de regnestykker, der skulle passe til facit. Hver gang forskellige dele af oppositionen med forskellige indgangsvinkler har piller regnestykkerne fra hinanden – for det har jo været tilfældet, uanset om man stemmer for eller imod det her lovforslag – så har man opfundet nye regnestykker, der skulle nå frem til det samme facit. Det er ikke tilfredsstillende.

På den indholdsmæssige side må man også sige, at man tilbage i 2009 valgte en navngiven lokalitet, som altså var et af de få steder, der er tilbage i Danmark, hvor vi rent faktisk kan opleve stilhed og mørke, og som regeringen selv i deres arbejde med naturkanonen havde udpeget som et af den danske naturs særprægede områder, som var valgt til at være med i kanonen, fordi det havde en særlig stor værdi. På samme tidspunkt havde man udvalgt det til at være med i det.

Det siger jo noget om, at man i hvert fald indholdsmæssigt står med noget, der er helt uacceptabelt. Angående processen har jeg allerede antydnet, at der har man haft en proces, der handlede om at lave regnestykkerne, efter at facit var skrevet. Vi så det meget tydeligt i forhandlingsforløbet først og fremmest omkring det at forsøge at få opstillet alternativer til Østerild. Det har aldrig været regeringens ønske at opstille alternativer. Regeringen har ikke prøvet på det på noget tidspunkt. Man har lavet en screening i forbindelse med VVM-undersøgelsen i Østerild, og den screening konkluderede man sagde, at der ikke var andre steder, den kunne placeres.

Presset af primært Danmarks Naturfredningsforening laver man så to alternative undersøgelser på Kallesmærsk Hede og ved Stauning, og da man når til at vurdere dem, er situationen den ganske enkle, at ministeren siger, at det ikke kan lade sig gøre både at have en lufthavn i området ved Stauning og samtidig have et testcenter. Da det bliver undersøgt til bunds, viser det sig, at det ikke holder. Det kan lade sig gøre at have begge dele, og man kan opretholde lufthavnen med dens nuværende status.

Da det viser sig, at det argument så ikke holder – altså at lufthavnen skal nedlægges, hvis der skal være et testcenter, som altså er det argument, man har fremført på baggrund af undersøgelsen – opfinder man et nyt argument, der går på antallet af ekspropriationer. Her viser ministerens egen såkaldte alternative rapport, der altså først kommer til veje i den allersidste fase, bl.a. også fordi S og SF går ind i en aftale om det, 118 ekspropriationer – det står sort på hvidt – som det mindste, hvis man skal gennemføre det. Men også der kan man pille tallene fra hinanden og med sikkerhed komme ned på omkring 30, og hvis man så i øvrigt anvender samme målemetode, som man gør i Østerild, kan man komme endnu længere ned.

Der stopper sagaen, der stopper historien, fordi ministeren så ikke vil gå længere i tegningen af et muligt alternativ. Virkeligheden er jo, at hvis man havde undersøgt også det til bunds, ville man kunne være nået frem til et billede, der viste, at der var alternativer. Under alle omstændigheder handler alternativdiskussionen om, hvorvidt man vil skrue på forskellige parametre i sammenhængen.

Så dette er kort sagt historien om et lovforslag, som både indholdsmæssigt og procesmæssigt efter vores opfattelse er skandaløst i sin udformning, og det er meget, meget trist at konstatere.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:02

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Jeg vil da også sige fra Dansk Folkepartis side, at det ikke har været en proces, som vi har været stolte af at være med i. Men vi har set det som en nødvendighed for at rette op på det lovforslag, som regeringen har fremsat. Og man må da trods alt sige, uanset om man stemmer for eller imod, at vi i hvert fald sammen med resten af oppositionen eller de fleste af oppositionspartierne har påvirket processen i den rigtige retning. Det siger sig selv, og jeg må bare sige til den radikale ordfører, at jeg synes, det var vigtigt at være med i processen om at få skovfældningen reduceret. Altså, vi er gået fra 1500 ha og ned på 450 ha, samtidig med at vi laver en trappe-model, som jo netop gør, at industrien og DTU vil fælde færrest mulige træer. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at vi har lavet en fantastisk god model, som i hvert fald ikke lægger op til, at man starter med at rydde det hele. Og det har vi jo kun fået igennem, fordi vi er blevet ved bordet og har sagt til regeringen, at her var der altså plads til forbedring, og det ville vi have igennem. Så man kan roligt sige, for at blive i det tegnende sprog, at regeringen har været nede at suge grundvand på det her område. Samtidig har vi prøvet på at gøre det så rent som overhovedet muligt.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi har fået mange elementer ind, som gør, at folk, der bliver belastet af de her store møller, får nogle tilbud, som man ellers ikke ville få i det danske samfund. Jeg tænker her på, at man jo selvfølgelig også har fået den frivillige ekspropriationsmodel – sådan at hvis man føler, man bliver generet af de her møller, bor for tæt på, så kan man vælge at sælge, afhænde til staten.

Så jeg synes, når vi ser på hele forløbet, at der var noget, der kunne være meget bedre, men jeg må også bare sige, at det resultat, vi så har kunnet komme frem til, er det bedste grundlag for at kunne pro-

ducere fremadrettet. Vi kan hjælpe industrien med at få de her testpladser, som de har behov for, og jeg tror også, at vi alle sammen gerne vil have arbejdspladserne, alle sammen gerne vil have, at vi også kan sælge vindmøller i fremtiden, og at vi får nogle gode vindmølleparker, som er effektive. Det tror jeg er utrolig vigtigt.

Så må vi heller ikke glemme, at vi jo netop, som jeg ser det, har været dybt nede i maskinrummet for at finde alternative placeringer. Det tror de fleste vil give os ret i; vi har været helt inde at røre ved alle mulige knapper for at se, om der kunne være andre steder, de her møller kunne være placeret. Vi har endda stået meget hårdt på, at vi ville have svarene direkte fra borgmesteren og økonomiudvalget, så vi vidste, at det var de rigtige folk, vi talte med, og ikke bare en minister, der fortalte os nogle ting, som vi måske kunne tvivle lidt på nogle gange. Vi har spurgt direkte og fået brevene fra området, så man kan sige, at de er taget i ed på, om de vil have møllerne eller ikke vil have møllerne, og om det kunne lade sig gøre uden at skulle ekspropriere mange ejendomme. Det synes jeg bare er utrolig vigtigt at få med ind i debatten. Det er ikke noget, vi ønsker at tvinge ned over hovedet på folk. Det gælder også, når vi skal tale om de der andre testmøller, som skal op at stå rundt omkring. Så skal det ikke være sådan, at man kommer og siger: Nu eksproprierer vi jer væk fra jeres ejendomme i de her områder.

Så vi har fået et, synes jeg, acceptabelt resultat. Jeg bliver aldrig stolt over det, men det er et acceptabelt resultat, vi er kommet frem til, og det synes jeg vi kan være glade for. For det andet alternativ – at vi skulle have fældet 1500 ha skov og ingen erstatning have givet til de her folk – ville være uholdbart for befolkningen, som jeg ser det. Så vi har prøvet på at forbedre det så godt som overhovedet muligt, og det tror jeg ikke vi skal have utak for. Jeg tror nærmere, vi skal være glade for, at både Dansk Folkeparti og så sandelig også Socialdemokraterne og SF virkelig har gjort en indsats for, at det blev et bedre forslag end det, regeringen fremsatte.

Til sidst må jeg også sige, at det i hvert fald ikke skal være sådan, at ministeren føler, at det kun har været regeringen, der skulle give på det her område. Jeg synes mange gange, at det var os, der måtte acceptere, at vi nu også skulle fælde de her 450 ha skov. Det er vi stadig væk ikke glade for, men det må vi jo acceptere. Så vi synes, at det har været en lang proces, som kunne have været meget pænere, men det er trods alt endt med, at vi stadig væk har arbejdspladser i Danmark, og trods alt endt med, at vi kunne få det her testcenter, som vi jo alle sammen gerne vil have.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Johs. Poulsen (RV):

Jeg går stærkt ind for, at man her fra Folketingets talerstol skal være ærlig, og derfor vil jeg også gerne sige til hr. Jørn Dohrmann og for den sags skyld også til S og SF: Ja, det er helt klart et bedre lovforslag, der ligger nu, end det, der oprindeligt blev fremsat.

Men vores veje skilles jo på det helt grundlæggende valg, nemlig om man mener, at det er acceptabelt at opstille et testcenter i et naturområde af den her karakter. Det kan jeg så ikke af hensyn til tiden sætte ret mange flere ord på end at sige, at der jo ligger et fundamentalt valg. Derfor kan man sige, at man kan vælge mellem at være med og så forbedre det – som jeg anerkender, man har gjort fra de tre partiers side, og det er jeg enig i – eller også kan man vælge at gå og sørge for, at det overhovedet ikke bliver gennemført.

Vi mener helt fundamentalt, at det er et forkert valg, der er foretaget her, og derfor vil jeg også godt spørge hr. Jørn Dohrmann, om han ikke er enig i, at arbejdet med alternativer, altså beskrivelsen af mulige alternativer, jo aldrig nogen sinde er kommet på ministerens egen foranledning, men først og fremmest fordi hun og regeringen er

blevet presset til det, og at det arbejde fra starten kunne have været langt, langt bedre.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så det ordføreren.

Kl. 16:08

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror da ikke, at der er nogen, der er i tvivl om, at vi havde ønsket, at der var mere, man kan kalde det, åbenhed om processen, og at man havde fået svar på alle de spørgsmål, første gang man havde stillet dem – ingen tvivl om det. Og der er heller ingen tvivl om, at vi jo netop har fået en virkelig grundig belysning af de her områder, fordi bl.a. Dansk Folkeparti har stillet spørgsmål om, hvorvidt man nu kunne placere de her møller på det her sted.

Det har bare været utrolig vigtigt for os, at vi også har fået inddraget f.eks. borgmestrene rundt omkring, altså også i Ringkøbing-Skjern Kommune, og at vi jo selvfølgelig får økonomiudvalget til at give et svar tilbage på, om de er interesseret i de her møller eller ej. Hvor mange ekspropriationer taler vi om? For det var jo for at kvalitetssikre de svar, vi fik fra ministeriet; men vi må jo også sige, at ministeren har svaret på spørgsmålene, selv om det tog lidt lang tid.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Johs. Poulsen.

Kl. 16:09

Johs. Poulsen (RV):

To ting: Den ene ting er det, hr. Jørn Dohrmann var inde på i første omgang af sin ordførertale, nemlig at mængden af skov, der skal fældes, er blevet reduceret, og det er jo rigtigt. Men man må jo også sige, at det tal, der blev nævnt i allerførste omgang, måske i høj grad var et slag på tasken. Der følte jeg mig lidt som til et udsalg med førpris og nupris – man er ikke altid helt sikker på, at den der førpris nu rent faktisk også er den rigtige. Så der er nok tænkt på et tal.

Den anden ting, jeg vil spørge hr. Jørn Dohrmann om, er netop processen med Ringkøbing-Skjern Kommune og vurderingen af alternativet. Virkeligheden er jo, at Ringkøbing-Skjern Kommune fra ministerens side først blev stillet over for, at man ikke kunne opretholde lufthavnen i fuldt omfang, hvis man ønskede et testcenter. Der foretog de så deres valg.

Pludselig var den dagsorden ikke længere eksisterende, for nu fik vi et andet svar, og nu var det antallet af ekspropriationer, de så skulle forholde sig til. Der fik de på ny oplyst et tal, der ikke var rigtigt, og første i den sidste fase fik de så et tal, der tilnærmede sig virkeligheden. Men vi fik jo ikke afdækket, hvad mulighederne var for bl.a. at kunne indgå frivillige aftaler og alt muligt andet i området. Og vi fik heller ikke afdækket, hvad det ville betyde, hvis man gik ned på seks møller i stedet for syv eller i den alleryderste konsekvens fem møller.

Der er jo meget, der tyder på, at man så ville have fået et tal, der nærmest er sammenligneligt med Østerild, og at man derfor havde stået i en mere reel politisk valgsituation. Det synes jeg jo ikke er Dansk Folkepartis ansvar, det er jeg fuldstændig enig i; men det synes jeg burde være en regerings ansvar i en sådan sag.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 16:10

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare sige til hr. Johs. Poulsen, at hvis vi snakker om sammenlignelige projekter, må vi også gå ud fra, at vi taler om syv møller og ikke lige pludselig om seks eller fem møller. Vi troede heller ikke på, at man, som det var tilfældet, f.eks. placerede en vindmølle lige på grænsen til et fuglebeskyttelsesområde, ville komme igennem med det i EU. Det tror vi heller ikke på, og derfor kan man sige, at der er mange usikkerhedsmomenter; men de taler ikke til fordel for at placere møllerne andre steder.

Lige om skovrejsning vil jeg bare sige, at vi jo er kommet langt i forhold til forslaget fra regeringen om, at det skulle være 1:1 – altså, at hvis man fældede et træ, skulle man plante et nyt træ et andet sted. Her er vi da trods alt kommet så langt, at vi måske fælder ét træ, men planter 1,6 træ et andet sted.

Så man kan sige, at vi – alt andet lige – har været inde at forbedre forslaget betydeligt på det her område, så vi bl.a. også får mere skovrejsning, får flere træer. Det er utrolig vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi satser enormt på det her område, og at vi, når vi så engang laver et indgreb, også kompenserer for det et andet sted.

Alt i alt må vi sige, at vi har forbedret det godt og grundigt, og som nogle sagde: Det er altså ikke det samme lovforslag, som vi ser nu her ved andenbehandlingen.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det hr. Eyvind Vesselbo som ordfører for Venstre.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Man kan jo diskutere det her lovforslag meget længe. Det har vi også gjort, og der er kommet et resultat ud af det, som et meget bredt flertal i Folketinget støtter. I den debat, der har været igennem perioden, var der vel ikke så mange, der havde den opfattelse, at der ville komme et så bredt flertal bag det her lovforslag, som tilfældet er nu.

Det skyldes jo kun, at de fleste, der har siddet med ved bordet, har ønsket at få et resultat, som var bedre end det, der lå i det første lovforslag, men også at få et resultat, der tilgodeså den politiske indfaldsvinkel, man har til de planer, der ligger om vedvarende energi, og til at få vindmølleindustrien i stand til at udvikle sig. Det, der har været fundamentet i de forhandlinger, der har været, var, at der har været en vilje blandt de partier, som nu er endt med at være med, til at få løst de to problemer.

Derfor vil jeg godt rose S, SF og Dansk Folkeparti for at have siddet med ved bordet og for på en yderst konstruktiv måde hele tiden at have krævet at få nogle oplysninger frem, som har gjort, at vi kunne nå frem til det her resultat. Jeg vil også godt rose Enhedslisten for så tidligt at stå af, at de ikke sad og spillede med som blind makker uden egentlig at ønske at få et resultat.

Jeg vil sige til Det Radikale Venstre, at jeg ikke synes, det er formålstjenligt at sidde med ved forhandlinger som blind makker uden egentligt at ønske at nå frem til et resultat. Det er ligesom det, jeg har fået ud af mødet med Det Radikale Venstres forskellige deltagere i forhandlingerne. Der har sådan set ikke været et ønske om at nå frem til et resultat. Der har været et ønske om at sidde lidt med for at lytte til, hvad der skete, og så på et tidspunkt gå ud og sige, at man ikke ville være med.

Det siger jeg jo ikke bare, fordi det skete, men fordi jeg vidste, at det ville ske, og derfor har vi brugt en masse tid på ting, der ikke var nødvendige i den her sammenhæng. Men det, der jo har været det frugtbare her, har været de partier, der er nået frem til et resultat. Der

er ingen tvivl om, som hr. Jørn Dohrmann meget rigtigt sagde, at det her er blevet et meget bedre forslag end det, der blev lagt frem.

En af de væsentligste ting, som jo har været debatteret, har været spørgsmålet om, hvor meget skov der skulle fældes. Vi startede med 1.500 ha, så røg det ned på 1.200 ha, så røg det ned på 800 ha, og så røg det ned på 600 ha, og gudhjælpemig om vi ikke også nåede ned på 450 ha. Selv om det er træer, der skal fældes, og at det kan være et indgreb og et voldsomt indgreb i naturen, må man alligevel sige, hvordan man end vender og drejer det, at der er forskel på 1.500 ha og 450 ha. Det tror jeg ikke der er nogen der vil benægte – selv ikke hr. Johs. Poulsen, går jeg ud fra.

Vi har samtidig hævet erstatningsskoven fra at være på 1:1 til 1:1,6. Det er altså en rimelig væsentlig forskel. Det er samtidig blevet helt klart og skitseret i aftalen, at det er vindmølleindustrien, der betaler for erstatningsskoven. Der bliver sat penge af på finansloven, så man kan søge om de penge til erstatningsskov, så der er ikke nogen offentlige midler i det her. Det kan godt være, at der er en lille sum til noget bynær skov, men det er sådan set en lidt anden historie.

Så har Thisted fået noget, som er til fordel for området, så de både får et vindmøllecenter og får nogle fordele bl.a. ved Hanstholm Havn, hvor de får et lille center, der skal informere om de her ting. Så er det, man spørger: Når nu vi skulle have et center, hvordan kunne det så være endt bedre?

Hr. Johs. Poulsen mener, det er helt fint at smide 26 mennesker ud af deres bolig ved en ekspropriation. Det er jo der, vandene skiller. I det her tilfælde er det kun 4 og 5, og det er nok, men hr. Johs. Poulsen må vel trods alt erkende, at 4 og 5, der skal udsættes for ekspropriation, er mindre end 26.

Jeg vil sige, at det har været en lang og sej proces, en svær fødsel. Hr. Jørn Dohrmann siger også, at der er nogle, der har været nede at suge grundvand, og sådan kan man faktisk godt udtrykke det. Man følte også nogle gange, når klokken blev 22.30-23 om aftenen, at det var hårdt. Men jeg synes, det positive er, at vi er nået frem til et resultat, som hviler på et så bredt fundament med alle de mange mandater, der står bag det her. Så lad os glæde os over, at vi fandt sammen på den her måde.

Vi i Venstre støtter forslaget.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:18

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg vil da gerne over for hr. Eyvind Vesselbo kvittere for den ros, han giver til S og SF, for at vi rent faktisk fik budt op til ballet. For havde vi ikke taget initiativet og havde budt ministeren og regeringen op til ballet, så frygter jeg vitterlig for, hvor vi havde været henne. For så havde det heddet 1.500 ha. Jeg tør ikke gisne om, hvad der var sket, hvis ikke vi havde fået budt op til ballet.

Til det, hr. Eyvind Vesselbo siger om, at vi fra oppositionens side har haft lyst til at få lavet et testcenter, vil jeg sige: Ja, det er fuldstændig korrekt. Jeg vil så sige, at det måske ikke er det eneste, som har gjort, at vi er nået frem til det resultat, vi er. Jeg tror måske, at lige nøjagtig det faktum, at regeringen aldrig – aldrig! – undervejs har haft et flertal for sit lovforslag, kan være det, der har gjort, at regeringen er blevet blød i knæene. Det har vi udnyttet til fulde i vores forhandlingsmuligheder, og måske derfor er der blevet suget grundvand rigtig rigtig mange gange. Men jeg er glad for, at også Venstre nu har indset, at resultatet er et godt resultat, men jeg må bare igen sige, at det ikke er regeringens fortjeneste.

Kl. 16:19

Kl. 16:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:19

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mente jo egentlig, at jeg ville rose Socialdemokratiet og SF, men også Dansk Folkeparti. Ordføreren glemte at nævne Dansk Folkeparti, og jeg synes jo, at der har været et fint samarbejde mellem os alle sammen. Jeg må sige, at man kan tillægge hinanden alle mulige motiver, men det synes jeg sådan set ikke er nødvendigt i den her sammenhæng, når nu vi trods alt har fundet sammen i en musketered om at få det her gennemført.

Jeg vil da gerne dele æren, hvis det drejer sig om det, med de tre partier, for at vi er nået frem til det her. Jeg vil da gerne medgive, at uden at vi havde været V og K og havde haft de tre partier med, havde vi da ikke nået det resultat, som vi har nået i dag. Så stor anerkendelse for det. Der skal jo ikke gå noget af en, hvis man også giver noget af æren til andre.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Flemming Møller Mortensen (S):

Nej, der skal ikke herske tvivl om, at min ros til Dansk Folkepartis ordfører er stor, den har jeg overbragt ved mange lejligheder, og det gør jeg også gerne her igen. Og med hensyn til, om vi har en musketered, vil jeg blot sige, at jeg i hvert fald godt ved, hvem der har rettet forrest i kampen for at få et resultat med hensyn til Østerild, som var væsentlig anderledes end det, regeringen havde fremlagt.

Så lad mig sige noget andet. Det, jeg synes er det værste ved det her forhandlingsforløb, er, at vi gang på gang har stået i en grotesk situation ved at have fået nye oplysninger på bordet, som har gjort, at vi bestemt ser en regering for os, som ikke har lavet sit forarbejde ordentligt, og jeg tror, alle parter – og det gælder også vindmølleindustrien, og det gælder DTU og Risø, og det gælder andre, der har været med på sidelinjen her – har måttet undre sig, og siger jeg, må være nået til en opfattelse af, at det her var grotesk. For man var simpelt hen nået så langt frem i reduktionen af skov, at jeg tænkte: Hvorfor i himlens navn var det ikke udredt på forhånd, inden vi fik et lovforslag præsenteret fra regeringens side? Tak.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:22

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen det er jo egentlig en lillebitte smule mærkeligt, eller, vil jeg sige, meget mærkeligt, at der, når vi nu er blevet et fællesskab – vi er enige om at bakke op om det her, V og K og de tre partier – så hele tiden bare skal blive ved med at være kritik. Jeg siger, at vi har indgået en musketered om at bakke op om det her, og hvis jeg er D'Artagnan, kan andre jo selv vælge, hvem de vil være i den sammenhæng. Men det, der er vigtigt, er jo, at det i det her projekt bliver en for alle og alle for en, og det er også det, som har været udgangspunktet for regeringen, nemlig at få et så bredt forlig i den her sag som overhovedet muligt. Og det har vi så fået, for De Radikale er stået af, Enhedslisten er stået af, men alle de ansvarlige partier her i Folketinget bakker op.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:23

Johs. Poulsen (RV):

Jeg kan forstå, hr. Eyvind Vesselbo har påtaget sig opgaven at uddele roser til dem, der har fortjent roser i den her sag, og skose dem, der skal skoses. Nu ved omverdenen jo godt, at det at blive rost af hr. Eyvind Vesselbo ikke nødvendigvis er et adelsmærke, og derfor vil jeg også sige, at når hr. Eyvind Vesselbo ønsker at bruge billedet med musketered og musketerer i den her sag, synes jeg egentlig, der hele tiden er et andet billede, der trænger sig mere på og måske er mere relevant, nemlig Don Quixote-billedet, som vel er mere relevant lige nøjagtig i den her sammenhæng.

Men det, jeg vil spørge hr. Eyvind Vesselbo om, er: Når han nu siger i sin ordførelse, at Det Radikale Venstre var årsag til et tidsforbrug, som ikke var nødvendigt, vil jeg gerne have et eksempel på, hvor det var tilfældet. Jeg synes, vi fortjener at få at vide, hvad det var, der ikke var nødvendigt i den proces, der foregik, indtil jeg forlod forhandlingslokalerne.

Det andet spørgsmål er: Når hr. Eyvind Vesselbo nu roser indsatsen hele vejen igennem fra de partier, der stemmer for, må det vel være udtryk for, at hr. Eyvind Vesselbo har samme opfattelse, nemlig den, at det lovforslag, der ligger nu, trods alt er meget, meget bedre end det, hr. Vesselbo på regeringens vegne forsvarede ved førstebehandlingen.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:24

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, jeg vil da ikke lægge skjul på, at det lovforslag, der nu ligger her til anden behandling, er meget bedre end det, der var under første behandling. Jeg må også sige, at det jo ville være en underlig foranstaltning, hvis man skulle sidde sammen med en lang række partier og forhandle noget, der var dårligere end det, der var udgangspunktet. Ideen med at sidde og forhandle er jo at gøre det bedre, og det kan jeg se at mine kampfæller nede ved ordførerbordet er enige i, for de smiler venligt.

Derfor forstår jeg godt, at hr. Johs. Poulsen er lidt mopset og sur over, at han ikke kom med i den her aftale. Det er jo sådan, at Don Quixote er sådan en, som tingene ikke rigtig lykkes for, og så ved vi godt, hvem der har været Don Quixote i den her sammenhæng.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Johs. Poulsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:25

Johs. Poulsen (RV):

Jeg er absolut glad for, at hr. Eyvind Vesselbo bekræfter, at når regeringen fremlægger lovforslag, har de rigtig, rigtig godt af at komme en tur igennem et forhandlingsforløb med andre partier, for det bliver de bedre af. Jeg synes, hr. Eyvind Vesselbo skulle gå til sine regeringskolleger og sige, at det kunne være en rigtig, rigtig god idé, at man anvendte den fremgangsmåde på alle ministerieområder, for det tror jeg sådan set hr. Eyvind Vesselbo har ret i. Som oftest er det, regeringen fremlægger, ikke af en karakter, så det ikke er ret nemt at forbedre det. Og i det her tilfælde – det er helt rigtigt – er vi alle sammen enige om, uanset hvordan vi stemmer til tredjebehandlingen, at det er blevet et bedre lovforslag.

Spørgsmålet, som hr. Eyvind Vesselbo jo gik ind i før, handler om antallet af ekspropriationer, som han mener er afgørende for at vurdere eventuelle alternativer. Nu har vi jo aldrig fået billedet totalt, vi har aldrig fået det, men hvor ligger hr. Eyvind Vesselbos grænse for noget sådant i forhold til et testcenter?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:26

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen jeg mener, at da vi jo stemmer for det her lovforslag med ekspropriationer på fire-fem styk, er det den grænse, vi har lagt. Og det er jo ikke korrekt, når hr. Johs. Poulsen siger, at der ikke kom tal på ekspropriationerne. Det var faktisk det, vi brugte stort set en hel aften på at få frem, både med hensyn til dokumentation for antallet og dokumentation for vilkårene i forbindelse med ekspropriationerne osv.

Det er jo sådan, at når man er med til forhandlinger, oplever man sådan nogle ting, og hvis man er med til forhandlinger, som man ønsker skal ende med noget, hvor man gerne selv vil være med, følger man med hele vejen og finder ud af, hvad der sker under møderne. Jeg må bare sige, at det, som jeg oplevede, var, at det stod ganske klart, at det var 26 ekspropriationer, der var tale om i Stauning, og det står også ganske klart, at det netop var de 26 ekspropriationer, der gjorde, at borgmesteren i Ringkøbing-Skjern sagde nej til at få testcenteret, og det var det, der var årsagen til, at Østerild blev valgt.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Venstres ordfører. Ministeren.

Kl. 16:28

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg vil også gerne tage ordet her, for jeg vil starte med at takke for en god og som altid interessant drøftelse af det her meget svære og fyldige emne. Så tak for en god andenbehandling.

Jeg kan jo ikke undgå at reagere på det hårde skyts, der kommer fra den radikale ordfører. Man står på talerstolen og siger om en minister, at hun skulle agere med magtarrogance, at hun foretager naturrødelæggelser, at der er tale om manipulation, at hun er skandaløs osv. Hold da op for en masse ord. Jeg er også med på, at de ikke alle sammen er hr. Johs. Poulsens. Men ikke desto mindre er det jo lige præcis det, der viser billedet af en meget, meget følelsesladet debat, og det kan jeg godt forstå den har været. For det var lige præcis det, der også fyldte førstebehandlingen, nemlig den her vanskelige opgave, vi stod med.

For alle partier stod under førstebehandlingen og sagde: Selvfølgelig skal vi da have et nationalt testcenter i Danmark, selvfølgelig skal vi have det, selvfølgelig har vi et ønske om at sikre, at vi stadig væk er i førertrøjen som en grøn vindnation, og at vi stadig væk også sikrer, at vi har en industri med den underskov af arbejdspladser, der også ligger i det.

Jeg har svært ved at genkende nogle af de ting, der bliver sagt, for det, der har været min fornemste opgave, siden jeg kom til, har netop været at skabe så stor åbenhed om sagen som overhovedet muligt. Det var det, der betød, at jeg også fik etableret dialogen mellem de andre partier i Folketinget og netop med Danmarks Naturfredningsforening, Risø, DTU og med vindmølleindustrien.

Jeg synes også, det er en rigtig god aftale, vi har fået lavet nu. Jeg synes faktisk, det er et rigtig godt forslag. Noget af det, vi har gjort, er, at vi bl.a. lavede en eksperthøring med deltagelse af f.eks. Danmarks Miljøundersøgelser, og så har vi også derudover tilvejebragt en hel masse oplysninger om placeringsmuligheder. Jeg ved godt, at

oppositionen kalder det alternative placeringer, og det er fuldstændig rigtigt, at for mig at se var der ikke noget alternativ, men for mig at se var der en meget, meget stor opgave i at få belyst, hvorfor jeg mente, at der ikke var et alternativ.

Man skal måske i virkeligheden betragte det lidt som en leg med legoklodser, for det, vi gjorde, var jo netop, at vi tog danmarkskortet, og så tog vi de her syv møller, som skal udgøre et testcenter. Der kan være nogle, der synes, at et testcenter måske kun består af fem. Vi var meget faste i retorikken om, at for at det kan være et testcenter, og for at økonomien også kan hænge sammen i et stort testcenter af internationalt format, så skulle der altså syv møller til.

Derfor er det ikke korrekt, når den radikale ordfører påstår, at der kom alle mulige mærkelige oplysninger undervejs. Nej, det, der skete, var jo netop, at den radikale ordfører og i øvrigt andre interesserede stillede masser af spørgsmål: Kunne man gøre det på den måde? Kunne man gøre det på den måde? Kunne man gøre det på den måde?

Det er derfor, jeg viser billedet af legoklodserne. Det, vi gjorde, var jo netop at lave et digert værk af en rapport om placeringsmuligheder i Stauning og Ringkøbing-Skjern Kommune samt placeringsmuligheder ved Kallesmærsk Hede. Og de her ting har været belyst forfra, bagfra, oppefra, nedefra, flyttet rundt og gjort ved. Det kan man læse i en masse rapporter. Det kan man også gå ind på hjemmesiden og følge.

Hele den her proces omkring åbenhed til projektet har været vigtig, også for mig, også for vindmølleindustrien, også for Danmarks Naturfredningsforening og for alle mulige interessenter i den her proces. For hvorfor er det, at pilene pegede på Østerild? Hvorfor er Østerild den mest hensigtsmæssige placering?

Det er jo sådan, at Det Radikale Venstre under førstebehandlingen var meget pro, at vi skulle have et testcenter, men det skulle i hvert fald ikke ligge i Østerild. Så er det, man går ind og kigger på en placering som eksempelvis Ringkøbing-Skjern Kommune. Vi har jo ikke kun talt om én placering i Ringkøbing-Skjern Kommune. Vi har netop lavet alle mulige forskellige opstillinger på kryds og tværs.

Nogle af de første opstillinger gik ind i lufthavnen, og nogle af de her opstillinger ville betyde, at lufthavnen så ikke kunne drives. Se, diskussionen stoppede jo ikke der, for hvis man gerne vil have en lufthavn og man gerne vil have et vindmølletestcenter, siger det sig selv, at man ikke kan placere møllerne midt inde i lufthavnen. Det tror jeg vi var enige om. Da man gik ud af lufthavnen, er det korrekt, at det så ikke var lufthavnen, der var et problem, men så havde man et problem med antallet af ekspropriationer. Det er altså en faktor, og det tal mente vi var alt for højt. Derfor har Stauning aldrig været et alternativ for os, dels på grund af en lufthavn, hvis man placerede det i lufthavnen, dels på grund af antallet af ekspropriationer, hvis man trak det fri og ud af lufthavnen over mod øst, og dels på grund af, at der tilfældigvis også ligger et EU-fuglebeskyttelsesområde. Så skulle man have syv møller, ville den sydligste mølle ramme ind i fuglebeskyttelsesområdet. Det ville jeg aldrig kunne få tilladelse til. Så ligger der altså også lige en by, der hedder Skjern. Den ligger ganske tæt på en af de placeringer, vi også debatterede.

Så det korte af det lange og det, jeg vil sige med det her, er, at vi vitterlig har været i en vigtig og en god proces med, som alle har sagt, at vende alle sten, altså tage de her møller i et fiktivt billede og placere dem rundt omkring i Danmark. Hvor blæser det meget? Hvor kan man lave det her? Hvor går man bedst muligt fri af natur og mennesker? Hvor skader man mindst?

Kl. 16:33

Alle, naturligvis også jeg selv, var meget optaget af hele diskussionen om skovfældningen. Derfor er det med stor glæde, at jeg konstaterer, at industrien har været meget proaktiv i forhold til at finde teknikaliteter, der kunne nedbringe mængden af skov, der skal fældes. Det har forskningen også bakket op omkring, og derfor har

det altså nu været muligt at nedbringe det til cirka en tredjedel af, hvad der var worst case scenario i begyndelsen.

Så det, jeg står her og redegør for nu, er et langt og vigtigt politisk stykke arbejde, hvor der har siddet konstruktive medspillere rundt om bordet, som har handlet ansvarligt og fornuftigt, stillet vigtige spørgsmål, fået svar, flyttet rundt på tingene, fået nye svar. Eftersom man flytter rundt på tingene, er der jo andre forudsætninger, og så får man nye svar på det. Jeg synes, vi har nået det mål at få vendt stenene, og jeg er meget glad for, at vi netop sikrer en bred aftale og får lavet en placering af et testcenter, men at det jo netop også er den helhedsaftale, som jeg i høj grad skylder oppositionen – i det her tilfælde er det altså S og SF – en tak for at have bragt i spil. For det er helt klart, at det var S og SF's bidrag at sige: Lad os nu ikke kun placere testcenteret, lad os også på længere sigt få gjort noget ved de andre enkeltstående møller, der skal placeres rundt omkring.

Så har vi jo også fået etableret den her trappemodel, som handler om, at hvis man skal op og fælde mere skov, så bliver det endnu dyrere, altså det her med at skabe incitamentet til at holde antallet af hektar, der skal fældes, så lavt som overhovedet muligt. Og som det også er nævnt: mere erstatningskov og i øvrigt også et vigtigt overvågningsprogram, som er et forslag fra Danmarks Miljøundersøgelser.

Alt i alt – det har de forskellige ordførere også været inde på – er det en lang række gode, vigtige tiltag, for at det her kan blive en vedtagelse, som er bredt forankret i Folketinget.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Det har affødt nogle korte bemærkninger. Den første er fra hr. Johs. Poulsen.

Kl. 16:36

Johs. Poulsen (RV):

Tak. Ministeren bekræfter jo her i sit indlæg, at for hende har der aldrig nogen sinde været noget alternativ til Østerild. Det siges igen og igen. Og der kan man jo sige, at det da er godt, at ministeren har den opfattelse, når regeringens økonomiudvalg, allerede inden ministeren blev miljøminister, uden nogen form for alternativ bedømmelse nåede frem til, at det var det eneste sted i Danmark, et sådant center kunne ligge. Regeringen eller miljøministeren – som efter min mening har en forpligtelse til det – har jo ikke på noget tidspunkt seriøst undersøgt de alternative muligheder i den her sammenhæng. Hver eneste oplysning omkring det er blevet hevet frem, og jeg må sige, at jeg er meget ked af, at ministeren siger, at hun opfatter det som leg med legoklodser.

Det synes jeg måske fortæller lidt om tilgangen, men det er ikke seriøst, for der har ikke på noget tidspunkt været en seriøs vurdering af alternativet. Ministeren udarbejdede hårdt presset det, man så kaldte en alternativ rapport, som bl.a. oplyste det om lufthavnen og placerede møllerne hen over lufthavnen, og det er ministeren, som i sin rapport når frem til 118 ekspropriationer, hvilket er helt ude i skoven i forhold til at lave en optimeret anvendelse, hvis man ville finde et alternativ.

Det må jeg ganske enkelt sige ikke er en miljøminister værdigt.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 16:37

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Det er tankevækkende, som den radikale ordfører får det til at lyde, som om et lovforslag, der bliver fremsat, ikke har gennemgået en eller anden form for proces. Men se, den proces var hr. Johs. Poulsen

ikke inviteret med til, og så blev man fornærmet og vred over det, og når man så får at vide, at her er den rigtige placering til et vindmølle-testcenter, bliver man vred over, at man ikke har kunnet sætte en finger på det.

Det er en svær beslutning. Det er jo det, der er problemet for enhver politiker. Her står vi faktisk og skal træffe en svær beslutning, for uanset hvor i landet man så måtte have truffet politisk beslutning om ville være den rigtige placering, uanset hvor det ville være – det tror jeg alle kan give mig ret i – jamen så vil det jo et eller andet sted enten kræve, at nogle mennesker vil blive nødt til at flytte fra hus og hjem, at man skal fælde træer, at man skal komme og forstyrre et eller andet sted for at placere noget på et areal, der alt andet lige er 5 x 2 km med støjfelter osv. Det er et stort stykke jord, der skal til.

Det er en vanskelig opgave at træffe en beslutning, og det er der så nogle der ikke vil, og derfor undlader man det. Det er De Radikales beslutning.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det Johs. Poulsen.

Kl. 16:39

Johs. Poulsen (RV):

Jeg kan under alle omstændigheder oplyse ministeren om, at jeg hverken er fornærmet eller vred, men jeg vil gerne indrømme, at jeg er ked af det. Jeg er faktisk ret ked af det på folkestyrets vegne over, at man fra miljøministerens side og fra regeringens side mener, at man kan køre lovprocesser på den her måde. Det må jeg sige at jeg helt oprigtigt er ked af, for det er altså meget, meget trist at konstatere kvaliteten af det, der er foregået her.

Så vil bare sige til miljøministeren, som også er naturminister, at naturministeren/miljøministeren aldrig nogen sinde har forstået, at det her ikke kun er en sag om at reducere antallet af træer, der skal fældes i Østerild, men at det også er en diskussion om at placere et gigantisk teknisk anlæg et af de få steder, der er tilbage i Danmark, hvor man kan opleve mørke og egentlig stilhed, og ministerens eget ministerium har tilbage sidste efterår udpeget området til at skulle indgå i en naturkanon på grund af dets kvaliteter. Der synes jeg altså, at en miljøminister uanset hvad burde have til opgave i regeringen at kæmpe for sin natur og sit miljø i stedet for at kæmpe for, at regeringens økonomiudvalgs beslutning skal føres ud i livet.

Det var måske derfor, Jyllands-Posten kunne finde på at skrive den leder, de skrev.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 16:40

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Nu er det jo altså Folketinget, der kører lovprocessen, og et lovforslag gennemgår tre behandlinger, kommer forbi udvalget, og der afgives betænkning osv. Og jeg synes sådan set ikke, der kan være nogen som helst tvivl om, at det har været vigtigt for den her proces at give det den tid for at få lavet de justeringer, men i høj grad også de forhandlinger, som rent faktisk gjorde, at de, der ønskede at tage ejerskab til det her, de, der ønskede at gå ind og tage ansvar og være med til at påvirke den her proces, har gjort det og har brugt tid og kræfter på det for netop at gøre det her projekt så godt som overhovedet muligt.

Til diskussionen om vores naturkanon vil jeg sige: Hvad er det, der har gjort, at man har udpeget området deroppe til naturkanonen? Det er jo bl.a. på grund af klitheden, en naturtype, som vi altså virkelig ikke har særlig meget tilbage af i Nordeuropa, og det er jo altså

ikke klithede, vi går ud og fjerner, når vi etablerer Østerild; tværtimod skaber vi mere af den type natur deroppe.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Flemming Møller Mortensen (S):

Nu synes jeg altså, at ministeren får rodet sig ud i noget, der i den grad er selvmodsigende, i forhold til hvad regeringens holdning er, for ministeren siger, at ministeren lige fra starten har villet en større åbenhed over for oppositionen, Danmarks Naturfredningsforening, vindmølleindustrien og DTU. Det kommer altså først på banen på et tidspunkt, hvor der kommer en henvendelse fra S og SF om et hastemøde, fordi vi kan se, at det er ved at løbe helt af sporet. Det kommer få dage efter, og det er der, paradokset opstår, at landets statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, står frem på et pressemøde og siger: Nu kommer lovforslaget, det bliver Østerild, og oppositionen har bare – hvis de ellers mener deres grønne profil – at komme og bære stemmer til regeringens forslag. Det var her, kæden hoppede fuldstændig af for regeringen.

Ministeren kan vel ikke fortænke oppositionen og mange danskere i, når vi nu har haft et intenst forhandlingsforløb, hvor vi kan se, hvilke radikale forandringer lovforslaget har undergået, at tænke: Nej, hvad pokker er det dog, regeringen har foretaget sig? Den har i hvert fald ikke foretaget sig noget, der er grundigt og forbundet med fornuft. Nu ligger der et forslag, som er bundet i nogen fornuft.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 16:43

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Se det, regeringen helt klart har gjort, er, at vi har taget politisk ansvar ved at gå ind at sige, at vi skal have et testcenter i Danmark. Vi skal have et testcenter, så vi sikrer den danske førerposition inden for vindsektoren. Det skal vi selvfølgelig have et flertal for, for regeringen alene tæller jo ikke 90 mandater, desværre. Derfor siger det sig selv, at man, når man fremsætter et lovforslag, skal ud at finde ud af, hvem der vil være med til det. I den proces er det da logisk, at man får sikret et flertal, og det gør man ved, at der faktisk er ansvarlige mennesker, som siger: Vi vil gerne være med til det her, vi vil gerne se på, hvordan vi kan gøre det her bedre, og vi vil i øvrigt gerne gøre det langtidsholdbart, så man ikke skal stå i en sådan diskussion igen, og så vi også sikrer de enkeltstående fabrikantpladser, som kommer til i den kommende periode.

Se, det synes jeg på ingen måde er at være selvmodsigende. Det er da tværtimod at trække i arbejdstøjet og sige, at der skal arbejdes her, for det er en vanskelig beslutning, og den kræver, at man kan tælle til 90.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:44

Flemming Møller Mortensen (S):

Forhandlingen har jo i høj grad båret præg af revolvermetoden. Jeg ved ikke, hvor mange gange, man ligesom har fået sat stolen for døren, og det er også det, der fremgår udadtil. Så man kan sige, om det virkelig har været regeringens intention, at forhandlingsforløbet så

radikalt skulle forandre det lovforslag, som regeringen har fremlagt. Jeg vil blot sige, at det altså er en besynderlig proces, regeringen gør brug af.

Det, der var det helt store problem for oppositionen, var, at vi ikke blev givet et beslutningsgrundlag, hvor vi havde mere end ét forslag. Man har lavet en VVM-undersøgelse på Østerild, som end ikke opridsede et alternativ. Derfor kunne vi jo – og jeg har brugt metaforen rigtig mange gange, også her fra talerstolen tidligere – sige: Hvor skulle vi dog som Socialdemokrater putte vores lodder hen? Vi havde kun én skål, og det blev en stor pærevælling af plusser og minusser. Derfor skulle vi naturligvis have fundet flere alternativer, så vi kunne lave en regulering af vores plusser og minusser. Det fik vi undervejs, men det, ministeren illustrerede og signalerede fra starten, var da ikke, at det var ministerens intention med vores forhandlingsforløb. Det vil jeg blot præcisere.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 16:45

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Se, i den meget berømte og berygtede VVM-redegørelse har vi jo omtalt screeningen af arealer til brug for et nationalt testcenter, og der fremgår det, at en række arealer er blevet frasorteret, eksempelvis Kallesmærsk Hede, fordi det er udpeget som EU-fuglebeskyttelsesområde og derfor ikke er foreneligt med opstilling af vindmøller. Det er blot for at sige, at man jo på den måde har redegjort for, at man altså ikke kan have en lang diskussion om alternative placeringer; man har redegjort for, hvad det er for en screeningsproces, man har foretaget. Pilene pegede på Østerild, og vi kan jo også konstatere i dag, at der er politisk flertal for, at det er korrekt, at den mest hensigtsmæssige placering for et vindmølletestcenter er ved Østerild.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 16:46

Steen Gade (SF):

Jeg er måske lidt overrasket over, at vi skal have denne debat, men så tager vi den.

VVM-redegørelsen, som ministeren nu henviser til, havde foretaget en screening, det er sandt. Der var det alternativ, som vi reelt fandt frem til, nemlig Stauningområdet, overhovedet ikke nævnt – overhovedet ikke nævnt! Den proces, som Socialdemokratiet og SF så satte i gang, viste, at det, der var tættest på et alternativ, var Stauning. Når ministeren her siger, at der aldrig var andet end Østerild for regeringen, vil jeg sige – og jeg er nødt til at sige det lidt stærkt til ministeren – at vi gik ind i de forhandlinger for at se, om der var et alternativ, og jeg synes også, at vi nåede igennem. Men det skal være sagt fra vores side, at det er kommunens nej, der gør udslaget for, at vi ikke vil fortsætte med Stauning. Det ville ikke være blevet dyrere, det ville koste cirka det samme.

Det er ikke, fordi jeg egentlig har ønsket denne diskussion her ved andenbehandlingen, men jeg synes, det er nødvendigt at sige, at situationen, som ministeren beskriver den, kun er sådan for ministeren.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det miljøministeren.

Kl. 16:48

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg er da fuldstændig klar over, at både S, SF og De Radikale og for den sags skyld Enhedslisten og formentlig også Dansk Folkeparti sagde: Kan vi ikke finde på noget bedre? Vi synes, at det her oppe i Østerild gør ondt. Vi synes ikke, det er rart at skulle ud at fælde træer. Det har jo været det, der så at sige har drevet værket. Kan vi finde et alternativ? Jeg har været ærlig og sagt, at vi også selv har haft den proces. Vi har screenet hele landet, og vi har sagt, at det bl.a. ikke kan ligge i et EU-fuglebeskyttelsesområde, og at vi ikke vil ekspropriere en hel masse områder, altså bede en masse mennesker om at flytte fra hus og hjem. Det har været vigtige forudsætninger ud over alle de tekniske ting, nemlig at det skulle blæse meget, ruheden og alt det andet tekniske, vi har været inde i.

Men jeg er da fuldstændig klar over, at man som opposition eller i hvert fald hos både S og SF har været meget optaget af at finde et alternativ, og den proces må jeg da sige, at jeg har været yderst behjælpelig med at få belyst.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Steen Gade for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Steen Gade (SF):

Det, jeg siger, gør jeg ikke, fordi jeg er i opposition eller noget som helst andet, men fordi vi fandt Stauning. Det var overhovedet ikke med i forarbejdet. Det er da i hvert fald det bedste bevis for, at forarbejdet har været elendigt. Når vi så alligevel er med til at gennemføre det her, vil jeg sige til ministeren, er det, fordi vi tager ansvar.

Jeg synes ikke, at ministeren egentlig burde have kastet sig ud i det her kæmpe forsvar, for screeningen er faktisk lavet under en tidligere minister. Jeg skal da medgive ministeren, at hun faktisk ville lytte til os, og at vi faktisk fik sat disse processer i gang. Jeg vil også sige, at det jo er derfor, vi har nået et resultat – det er min afslutningsbemærkning – men det skete kun, fordi S og SF havde taget dette initiativ, og fordi vi havde haft et tæt samarbejde mellem de to partier og hr. Dohrmann og for den sags skyld også med De Radikale, så længe De Radikale var med i forhandlingerne. Tak for det.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 16:50

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Selv denne andenbehandling viser jo, at det er et vigtigt emne at blive ved med at tale om, og at det også har været en vigtig proces. Det er jo en ærlig sag, at man politisk synes, at man har fundet et alternativ, og at man siger: Jamen vi fandt jo Stauning. Der er det bare, at jeg politisk har sagt, at vi ikke mener, at vi kan gå ud og ekspropriere så mange boliger. Vi var oppe på 24 ved den lempeligste placering – i hvert fald i forhold til antallet af ekspropriationer. Derudover var der altså også et EU-fuglebeskyttelsesområde, som vi end ikke begyndte at kigge på.

Derfor er min konklusion på det her stadig væk, og det er også det, der er resultatet fremad, at der er opbakning til, at den bedst egnede placering er ved Østerild. Man kan have haft et politisk ønske om at finde et helt reelt alternativ, og hvis vi kunne have fundet et sted, hvor vi hverken skulle ekspropriere eller fælde et eneste træ, havde det da alt andet lige været herligt. Det har ikke kunnet lade sig gøre i Danmark. Vi har endevendt hvert område i Danmark for at finde den bedst egnede placering. Jeg er glad for, at der er politisk opbakning til det.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til miljøministeren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 16:51

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-10, tiltrådt af et flertal (V, S, DF, SF, KF og Per Ørum Jørgensen (UFG))?

De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

36) 2. behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Udvidelse af miljøzoneordningen, krav om miljøzonermærker for udenlandske køretøjer, mulighed for tilbageholdelse af transportmidler m.v.).

Af miljøministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 16.04.2010. 1. behandling 27.04.2010. Betænkning 19.05.2010. Tilføjelse til betænkning 25.05.2010).

Kl. 16:52

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det gør hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:52

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Socialdemokraterne ønsker naturligvis at støtte miljøzoneordningen, og vi vil meget gerne være med til at udvide den. Men for at vi kan støtte en udvidelse, skal den have et reelt indhold, og det har ministerens fremsatte lovforslag ikke. Af samme årsag har vi valgt ikke at stille ændringsforslag. Vi mener simpelt hen ikke, at det forslag, ministeren har lagt på bordet, er til at rette op på. I stedet har vi stillet et stort antal spørgsmål til ministeren i håbet om at afklare, hvorfor ministeren har fremsat et forslag, der er så ringe i dets udgangspunkt.

Det naturlige spørgsmål er så: Er vi blevet klogere på ministerens intention? Ikke rigtig. Vi har fundet ud af, at ministeren i hvert fald ikke har haft danskernes sundhed for øje. Ministeren har insisteret på, at lovforslaget blot skal stille minimumskrav om de ineffektive åbne filtre – åbne filtre, som ministeren selv har indrømmet langtfra opfanger lige så mange af de sundhedsfarlige partikler som de langt mere effektive lukkede filtre. Åbne filtre vil i forhold til de lukkede kun resultere i en tredjedel færre tabte danske leveår, en tredjedel færre sygedage og en tredjedel færre tilfælde af lungekræft. Det er elementært set fakta.

Ministeren har lagt fakta frem for os – først dog modvilligt – men efter vedvarende pres har ministeren gjort det i svar på spørgsmål og senest i et samråd. Lige meget har det dog hjulpet, og det må danskernes sundhed lide under.

Vi har også fundet ud af, at det ikke er det kæmpestore danske erhvervspotentiale, der ligger i at indføre skrappe krav, ministeren har haft i tankerne – ærgerligt nok, og det til trods for at ministeren netop i sin egen handlingsplan for at fremme dansk miljøteknologi understreger, og jeg citerer:

En ambitiøs og fremsynet lovgivning kan være med til at skabe nye markeder og efterspørgsel efter danske miljøteknologiske løsninger.

Jeg gentager lige: »en ambitiøs og fremsynet lovgivning«. Igen viser regeringens ambitioner sig at være tomme løfter på et stykke papir. Ikke nok med at de åbne filtre sundhedsmæssigt er mindre effektive end de lukkede, de bliver også produceret i udlandet. Hvorfor ikke vælge en løsning, der både skaber bedre sundhed og skaber danske arbejdspladser? Samtidig vil de minimumskrav for filtre, som ministeren selv foreslår, efter ministerens eget udsagn snart være forældede, fordi man selv i EU har intentioner om skrappe grænseværdier. Det kan ikke ligefrem siges at være fremsynet; det kan ikke ligefrem siges at være erhvervsfremmende. Det er meget ærgerligt, ikke mindst i en økonomisk krise, hvor danske højteknologiske job ikke ligefrem hænger på træerne.

Det har heller ikke været et ønske om at give kommunerne større selvbestemmelse og mulighed for at værne om deres borgeres sundhed, der har drevet ministeren. Ministeren stiller kommunerne over for en lang, omkostningsfuld og bureaukratisk ansøgningsproces. De skal helt unødvendigt spørge ministeren om lov til at indføre miljøzoner. Det må da være op til borgerne i den lokale kommune at bestemme via deres valg af politikere.

Hvad er det så, der har fået ministeren til at fremsætte forslaget, når det ikke er danskernes sundhed, når det ikke er det danske erhvervspotentiale, og når det ikke er det kommunale selvstyre – for blot at nævne et par muligheder? Er det i virkeligheden blot et spin i regeringens valgkamp? Regeringen ved, at danskerne er meget bekymrede over miljøet og deres egen sundhed. Regeringen ved, at de derfor må have noget grønt at vise frem i en valgkamp.

Det er et symbol på regeringens fordækte grønne intentioner, det er et lovforslag med den rette miljøvenlige overskrift, nemlig om udvidelse af miljøzoneordningen. Det lyder grønt, men det er i sandhed et tomt symbol. For hvad vi står med her i dag, er et tomt lovforslag. Det bliver en lov, som ikke vil være det papir værd, den er skrevet på; det bliver en lov, som vil være forældet, den dag Hendes Majestæt Dronningen sætter sin underskrift på den. Det er sjusk, og derfor vil vi i sidste ende naturligvis ikke stemme for lovforslaget.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Ida Auken som ordfører for SF.

Kl. 16:57

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Jeg kan jo begynde med at erklære mig fuldstændig enig med min socialdemokratiske kollega. Jeg ved ikke, om det, han sagde, var nok til at få miljøministeren på talerstolen, men der er jo nogle ting, vi gerne vil have svar på, for det her har været en meget mærkelig proces, og det har været virkelig underligt at kigge på, at der er blevet lagt et lovforslag frem, som stort set er uden indhold. Der er en lillebitte ting, som man da kan glæde sig over, og det er, at udenlandske biler nu skal have et klistermærke i ruden, når de skal køre ind i byerne, det kan vi da godt glæde os over, og ja, ellers er det her jo bare overflade.

Men for det første må man jo spørge sig om: Hvorfor kommer det her lovforslag nu? Hvorfor ikke vente, til vi har den viden fra den undersøgelse, som ministeren selv har sat i gang? Ministeren har sat en undersøgelse i gang om, hvorvidt det faktisk er teknisk muligt at sætte lukkede filtre på varebiler, og det har været svaret på, hvorfor vi ikke bare med det samme kunne beslutte, at der skulle være lukkede filtre på varebilerne, nemlig: Vi har ikke den tekniske viden. Godt, så har ministeren sat en undersøgelse i gang. Hvorfor venter man så ikke på den frem for at haste et lovforslag igennem nu, som alligevel er uden indhold?

For det andet forholder det her lovforslag sig kun til EU's grænseværdier. Det vil sige, at man er ligeglad med de helt ultrafine partikler, som er dem, vi bliver dødssyge af; man forholder sig kun til de store partikler, som EU har grænseværdier for, ikke til de små. Så man er altså ikke interesseret i folkesundheden, men i at leve op til EU's grænseværdier. Men hvis man så er så interesseret i EU's grænseværdier, hvorfor tager man så ikke dem begge to med? Hvorfor tager man ikke NO₂-grænseværdien med? Hvorfor beder man om udsættelse i endnu 5 år i EU i stedet for at gå ind og få klarhed over, hvad vi skal gøre ved NO₂-problemet? Det udskyder man til efteråret.

For det tredje undrer det mig, hvad der sker med det kommunale selvstyre. Hvorfor må en kommune ikke selv have lov til at vurdere, om den har behov for en miljøzone? Der er en masse forstadskommuner til København, og der er en masse kommuner i det vestjyske. Vi ved, at der er Esbjerg Kommune, vi har fået et brev fra Randers Kommune, vi fået et brev fra fem jyske borgmestre, som gerne vil have lov til at lave miljøzoner, men det højt besungne kommunale selvstyre spiller åbenbart ikke en rolle for miljøministeren i en sag som den her. Nej, så skal man gå ud og bruge 200.000 kr. på at se, om de nu overskrider, igen på de store partikler, der som sagt ikke er dem, der er de mest sundhedsskadelige.

Så har timingen været så interessant i det her forløb, at der bliver ved med at dukke undersøgelser op i den her tid. Vi fik en undersøgelse fra Kræftens Bekæmpelse, der viste, at der altså er 50 pct. større risiko for at få cancer, hvis man bor tæt på en stor vej. Nu ved jeg ikke, om miljøministeren bor tæt på en stor vej, men jeg kender temmelig mange, bare her i København, der bor tæt på en stor vej, og som er rimelig trætte af, at de har 50 pct. større risiko for at få cancer. Måske skulle man tage det alvorligt. Derudover har vi set en tysk undersøgelse om, at folk, der bor i byer, får fortykket blod. Det her er et alvorligt problem. Vi mister mange menneskeliv, vi får mange sygedage, vi mister mange penge.

Så har vi fået nogle nye beregninger fra Danmarks Miljøundersøgelser, der viser, at det faktisk kan betale sig at sætte filtre på de ældste af varebilerne. Hvorfor tager man ikke den viden med, når man nu har den her på det her tidspunkt? Hvorfor haste et lovforslag, der er uden indhold, igennem nu i stedet for at få viden på bordet? Hvorfor ikke give kommunerne lidt kommunalt selvstyre, og hvorfor ikke forholde sig til sundhedsproblemerne, altså de ultrafine partikler? Og hvorfor ikke også tage EU's grænseværdier for NO₂ alvorligt, når vi nu står med det her? Det vil jeg meget gerne have ministeren på talerstolen for at svare på.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Johs. Poulsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 17:01

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. For nu at tage den korte udgave vil jeg sige, at Det Radikale Venstre kan tilslutte sig alle de bemærkninger, der er fremkom-

met både fra den socialdemokratiske ordfører og fra SF's ordfører i den her sag, og vi vil derfor også meddele, at vi heller ikke har i sinde at støtte lovforslaget, som det ligger. Men jeg vil også gerne tilføje, at der i den her sag er alle tiders chance for rent faktisk at understøtte en række kommuners ønske om både at påtage sig et ansvar og sørge for at føre mulighederne for, at de i deres byer kan forbedre miljøet, ud i livet – fru Ida Auken var en lille smule inde på det – og jeg finder det meget, meget underligt, at man så at sige ikke tager imod det med kyshånd, at de lokalt i kommunerne ønsker at påtage sig det her ansvar, at de er klar til at gå i gang med det, og at de sådan set bare beder regeringen om muligheden for, at der sker noget.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**37) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 248:
Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47
med hensyn til Statsregnskabet for finansåret 2008.**

Af Finansudvalget.

(Fremsættelse 20.05.2010 i betænkning fra Finansudvalget).

Kl. 17:02

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet.

Da ingen har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**38) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 231:
Forslag til folketingsbeslutning om fremtidssikring af kolonihaver.**

Af Mette Gjerskov (S) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2010).

Kl. 17:03

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Miljøministeren.

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Med det beslutningsforslag, som vi skal behandle her i dag, foreslås det, at regeringen senest i oktober måned udarbejder en handlingsplan for at forbedre forholdene for kolonihaver inden for en række nævnte temaer, især de økonomiske forhold for kolonihaverne.

Lad mig starte med at tilkendegive, at regeringen støtter kolonihavetanken. Vi finder, at kolonihaver i eller ved især de større byområder fortsat skal være de her grønne oaser, som er tilgængelige for byernes befolkninger, især børnefamilierne, og det er jo også sådan, det er i dag. Der er i hele landet godt 60.000 kolonihaver, typisk på lejet jord, hvoraf kommunerne ejer jord for ca. 40.000 af de her kolonihaver. Så ejer Fødevareministeriet under FødevareErhverv jord for godt 6.000 haver, og Banestyrelsen og DSB ejer jord for ca. 1.500 haver.

Langt de fleste af de her kolonihaver er i dag efter kolonihaveloven fra 2001 i vidt omfang lovmæssigt beskyttet som det, der hedder varige kolonihaveområder, der som hovedregel ikke kan nedlægges som led i den almindelige byplanlægning. Regeringen ser ikke – netop på baggrund af den her lovgivning – at der nu skulle være behov for at udarbejde en større og mere omfattende handlingsplan, og derfor vil vi heller ikke give tilsagn om at ville stille yderligere statslige kolonihaver til rådighed. Og her vil jeg så ikke undlade at nævne, at kommunerne jo netop selv har mulighed for som led i den helt almindelige kommuneplanlægning at udlægge nye kolonihaveområder, hvis der er et lokalt behov, som de pågældende kommuner ønsker at efterkomme.

Regeringen ønsker, at kommunerne skal prissætte udlejning af kolonihaver i henhold til kommunalfuldmagtens principper om markedspris eller hvile i sig selv-princippet, og derfor kan vi heller ikke støtte, at der skal gives kommunerne yderligere lovmæssige muligheder for at yde støtte gennem ekstra lave udlejningspriser. Jeg er opmærksom på, at det kan betyde, at jordlejen stiger fra tidligere meget lave niveauer, som ikke har dækket kommunernes omkostninger. I en tid, hvor mange kommuner måske ømmer sig, er det vel rimeligt, at de ikke skal til at sætte ressourcer til ved at udleje til under markedsprisen.

Kolonihaveområder er heller ikke uden beskyttelse, må jeg lige gøre opmærksom på, i forhold til det her med at få begrænset støjgener. De kolonihaveområder, hvor det er tilladt at overnatte, er omfattet af de samme vejledende støjgrænser, som boligområder i bymæssig bebyggelse, og det synes jeg selvfølgelig er fornuftigt, fordi kolonihaveområder jo oftest er placeret i bymæssige eller i hvert fald bynære områder. Og ja, støjgrænserne i byområderne, hvor der er mere trafik, er højere end i sommerhusområder ved kysterne eller i det åbne land, og derfor giver det god mening, at kolonihaverne har en lidt højere tolerancetærskel med hensyn til støjgener.

Som det fremgår, støtter regeringen kolonihavetanken, men ikke det fremsatte forslag, som vi vil stemme nej til.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:06

Mette Gjerskov (S):

Det er jo lidt mærkeligt at sidde her og høre, at regeringen støtter kolonihavetanken, men lige præcis alle de forslag, som ligger i det her beslutningsforslag, støtter man ikke. Så er det jo egentlig interessant at få at vide, hvad det så egentlig er ved kolonihavetanken, ministeren støtter.

Jeg synes, det værste egentlig er, at ministeren ikke vil give kommunerne lov til at udleje under markedsprisen. Altså, sådan har det jo været hidtil. Det er jo en ny fortolkning, som gør, at kommunerne

nu kan være i tvivl om, om de må udleje til markedspris. Hvorfor skal ministeren gå ind og bestemme det? Hvorfor har regeringen et behov for at tvinge kommunerne til at fastsætte en højere kolonihavepris end det, de egentlig selv har lyst til? Det, jeg taler om her i forslaget, er jo at sætte kommunerne fri, at give kommunerne mulighed for det. Der er jo ikke nogen tvang i det, men der er jo tvang i det, ministeren siger.

Kl. 17:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:07

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jamen det har jeg svært ved at genkende, for jeg redegør sådan set bare for enten hvile i sig selv-princippet, eller at man netop følger de almindelige kommunalfuldmagtsregler. Og det er sådan, at vi i Kolonihaveudvalgets rapport fra år 2000, mener jeg, det er, får oplyst, at den gennemsnitlige leje pr. lod ligger på mellem 2.000 kr. og 5.000 kr. pr. år, og det er noget, der opkræves som kontingent til haveejereforeningen, og det dækker jo netop udgiften til jordleje. Jeg har svært ved at se, at det er et urimeligt højt beløb.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Fru Mette Gjerskov for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:08

Mette Gjerskov (S):

Vi må vel først slå fast, at ministeren startede med at sige, at det her kunne betyde stigninger i priserne på kolonihaver. Og det gør det, fordi det er sådan, som vi har skrevet i vores beslutningsforslag, at statsforvaltningen i hovedstaden i foråret 2009 vejledende udtalte, at udlejning af kolonihaver skulle ske til markedsleje. Det er jo det, der er det nye i sagen, og det er altså fra 2009, at der er sket den ændring, at man fortolker reglerne på en anden måde, end man hidtil har gjort.

Det vil betyde, at kommuner skal ud og sætte prisen på kolonihaver op, for at den skal svare til markedslejen. Det er det, vi gerne vil forhindre. Vi vil ikke sætte prisen kunstigt ned, men undgå, at den bliver sat højere, end det overhovedet er nødvendigt. For jeg synes ærlig talt, det er ærgerligt for en masse kolonihaveejere, som i god tro har etableret sig i deres kolonihaver, og som nu får en lejestigning, som i mange situationer kan være helt urimelig.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 17:09

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jamen jeg er jo helt med på, hvad der er af ønsker i det her beslutningsforslag, og der er det bare, at jeg har en klar melding om, at vi altså ikke ønsker, at man skal give støtte gennem lave udlejningspriser i kommunerne. Altså, det skal enten ske efter hvile i sig selv-princippet, eller at kommunerne simpelt hen prissætter udlejningen af kolonihaverne i henhold til kommunalfuldmagtens principper. Det er selvfølgelig et ønske, om man enten vil give ekstra støtte til det, eller om man synes, det skal være et hvile i sig selv-princip, og det er altså det sidste, som vi går ind for, og som vi støtter.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til miljøministeren. Så er det hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 17:10

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Venstre støtter kolonihavetanken. Mange har glæde af kolonihaverne rundt om i landet. Det er vi naturligvis glade for og bakker op om. Arbejdet med at sikre, at der rundt om i landet er en passende tilgængelighed af kolonihaver, er en lokalt forankret opgave og proces. Beslutningsforslaget her indeholder tre overordnede punkter: en fremtidssikring af udbuddet af kolonihaver, en sikring af udlejningsprisen for kolonihaver og en ligestilling af kolonihaveområder med sommerhusområder i forhold til støjgrænser.

Som det fremgår af beslutningsforslaget, har staten gennem mange år støttet nyanlæg af kolonihaver via Fødevarerministeriets jordkøbsbevilling. Derudover er det i høj grad kommunerne, der kan afgøre, om efterspørgslen på kolonihaver lokalt er så stor, at man bør anlægge nye kolonihaveområder. Det er kommunen selv, der er bedst til at vurdere, hvor stort behovet er, og derfor er det også kommunen selv, der skal afgøre, om der skal anlægges nye kolonihaveområder.

Med hensyn til udlejningsprisen for kolonihaver er det normal praksis, at kommunerne udlejer kolonihaverne til Kolonihaveforbundet, som videreudlejer til foreningerne. Udlejningsaftalen mellem kommunen og Kolonihaveforbundet må afklares parterne imellem, og der foreligger ingen planer om at sætte lejebeløbet væsentligt i vejret ud fra markedsværdien. Udgangspunktet for lejefastsættelsen for kommunale lejekontrakter for kolonihaveområder må være kommunalfuldmagtens regler og hvile i sig selv-princippet.

Kolonihaveområder er ikke ligestillet med andre fritidshusområder, idet kolonihaveområder som oftest ligger i byområder. Derfor vil der naturligvis ofte være et andet støjniveau i kolonihaveområder, end der er i mere åbne og landlige områder. Desuden er kolonihaveområderne stadig beskyttet af de gængse regler for støjniveau i byområder med en støjgrænse på 64 dB.

Som jeg allerede har tilkendegivet, er det en lokalt forankret opgave at sørge for en passende tilgængelighed af kolonihaver, og Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:12

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes, det er mærkeligt, at Venstres ordfører på den ene side taler så positivt om kolonihaver og så på den anden side ikke vil være med til at undgå det, der kan blive mange menneskers kolonihavers endeligt. Hvis markedsprisen skal følges, og det er jo det, der er det nye i det her, så risikerer vi, at priserne stiger så meget, at helt almindelige mennesker ikke har råd til en kolonihave. Hele kolonihavetanken er jo, at helt almindelige mennesker skal have mulighed for at få egen muld under neglene i deres kolonihave, og det vil Venstre nu ødelægge. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå hvordan Venstre kan være med til.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:13

Erling Bonnesen (V):

Som jeg tydeligt har markeret, hylder vi jo meget det kommunale selvstyre, og det er en lokalt forankret proces at tage højde for det her. Indtil nu har det vist sig, at det går fint, så hvorfor ikke blot lade

det fortsætte, som det er, og lade de lokale politikere med det lokale politiske ansvar tage sig af det? Det tror jeg at de er bedst til.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:13

Mette Gjerskov (S):

Det, vi gerne vil, er jo netop at sikre, at det her bliver lokalt forankret. Det, vi vil sikre, er, at kommunerne fortsat kan have mulighed for at leje kolonihaver ud til en lav pris. Det er det, det drejer sig om, og det er det, der er blevet sat spørgsmålstegn ved her i foråret 2009, hvilket kan betyde, at nogle kommuner er nødt til at hæve prisen på kolonihaver. Det er jo faktisk ikke det, der er kolonihavetanken. Så den lokale forankring ligger altså i, at kommunerne selv kan bestemme. Jeg vil ikke tvinge kommunerne til noget. Socialdemokraterne vil ikke tvinge kommunerne til noget. Socialdemokraterne vil sætte kommunerne fri og give dem en valgmulighed. Men det, Venstre siger, er altså, at Venstre vil tvinge kommunerne til at hæve prisen på kolonihaver. Det synes jeg er ærgerligt.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:14

Erling Bonnesen (V):

Jeg og Venstre har stor tillid til, at de lokale politikere i den her situation er i stand til at håndtere processen lokalt. Så det sætter vi på at de fortsat kan gøre.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:15

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Hvad er problemet med det forslag om fremtidssikring af kolonihaver, vi står og behandler her i dag? Det lyder meget flot. Dansk Folkeparti går også ind for at fremtidssikre kolonihaverne. Vi går meget ind for kolonihaver, ingen tvivl om det. Men hvor er problemerne egentlig henne?

Der må jeg bare spørge fru Mette Gjerskov: Er det ikke rigtigt, at netop Københavns Kommune som en af de største kommuner, bl.a. med Ritt Bjerregaard i spidsen dengang, var med til at nedlægge kolonihaver uden at oprette nye i samme mængde? Er det ikke rigtigt, at det er andre socialdemokratiske ledede kommuner rundt omkring i Danmark, som gang på gang nedlægger kolonihaver, altså at socialdemokratiske ledede kommuner med støtte fra Socialistisk Folkeparti har nedlagt kolonihaver uden at erstatte dem med nye? Er det ikke det, der er det reelle problem? Det tror jeg det er.

Lad mig bare nævne, dengang man skulle lave banen imellem København og Ringsted. Da var der jo også problemer med kolonihaver. Hvorfor var Socialdemokraterne ikke på banen og sørgede for, at de her kolonihaver blev sikret? Var det ikke, fordi fru Helle Thorning-Schmidt i Kolonihaveforbundets blad fik plads til en leder, at man nu gik ud og talte kolonihaverne sag? Det er det, der er den reelle grund til, at vi står her. For hvis man ville sikre kolonihaverne, også i fremtiden, havde vi jo set markante forslag ude i kommunerne, som netop ville sikre kolonihaverne den her permanente stilling. Der er jeg bare nødt til at spørge fru Mette Gjerskov: Hvor mange

steder har man fremsat et sådant forslag, hvor man ønsker at gøre de her kolonihaver permanente?

Jeg synes jo, at det ville være nemt, hvis det var, man ville det allerbedste for det her område, at tage fat i sine byrådspolitikere og sige: Her har vi et område, som vi selvfølgelig kan sikre ved at gøre dem permanente; lad os gøre det. Men det er ikke sket. Så det her er nok kun et halvt forslag, og man mener selvfølgelig egentlig ikke det, man skriver her. Men det lyder flot at sige, at man nu vil tale kolonihaverne sag.

Derimod har vi jo i Dansk Folkeparti bl.a. været med til at sikre, at man forskellige steder har afsat jord til kolonihaver, og der kan jeg bare nævne min egen kommune, Kolding Kommune, hvor vi har været ude at undersøge, hvor vi kunne udlægge de her kolonihaver på en god og ordentlig måde. Der har vi også haft diskussionen om, hvorvidt vi skulle gøre dem permanente eller vi ikke skulle gøre dem permanente. Så vidt jeg husker, var det netop Socialdemokraterne, som var imod, at de skulle gøres permanente. For så kunne vi jo ikke rykke rundt på dem, hvis det var, sygehuset skulle bruge arealet til udvidelser. Så man kan sige, at kommunalbestyrelserne nok et eller andet sted skulle agere mere på det her område.

Men til det andet spørgsmål om, hvorvidt man må give et tilskud til at have kolonihaver. Jamen når man har gjort dem permanente, skal man jo udleje dem på markedsvilkår. Det vil altså sige, at når der står, at det kun kan være kolonihaver, så er det nok også begrænset, hvor meget man kan få i markedsløje, og dermed sikres det jo, at der ikke kommer til at ligge alt muligt andet inde i det her område – altså når det er et permanent kolonihaveområde.

Så man kan sige, at det vel er reelt nok, at folk betaler det, det nu engang skal koste, hvis der er mange andre folk, der også gerne vil have en kolonihave. Så er det nødt til at afspejle markedsværdien. Så skal det jo ikke være sådan, at bare fordi man kender nogen, ligesom i fagbevægelsen, så kan man få noget hjælp, og så kan man komme videre i systemet. Sådant skal det jo helst ikke være, i hvert fald ikke hvis det står til Dansk Folkeparti. Så skal det være på markedsvilkår, så det er reelt nok.

Men vi vil gerne debattere, hvordan vi sikrer kolonihaverne og giver mulighed for, at der er nok af dem, og derfor har vi bl.a. – kan jeg sige ud fra situationen i min egen kommune – undersøgt, hvor behovet er, sådan at vi kommer så tæt på befolkningen som overhovedet muligt, for det mener vi er vigtigt, og sådan at vi får kommunalbestyrelsen til at træde i karakter på det her område.

Så vi er fortrøstningsfulde over for den måde, det kører på på nuværende tidspunkt. Vi ved, at Fødevareministeriet selvfølgelig også har på dagsordenen, hvordan man sikrer det at stille arealer til rådighed, og vi ved, at DSB, Banedanmark, på det her område jo også er en stor hjælp. Så derfor må vi sige, at vi ikke kan støtte det her forslag, men at det er godt, at vi får debatten. Tak.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er der en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:19

Mette Gjerskov (S):

Det var en meget lang svada, som ikke handlede ret meget om, hvad det her forslag drejer sig om. Hr. Jørn Dohrmann siger, at kommunalpolitikere må træde i karakter. Det er jo det, vi gerne vil give dem lov til. Vi vil gerne give kommunalpolitikere lov til at fastsætte en lav leje for kolonihaver. Vi vil ikke risikere, at den nye afgørelse, der kommer fra statsamtet, betyder, at prisen på kolonihaver skyder i vejret ude i kommunerne. Det er det, det her forslag drejer sig om. Men jeg skal altså forstå hr. Jørn Dohrmann på den måde, at Dansk Folkeparti vil være med til at stemme for, at prisen på kolonihaver skal stige. Det synes jeg godt nok er overraskende.

Kl. 17:20

Kl. 17:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:20

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan fru Mette Gjerskov opfatter ting, tror jeg ikke engang en psykiater kan hjælpe ret meget med. Men jeg vil bare sige, at det, der er vigtigt for mig at sige, er jo, at selv i de socialdemokratiske ledede kommuner, og jeg nævner bare dengang, fru Ritt Bjerregaard var overborgmester i København, kunne man have sikret sig. Har man gjort det? Det var en socialdemokratisk ledet kommune. Nej, det har man ikke gjort. Og jeg må bare sige, at man i mange andre kommuner, som er socialdemokratiske ledet, heller ikke har sikret det med at sige, at det her skal være permanente kolonihaveområder, og dermed også fastlåse det, så der ikke kommer nogle andre og byder, fordi jorden lige pludselig kan bruges til boligbyggeri og den slags ting. Så jeg må bare sige, at det er helt overflødig at komme med sådan et beslutningsforslag, når det er, at man kunne have sikret sig ud i kommunerne. Vi har bare sagt, og jo også Socialdemokraterne, at man gerne vil give det kommunale selvstyre lov til at agere. Det medfører altså både nogle pligter og nogle fordele og nogle ulemper. Vi må bare sige, at Socialdemokraterne i størst muligt omfang har misbrugt de her ting.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Mette Gjerskov for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:22

Mette Gjerskov (S):

Igen et meget, meget langt svar. Men spørgsmålet og det, vi behandler i dag, er: Vil Dansk Folkeparti stemme ja til det her forslag om at sikre, at kommunerne har mulighed for at tage sociale og rekreative hensyn ved at udleje kolonihaver til en lavere leje end markedslejen? Er Dansk Folkeparti med, eller er Dansk Folkeparti imod det?

Kl. 17:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:22

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan godt forstå, hvis der er nogle, der har svært ved at forstå den her diskussion, for fru Mette Gjerskov fatter overhovedet ikke noget som helst af, hvad det er, der bliver svaret. Jeg er bare nødt til at sige en gang til, at man i kommunerne har mulighed for at udlægge et område. Selv en socialdemokratisk borgmester kunne sige: Det her område skal kun være til kolonihaver i al evighed. Det kunne man jo gøre, og dermed har man jo også en lav markedsleje, fordi man så siger: Hvor stort behov er der i det område? Skulle vi udlægge flere kolonihaver, for så kunne en kommunalbestyrelse gøre det?

Men jeg forstår bare, at det ikke er den måde, Socialdemokraterne ønsker at agere på. Man ønsker hellere at sige, at nu skal vi have lov til at give et stort tilskud, et stort kommunalt tilskud til de forskellige ting, og det gælder jo garanteret ikke kun kolonihaver. Man skal jo også lige tænke på, at det jo er et alternativ, som man ønsker at tilbyde borgerne, og der har vi altså kommunalt selvstyre, som jo selvfølgelig skal agere på det her område og servicere borgerne. Og når man har en socialdemokratisk overborgmester, der ikke ønsker det, er det jo svært at komme igennem.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det SF's ordfører, fru Ida Auken.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Det var forholdsvis klar tale fra Dansk Folkeparti, når det kom dertil at sige grimme ting om Socialdemokratiets ordfører. Jeg har sjældent hørt så mange ubehageligheder sagt heroppefra. Men vi kunne ikke få svar på, om Dansk Folkeparti vil være med til at sikre, at kolonihaverne ikke skal fastsættes til markedspris, og at der derfor vil være en del udsatte og mere svage grupper, pensionister og unge, som måske endnu ikke er kommet ud på arbejdsmarkedet, der ikke vil have råd til at have en kolonihave.

I dag behandler vi et beslutningsforslag om bedre forhold for kolonihaverne i Danmark. Det indeholder forslag om udarbejdelse af en handlingsplan, en sikring af kommunernes mulighed for at give kolonihaver gunstige lejeforhold og en sikring af, at kolonihaver ikke belastes mere end andre fritidshuse med forurening og støj, når der laves offentlige anlægsarbejder.

Med kolonihaveloven fra 2001 fik langt størstedelen af de eksisterende kolonihaveområder permanent status som sådan og er derfor umiddelbart beskyttet mod inddragelse til andre formål. Men der er andre formål, som indirekte kan påvirke kolonihavernes primære formål negativt. Og det er dem, vi i dag tager fat på.

Kolonihavernes primære formål er, at lavindkomstgrupper, f.eks. unge og pensionister, kan få et stykke have og et grønt miljø i byen. Kolonihaverne er med til at skabe grønne og mere forskelligartede byer, og kolonihaverne er grønne oaser for rigtig mange mennesker.

Vi synes derfor, det er et rigtig godt forslag, at der udarbejdes en handlingsplan for, hvordan kolonihavernes status kan sikres fremover. SF kan derfor støtte forslaget.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Så er det fru Carina Christensen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:25

(Ordfører)

Carina Christensen (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Tage Leegaard, ikke kan være til stede her i salen i dag, skal jeg på hans vegne sige følgende:

I generationer har danskerne haft glæde af at kunne slappe af i kolonihaver, samtidig med at de har kunnet bidrage til husholdningen ved at dyrke grøntsager, bær og frugt. Det er en god tradition, som vi i Det Konservative Folkeparti gerne ser fortsat.

Med dette forslag lægges der så op til, at der skal ske en lempeligere tilgang til at råde over en kolonihave. Der lægges endvidere op til, at lejen skal holdes nede til gavn for den svageste del af befolkningen.

Der er allerede i dag ca. 62.000 kolonihaver i Danmark, og der er yderligere opkøbt, så der er mulighed for yderligere at etablere 6.000 lodder. Såfremt der skønnes behov for det, så er det kommunerne frit for at udlægge yderligere områder til kolonihaver.

Der lægges i forslaget op til, at lejen på parceller skal holdes under markedspris. Det nævnes så, at det ikke er muligt for kommunerne at gøre det, da det vil være i strid med kommunalfuldmagten. I Det Konservative Folkeparti synes vi sådan set, at det er udmærket, at det skal ske på markedsvilkår, og vi tror godt, at kommunerne kan styre det i forhold til deres udlægning af kolonihaver.

I forslaget lægges der op til, at der skal være samme støjgrænser for kolonihaveområder som for sommerhusområder. Kolonihaver ligger som oftest i byerne eller i hvert fald i bynære områder, og da der allerede i disse områder er begrænsning på støjniveau, er der således allerede beskyttelse mod for meget støj.

I Det Konservative Folkeparti har vi grundlæggende meget sympati for forslaget, men på baggrund af ovennævnte kan vi således ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Så er det hr. Johs. Poulsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 17:27

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Kolonihaverne udgør et historisk væsentligt bidrag til at løse en række af de udfordringer, det danske samfund har stået med og også står med i fremtiden med hensyn til det at skabe en varieret mulighed for boformer, fordi man som oftest i sit afsæt – i hvert fald har det jo været historien – bor i etageejendom uden mulighed for have og således har haft mulighed for så at kunne erhverve sig, hvis man ønskede det, en kolonihave, hvor man i sommerhalvåret har kunnet anvende den til haveformål af forskellig karakter. Det har været overordentlig positivt, og det er overordentlig positivt. Kolonihaverne er samlet set også blevet et godt indslag og udtryk for dansk kultur, et stykke dansk kultur, som vi synes er væsentligt at værne om også i fremtiden.

Derfor er det jo også sådan, at man i dag rent faktisk lovgivningsmæssigt har en beskyttelse af kolonihaver, og der er vide muligheder for, at man også i kommunerne, såfremt der er ønske om det, kan udlægge yderligere kolonihaver på baggrund af deres vurdering af behovet herfor. Vi synes, at som det ligger i dag, er det et udmærket grundlag for kolonihaver, og derfor er det også sådan, at selv om vi ikke er i tvivl om de gode intentioner bag det forslag, som er fremsat her, vil vi ikke kunne støtte forslaget af et par grunde.

Den ene er, som flere ordførere også har været inde på, at man lægger op til, at man også skal gøre spørgsmålet om leje af kolonihaver til noget, der er indkomstafhængigt. Det tror vi ganske enkelt i sin form ikke står mål med det apparat, der skal til for så også at foretage den vurdering. Det er jo sådan, at alle steder, hvor der skal foretages en indkomstvurdering af eventuelle priser for forskellige ting, er der altså folk, der skal sidde med det. Vi mener ikke, at det her har en sådan karakter, at det kan danne baggrund for, at man skal opbygge et apparat til at foretage den vurdering, som altså naturligvis skal foretages, hvis man skal graduere lejen på baggrund af indtægter.

Så derfor har vi ikke specielle problemer med, at man har en udlejningssituation i dag, hvor det er markedslejen, der er afsættet. Vi mener faktisk, at det er muligt i de aller fleste kommuner at erhverve sig kolonihaver, såfremt man ønsker det, også på nogle vilkår, der er overkommelige, og er der ikke det, synes vi, at der er god grobund for en diskussion med den lokale kommunalbestyrelse om, hvorvidt man i givet fald så skal finde nye arealer at udlægge, som man så kan etablere nye kolonihaver på baggrund af.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg skal lige bede ordføreren om at blive her, for der er en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:30

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne understrege, at der ikke i forslaget ligger et spørgsmål om at skulle gøre den leje, der skal betales for en kolonihave, indtægtsafhængig. Det er et spørgsmål om, at man på nuværende tidspunkt har muligheden for i kommunerne at udleje til under markedsprisen, men at der sker en nyfortolkning i 2009, hvilket kan betyde, at lejen på kolonihaver stiger fremover. Vi vil gerne fastholde, at kommunerne skal have mulighed for at udleje kolonihaverne billige, hvis de i deres kommune føler, at der er et særligt behov for det. Kan Det Radikale Venstre ikke støtte det?

Kl. 17:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:31

Johs. Poulsen (RV):

Nej, det kan vi ikke. Vi mener, at det er et udmærket grundlag, at man har markedsleje også på det her område. Det er vores opfattelse, at såfremt man i en kommunalbestyrelse vurderer, at der er behov for at kunne tilbyde kolonihaver til en lavere pris end det, der er markedsprisen i det pågældende område, har man mulighed for at udlægge nye områder, således at man ad den vej kan tilbyde nye kolonihaver.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:31

Mette Gjerskov (S):

Men nye områder giver jo ikke nødvendigvis en lavere leje. Det er der jo ikke nogen garanti for nogen steder. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke bare kan fastholde det system, vi har nu, nemlig at kommunerne kan få lov til selv at bestemme, vi taler om, at kommunerne selv skal bestemme, give kommunerne frihed til selv at bestemme, hvordan de vil fastsætte lejen for kolonihaverne i deres kommune. Det synes jeg da er rimeligt og især da for borgerne, som har brug for kolonihaverne.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:31

Johs. Poulsen (RV):

Nu er der jo to sider af den mønt, for hvis det er sådan, at man forestillede sig, at man fulgte det socialdemokratiske beslutningsforslag om, at man kunne subsidiere, for det er det, der er tale om, give tilskud til at holde lejen af kolonihaver kunstigt nede i forhold til markedslejen, er der jo nogle, der skal betale for det. Den betaling kan jo kun ske i form af skatter gennem den pågældende kommune, og det vil sige, at så vil man altså lave et skattefinansieret system, hvor de, der ikke har kolonihaver, skal overføre penge til dem, der har kolonihaver, og hvis det ikke er indkomstafhængigt, hvilket jeg nu kan forstå ikke skal ind i vurderingen, betyder det jo sådan set også, at i princippet kan folk med ganske store indkomster erhverve sig en kolonihave, som så er subsidiert af de øvrige skatteborgere. Vi har ikke noget ønske om, at man begynder at opbygge et sådan omfordelingssystem, som er totalt uigennemskueligt.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere, der har korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så vidt jeg kan se, er der ikke flere ordførere til stede, så det må være ordføreren for forslagsstillerne, fru Mette Gjerskov, nu.

Kl. 17:33

(Ordfører for forslagstillerne)

Mette Gjerskov (S):

Kolonihaverne er en oase for ganske mange mennesker. Hele tanken bag kolonihaverne er, at folk, der bor i byerne, også kan få lov til at få egen muld under neglene, og at folk, der bor i byerne, kan komme ud og få frisk luft og sol og hjemmedyrkede grøntsager og hjemmedyrkede blomster i vaserne. Det har været en meget, meget grundlæggende tanke i socialdemokratisk politik at give alle mulighed for at komme ud af byerne, ud i den friske luft.

Når vi fremsætter det her beslutningsforslag, er det jo, fordi der er kommet en ny fortolkning af lovgivningen – en fortolkning, som risikerer at betyde, at hundredvis af kolonihaver stiger i pris, fordi kommunerne bliver tvunget til at hæve lejen til markedsprisen. Det synes vi Socialdemokrater er rigtig, rigtig ærgerligt, for vi ved jo, at der er rigtig mange kolonihaveområder – især de gamle kolonihaveområder – som byerne er vokset ud omkring. Og hvis man skal fastsætte en lejeværdi, vil det være en meget høj lejeværdi, fordi det er blevet eftertragtede områder. Skal det så betyde, at folk ikke kan betale for deres kolonihave? Det synes vi ikke i Socialdemokratiet. Vi vil til gengæld heller ikke tvinge kommunerne til noget, så det, vi gerne vil fastholde, er, at kommunerne skal have lov til at udleje til under markedsprisen. Det er faktisk det, der er det væsentlige for os.

Det, der ellers ligger i vores beslutningsforslag, er jo, at vi synes, man skal arbejde videre med hele kolonihavetanken. Nu er vi omkring 10-års-jubilæet for kolonihavelovens vedtagelse, og vi vil gerne have, at vi tænker kolonihavetanken på ny. Vi oplever jo derude, at mange børnefamilier, mange unge mennesker, gerne vil have en kolonihave – unge mennesker, som måske på grund af huspriserne ikke har råd til at flytte uden for byerne, men som gerne vil have egen muld under neglene, og som så vælger kolonihaverne.

Vi kunne godt tænke os at fremtidssikre hele kolonihavetanken, sådan at der bliver plads til alle ude i kolonihaverne. Vi skal kigge på ejerformerne, så der fortsat er et udbud af kolonihaver til både unge og ældre på rimelige vilkår. Det var det, vi egentlig godt kunne tænke os med det her forslag, men det bliver jo altså så forkastet. Det synes jeg er ærgerligt. Det kunne have været rart med en dialog om det.

Vi vil jo samtidig også gerne sikre kolonihaverne mod støj. Det er i dag sådan, at kolonihaver ikke er sikret på samme måde, som sommerhuse er, og jeg har meget svært ved at se, hvorfor det skal være sådan, at fordi man går ude i en kolonihave, skal man være mere tolerant over for støj fra jernbanetrafikken f.eks., end hvis man går ude i en sommerhushave. Hvorfor skal kolonihaverne have et støjhelvede, som ingen andre pålægges? Det forstår jeg simpelt hen heller ikke.

Så jeg vil sige, at det jo er interessant at have sådan en debat her, hvor alle partier stiller sig op og siger, at de sandelig gerne vil en hel masse med kolonihaver, og at det er en god tanke og alt muligt andet, men når det kommer til stykket, siger man nej. Det eneste parti, der i dag har sagt ja til vores forslag, er SF, og det takker jeg naturligvis for. Men det er jo godt nok lidt smalt. Godt nok har vi gode meningsmålinger for tiden, men det hjælper jo ikke rigtig noget på afstemningen i dag. Socialdemokraterne og SF alene udgør jo ikke noget flertal, så jeg må jo konstatere, at jeg ikke kommer videre med mit forslag om kolonihaver.

Men jeg kan så til gengæld garantere for, at Folketinget nok ikke har hørt det sidste i denne her sag. Vi vil gerne arbejde videre på at

fremtidssikre kolonihaverne. Vi vil gerne arbejde videre på, at alle mennesker – alle mennesker i Danmark – skal have de økonomiske muligheder for at kunne komme ud i den friske luft og dyrke deres grøntsager selv, hvis de altså har lyst. Det er jo sådan set det, der er udgangspunktet for os.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning. Det er hr. Jørn Dohrmann, der har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 17:38

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare spørge fru Mette Gjerskov, om det ikke er rigtigt, at kommunerne kan sikre områderne i dag og sige, at det her område kun skal være kolonihaver. Dermed kan de også sikre, at den her markedsværdi jo ikke bliver beregnet på alle mulige andre områder som erhvervsområder og sådan noget. Det er det første spørgsmål.

Så vil jeg også stille et andet spørgsmål. Vil Socialdemokraterne ikke have tænkt helheden ind i den løsning med, at man så også går ind og ser på, hvordan vi sikrer, at husene, som er på et kolonihaveområde, ikke bliver handlet under bordet til langt højere værdi end det, de egentlig burde handles til, altså end det, de har kostet? Der er også store penge i det her område, og det er et problem. Er det noget, Socialdemokraterne overhovedet ikke vil forholde sig til, eller hvad?

Kl. 17:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:38

Mette Gjerskov (S):

Nu glæder jeg mig over, at Dansk Folkepartis ordfører åbenbart har været ude at vaske sin mund med sæbe, for det er da ikke så slemme ord, der kommer ud af den, som der gjorde tidligere på dagen.

Men jeg vil sige, at vi kommer med det her forslag. Hvis Dansk Folkeparti gerne vil stille et ændringsforslag, skal de være velkomne, men det kræver jo ligesom, at man er med i forslaget. Hvis Dansk Folkeparti gerne vil have lavet nogle ændringer og udbygge det her forslag yderligere, så er vi meget, meget lydhøre. Det er bare ikke det, jeg har hørt Dansk Folkeparti sige. Jeg har hørt Dansk Folkeparti hælde det her forslag af brættet, et forslag, som risikerer at betyde, at 7.000 koloni- og nyttehaver i København kommer til måske at få fordoblet huslejen. Det er det, Dansk Folkeparti gør i dag.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:39

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan forstå, at man fra socialdemokratisk side slet ikke gider forholde sig til, at kommunerne rent faktisk kunne have sikret de her områder og sikret, at man fik lavet en nøjagtig planlægning af området, altså hvad det måtte bruges til, og hvilke restriktioner der skulle trækkes ned over et kolonihaveområde. Jeg kan så bare konstatere, at det er noget, Socialdemokraterne – hvis jeg har forstået det rigtigt – overhovedet ikke ønsker at benytte sig af, nemlig at tage kontakt til deres kollegaer ude i byrådene og sørge for, at de selvfølgelig får forhandlet det her ind og tager højde for det ude i kommunerne.

Det er bare den følelse, jeg står tilbage med. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, at Socialdemokraterne sådan set er ligeglade, bare de får taletid her på talerstolen, og så må man sejle rundt ude i kommunerne, som man har lyst til, uden at der er styr på det.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:40

2015. »Grøn Vækst«-aftalen indeholder også 42 mio. kr. årligt til at sikre skovnaturen i Natura 2000-områderne.

Kl. 17:40

Der har altså siden 2002 været en klar politisk vision om, at skovene skal have en passende balance mellem produktion, benyttelse og beskyttelse. Men siden skovprogrammet fra 2002 er der kommet yderligere fokus på skovens vigtige rolle, også på grund af klimadebatten. Det har øget behovet for at analysere, hvordan skovene fortsat bedst kan opfylde samfundets mange behov og krav til skovene. Vi skal se på virkemidlerne, så vi til enhver tid er sikre på, at økonomiske ressourcer, lovgivning, hensyn, behov og forpligtelser hænger sammen.

Mette Gjerskov (S):

Sagen er jo den, at det, Dansk Folkeparti står og beder om, står i loven i forvejen. Det er der jo ikke nogen grund til at lave nogen lovændringer om. Ja, kommunerne kan lave al den planlægning, de har lyst til. Det ændrer bare ikke på prisen på lejen på kolonihaverne. Selvfølgelig kan man i teorien sige, at hvis nu kommunen udlagde den halve kommune til kolonihaver, så falder markedsprisen på et eller andet tidspunkt så meget, at det er til at betale. Men det er jo alligevel ikke det, vi vil forlange af kommunerne, vil vi det? Vi vil i hvert fald ikke fra Socialdemokratiets side.

Vi vil gerne have, at en kommune selv kan gå ind og bestemme og fastsætte lejen i de kolonihaver, der ligger i kommunen, og som er kommunens egne. Det synes vi er lokalt selvstyre. Det vil vi gerne give dem lov til. Det vil Dansk Folkeparti ikke. Dansk Folkeparti vil tvinge dem op på markedsprisen. Det synes jeg er ærgerligt.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

39) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 232:

Forslag til folketingsbeslutning om en bæredygtig skovpolitik.

Af Mette Gjerskov (S), Ida Auken (SF), Bente Dahl (RV) og Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2010).

Kl. 17:41

Beslutningsforslaget her kommer med konkrete anbefalinger til nye tiltag. Jeg synes, det er vigtigt at få inddraget interessenterne i en forudgående analyse og drøftelse af virkemidler til at opnå de langsigtede mål. Jeg nedsætter derfor et Skovpolitisk Udvalg, som bredt samler de aktører, der har aktier i de danske skove. Det er myndigheder, universiteter, grønne ngo'er og private skov- og landbrug. Formanden, som er udnævnt i dag, bliver prodekan Erik Bisgaard Madsen. Udvalget skal komme med anbefalinger til, hvordan de flersidige formål for skovene i Danmark kan opfyldes. Jeg ønsker altså, at en kompetent og bredt sammensat gruppe drøfter og sammen finder de bedste løsninger, så der skabes et gennearbejdet grundlag for en revision af det nationale skovprogram fra 2002. Det er i øvrigt også, hvad et samlet Skovråd har peget på at der skal til.

Så lidt om økonomien, for her i bemærkningerne til beslutningsforslaget fastslås det, at en skovpolitik vil indebære omkostninger til at forbedre de økonomiske rammevilkår. Der må jeg jo stille spørgsmålet: Er vi så sikre på, at det netop er flere penge til forbedrede rammevilkår, der er løsningen på skovens udfordringer – en indsats, som der for øvrigt ikke anvises finansiering til her i beslutningsforslaget?

Jeg ser i stedet frem til at modtage et gennearbejdet forslag fra udvalget primo 2011 og så på det grundlag vurdere, hvilke virkemidler der er mest hensigtsmæssige til at nå vores fælles mål. Skovpolitisk Udvalg nedsættes med det formål at få et kvalificeret grundlag for en revision af det nationale skovprogram. Derfor kan man sige, at beslutningsforslaget kan give inspiration til udvalgets arbejde, men det kan ikke fremmes i den forstand. Så derfor afviser regeringen beslutningsforslaget.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:46

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Miljøministeren.

Kl. 17:41

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Vi står her med et forslag om, at regeringen bør udforme en langsigtet og bæredygtig skovpolitik. Igen er det svært at være uenig i hensigten bag forslaget, for de danske skove er vigtige. De leverer natur- og fritidsoplevelser til danskerne. De er hjem for størstedelen af vores dyr og planter og også for nogle af de allermost sårbare af dem. Samtidig er skovene også en virksomhed, der leverer både træprodukter og en stor del af vores vedvarende energi. Derfor har regeringen også fokus på skovene.

Det nationale skovprogram blev fulgt op af en ny skovlov i 2004, som gav friere rammer for skovdriften til gavn for både biodiversiteten og for skovejere. Rammevilkårene for erhvervet blev forbedret med 27 mio. kr. årligt i 2006. »Grøn Vækst«-aftalen fra 2009 sikrede ca. 800 ha bynær skov og ca. 6.900 ha ny privat skov frem mod

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes jo, det er ærgerligt, at regeringen også fejer det her forslag af bordet. Men jeg kan jo så glæde mig over, at det så er i dag, at ministeren pludselig vågnede op i morges og fandt ud af, at det nok var en god idé at gøre et eller andet ved skovene. Så nu har vi fået et kommissorium for et Skovpolitisk Udvalg. Det har vi ventet på et helt år. Men det glæder mig, at det er kommet.

Jeg må bare spørge ministeren, hvorfor ministeren ikke har talt med de andre partier i Folketinget om det her. Hvorfor var det noget, ministeren lige kom i tanke om over morgenkaffen i morges? Der mangler jo det helt centrale – biodiversiteten. Naturens mangfoldighed er overhovedet ikke nævnt. Halvdelen af vores truede dyrearter findes i skovene eller snarere findes ikke i skovene. Hvorfor står der ikke et ord om biodiversitet i sådan et kommissorium? Hvorfor har miljøministeren ikke talt med os andre om det her, så vi kunne få et ordentligt kommissorium for det Skovpolitiske Udvalg?

Kl. 17:47

Kl. 17:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra fru Ida Auken.

Kl. 17:50

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Tak, fordi også fru Mette Gjerskov glæder sig over, at det Skovpolitiske Udvalg har fået udpeget en formand i dag, og så skal vi jo have forslag til de øvrige medlemmer fra alle de interessenter, som skal være med i det her udvalg.

Det er klart, at der er rigtig mange ønsker til, hvad det er, skovene skal levere af goder til samfundet. Det var også det, jeg redegjorde lidt for i min tale. Det Skovpolitiske Udvalg skal jo netop sidde og betragte skovene som en helhed, hvor der er plads til at sikre og forbedre naturhensyn og også friluftsliv og tømmerproduktion. Og så skal de jo også inddrage internationale aftaler og forpligtelser, som jo bl.a. indeholder mål for biodiversiteten. Så der skal ikke være nogen bekymring hos fru Mette Gjerskov i forhold til biodiversiteten, fordi de jo netop også skal inddrage internationale aftaler.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:48

Mette Gjerskov (S):

Jeg må konstatere, at der ikke står noget om biodiversitet her. Der står ikke noget om naturens mangfoldighed, men ministeren havde tid til at skrive om jagt som en vigtig ting i skovene, men altså ikke om naturens mangfoldighed. Det er åbenbart ikke lige så vigtigt som jagt. Det synes jeg er ærgerligt.

Ministeren nævner selv, at der skal udpeges en række medlemmer til udvalget, og det er jo repræsentanter for alt muligt undtagen for arbejdstagerne, undtagen for de medarbejdere, der skal gå ude i skovene og lave det arbejde, som skal udføres i skovene, der skal fælde træerne, der skal behandle skovene miljøvenligt, der skal sikre biodiversiteten. Dem, som skal gå ud at lave selve arbejdet, har ministeren glemt, da hun sad med morgenkaffen i morges. Er det sådan, at vi kunne forvente fra ministeren, at hun måske vil ændre det her kommissorium sådan, at vi får biodiversitet og i øvrigt andre ting, som vi kunne drøfte, med, og at arbejdstagerne kommer med, så de, der rent faktisk skal lave arbejdet, også får en mulighed for at sige noget?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:49

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Nu er en stor del af de mennesker, som er ansat rundtomkring i skovene, formodentlig også repræsenteret i hele det her brede udsnit af interessenter i det Skovpolitiske Udvalg. Så når jeg siger, at det netop bredt samler de aktører, som har aktier i de danske skove, så synes jeg, vi favner meget, meget bredt og netop får den vigtige indsigt for det fremadrettede arbejde.

Jeg takker for fru Mette Gjerskovs tro på, at det er en eller anden hovsa-reaktion, der er sket ved morgenkaffen i morges. Nej, det er det ikke, fordi fru Mette Gjerskov ved jo ganske klart, at det har været på arbejdsprogrammet, at der skal nedsættes et Skovpolitisk Udvalg. At det er sket i dag, er belejligt, og det er i forhold til, at vi nu har en højaktuel debat om, hvad det netop er, der skal til, for at vi kan arbejde målrettet og fuldt oplyst fremover.

Ida Auken (SF):

Tak til miljøministeren. Hvis det bare er en tilfældighed, at det lige er i dag, miljøministeren, efter at vi har haft debatten, kommer med sit kommissorium og udpeger en formand, må jeg så spørge, hvorfor man ikke venter en dag, til vi har haft debatten. Hvorfor tager man ikke folkestyret alvorligt og siger: Vi venter selvfølgelig en dag, til vi har haft en debat, fordi vi gerne vil have en bred aftale om skove; vi ved, at der er mange interessante i det her; selvfølgelig vil vi gerne have Folketinget med. Hvorfor ikke lige vente til efter debatten?

Kl. 17:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:50

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Hvad skulle debatten ændre i forhold til, at man nedsætter et Skovpolitisk Udvalg? Oppositionen ved fuldstændig klokkeklart, at det har været på arbejdsprogrammet i det sidste år, hvor den tidligere miljøminister netop sagde at det kom. Man har efterlyst det mange gange. At det kommer i dag, har jeg da svært ved at se man kan være utilfreds med.

Det er jo vigtigt, at lige præcis det Skovpolitiske Udvalg netop skal kvalificere de forslag, som bl.a. også beslutningsforslaget indeholder. Så en debat i dag er jo på ingen måde spildt, men den ændrer da ikke ved, at der nu er nedsat et udvalg, og at der er et kommissorium for det, og det bliver rigtig godt at få et kvalificeret grundlag at arbejde videre udfra.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Ida Auken.

Kl. 17:51

Ida Auken (SF):

Så vil jeg gerne spørge ministeren: Er det sådan, at kommissoriet kan ændres efter debatten i dag? Er det sådan, at det arbejdende folkestyre, der repræsenterer hele Danmark, som tager en sag alvorligt, som sætter den på dagsordenen, som også får ministeriet til at rykke, faktisk kan ændre på det kommissorium? Kunne det være, at der var nogle fornuftige bemærkninger i dag, som man ikke har fået med i kommissoriet? Er der faktisk mulighed for, at debatten i dag kan få lov at flytte noget som helst, så det gav mening ikke at komme med det nu, men i stedet lige at vente, til vi har fået debatten med?

Kl. 17:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:52

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Det eneste, der har været fremført her i debatten, er, at man er bekymret for, at biodiversitet ikke er en del af udvalgets arbejde. Jeg har netop redegjort for, at det er en del af arbejdet, og at der derfor ikke er nogen grund til bekymring. Jeg synes sådan set, at der burde være grund til glæde, for man har efterlyst det i meget lang tid. Diskussionen om, at skovpolitikken hele tiden udvikler sig, gør jo, at dette skovpolitiske udvalg skal nedsættes, og det har man rykket for længe. Det er så nedsat og er i gang, og det skal sætte fokus på nutidens problemstillinger.

Jeg synes, at man i stedet for at ærgre sig over, at der nu er et kommissorium, at der er udpeget en formand for udvalget og man ved, hvem der skal være med, skal glæde sig over det og glæde sig over, at der altså sidder et kompetent hold, som vil kunne give os en masse gode og vigtige anbefalinger.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere korte bemærkninger indtegnet, så jeg siger tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken. Den første er fru Britta Schall Holberg fra Venstre.

Kl. 17:53

(Ordfører)

Britta Schall Holberg (V):

I Venstre er vi enige med forslagsstillerne i, at det er vigtigt med en langsigtet, bæredygtig skovpolitik. Vi er meget optaget af, hvor vigtigt det er, at vi netop satser på en langsigtet og fremadrettet skovpolitik af hensyn til miljøet, af hensyn til de landskabelige værdier og borgernes trivsel og af hensyn til skovejernes dispositioner og indtjening. Vi er også optaget af nødvendigheden af, at vi hele tiden baserer vores skovpolitik på den fornødne forskningsmæssige indsats.

Regeringen har siden det nationale skovprogram fra 2002, som i øvrigt er utrolig god læsning, haft den politiske vision, at skovpolitikken skulle have en passende balance mellem produktion, benyttelse og beskyttelse. Det var derfor, at vi i 2004 vedtog en ny skovlov, der faktisk har nogle rigtig gode redskaber i sig, man kan bruge. Det var også derfor, at rammevilkårene blev forbedret med 27 mio. kr. årligt i 2006, og det er derfor, at der i »Grøn Vækst«-aftalen er en målsætning om både øget antal hektar skov til bynær skov og et øget areal til privat skov, inden vi når 2015. Dertil indeholder »Grøn Vækst«-aftalen 42 mio. kr. til at sikre skov i Natura 2000-områderne.

Vi kan altså ikke fra Venstres side skrive under på, at regeringen skulle have negligeret skoven, som der står i forslaget. Men vi er enige i, at det bl.a. i lyset af klimadebatten og af de vækstpotentialer, der er over en bred front i skovene, er nødvendigt at følge sagen op. Vi er enige med Dansk Skovforening i, at der i skovene er potentiale til rene vindere, som man skriver, når det f.eks. drejer sig om at nedbringe CO₂-niveauet, øge biodiversiteten, beskytte grundvandet, skabe arbejdspladser og attraktive levevilkår på landet, fremme folkesundheden, fremme friluftslivet og turismen samt levere forsyningssikker vedvarende energi, men også, når det drejer sig om til stadighed at udvikle produkter fra skovbruget og fra skovindustrien.

Vi er derfor i Venstre meget glade for, at ministeren har nedsat det udvalg, som længe har været lovet; at ministeren nu altså indfrir det løfte, som den tidligere miljøminister gav om at nedsætte et sådant udvalg, der skal se på alle disse ting. Udvalget skal afslutte sit arbejde i 2011, og Venstre ser meget frem til det udvalgsarbejde. Det er af afgørende vigtighed for os, at skovpolitikken tilrettelægges fremadrettet, så Danmark får det fulde udbytte af den umådelig værdifulde og vigtige ressource, som skovene er, både hvad angår økonomisk vækst, energiforsyning, klima og sundhed.

Da udvalgets arbejde er gået i gang, mener vi ikke, at vi kan tilslutte os dette forslag, men det kan jo indgå som en inspiration for det udvalgsarbejde, der skal starte nu.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:56

Mette Gjerskov (S):

Jeg er glad for tilsagnet om, at vores beslutningsforslag kan indgå i udvalgets arbejde, men der er jo en kæmpestor mangel i det her

kommissorium for Skovpolitisk Udvalg, og det er vedrørende hele biodiversiteten. Altså, halvdelen af de truede arter, der findes i Danmark, hører til i de danske skove – halvdelen af de truede arter. Vi er på hælene, og vi er bagud som land i forhold til at passe på arter, som er ved at uddø. Hvorfor er det ikke med her? Kunne Venstre ikke være med til, at vi fik ændret det her kommissorium, så man fik kigget på biodiversiteten? Biodiversitet er jo et meget vigtigt element i beslutningsforslaget, så kunne Venstre støtte, at vi laver en beretning i udvalget om at pålægge ministeren, at kommissoriet skal indeholde biodiversitet?

Kl. 17:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Britta Schall Holberg (V):

Jamen jeg har lige lyttet til det, ministeren to gange udtalte, nemlig at området om biodiversitet var en ting, som ministeren mente var indeholdt i det kommissorium, som rent faktisk ligger på bordet her. Og jeg går også ud fra, at de mennesker, som i udvalget repræsenterer hele – hvad skal jeg sige – skovsektoren, er lige så interesseret i biodiversiteten og har forståelse for nødvendigheden af biodiversiteten, som alle vi andre er, for ellers tror jeg altså ikke, de beklædte de stillinger, de beklæder, det må jeg indrømme.

Med hensyn til beretningen kan vi da overveje, om det kunne være noget, vi kunne snakke om, men jeg kan ikke se, at der overhovedet kan ændres noget. Regeringen er jo suveræn til at nedsætte det udvalgsarbejde, de vil nedsætte, så jeg synes ikke rigtig, at kritikken af, at kommissoriet er lavet, som det er, er helt reel, og jeg vil i hvert fald ikke være med til at skrive nogen beretning om, at det skal ændres.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:58

Mette Gjerskov (S):

Regeringen – miljøministeren – har nu langt om længe nedsat Skovpolitisk Udvalg, udpeget en formand og lavet et kommissorium. Det er vi rigtig glade for. Men der er jo en grund til, at man laver et kommissorium. Det gør man, fordi de medlemmer, som så skal arbejde i det her udvalg, har nogle retningslinjer, og i det her kommissorium står der ikke et ord om biodiversitet – der står ikke et ord om mangfoldighed. Det, som jo netop vil være et af kerneområderne for vores arbejde med biodiversitet i Danmark, er skovene, og der er ikke nævnt et ord om biodiversitet. Jeg synes, det er beskæmmende, at sådan et stykke papir overhovedet kan komme ud fra Miljøministeriet, og at ministeren ikke tager det her alvorligt. Det er jo i år, 2010, det er biodiversitetsår, og det var nu, vi skulle have haft vendt udviklingen. Det er ikke lykkedes. Vi må stramme os an, vi må gøre en hel masse, men så glemmer man det, når man skal lave skovene. Men man kan godt huske at have sådan noget som jagt med. Synes Venstres ordfører ikke, at det er en tynd gang te?

Kl. 17:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:59

Britta Schall Holberg (V):

Jeg kan kun støtte mig til det, ministeren nu har gentaget to gange – det plejer man, når man gentager, men har sagt to gange. Ministeren har den opfattelse, at biodiversitet selvfølgelig er en del af det kom-

missorium, og at det helt naturligt er en del af det arbejdsprogram, som det udvalg skal tage op. Jeg beklager, men jeg er faktisk enig i, at det jo også ligger i hele den indstilling her og i kommissoriet. Og man kan vel ikke sige andet, end at – ja... Nej. Jeg vil sige, at jeg simpelt hen mener, at det er dækket af det her, og det har jeg heldigvis ministerens ord for.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning mere fra fru Ida Auken.

Kl. 18:00

Ida Auken (SF):

Kunne man så ikke spørge Venstres ordfører, hvis det er helt naturligt, at biodiversitet skal være en del af det her kommissorium? Ville det så ikke være en meget god idé lige at specificere det, altså lige præcisere, at biodiversitet selvfølgelig spiller en afgørende rolle for det her kommissoriums arbejde. Jeg har i hvert fald været glad for, at det er blevet sagt så tydeligt fra talerstolen i dag, at det er Venstres holdning, men kunne vi så ikke få det ord ind i kommissoriet, altså at biodiversitet selvfølgelig skal være en vigtig del, når nu over halvdelen af de truede arter er i skovene i Danmark?

Kl. 18:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:01

Britta Schall Holberg (V):

Jeg kan slet ikke forstå debatten, i virkeligheden. For det er jo sådan, at når sådan et udvalgsarbejde starter, vil man selvfølgelig have den snak, der er her i dag, som et af sine udgangspunkter. Det vil jo være helt naturligt, at man starter med at læse igennem, hvad der egentlig er blevet sagt. Det andet er, at ministeren her fra talerstolen har gentaget, at biodiversitet er en naturlig del at tage op, så vi behøver slet ikke at skrive mere.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Ida Auken.

Kl. 18:01

Ida Auken (SF):

Igen vil jeg sige, at vi ved, at noget af det, der så at sige har allersværest ved at komme til orde, er alle dyrene og planterne. I øjeblikket er det sådan, at halvdelen af alle de dyre- og plantearter, der er truede i Danmark – og det er rigtig, rigtig mange – er knyttet sammen med skovene.

Jeg ved ikke, om det er Venstres ordfører bekendt, men det er ret afgørende, at man lader noget gammelt træ falde ned og blive til dødt ved. Det har vi haft en lang diskussion om, og da vi meldte ind til EU på biodiversitetskonventionen, valgte lige præcis Danmark at lade være med at tælle dødt ved med. Det vil sige, at da vi meldte ind til EU, hvordan de danske skove havde det, sagde vi, at 75 pct. af de danske skove havde det godt. Det betyder jo, at alle de signaler, vi har set indtil videre på skovområdet fra regeringens side, har været, at vi ikke tager biodiversiteten alvorligt, at vi ikke tager biodiversitet alvorligt, at vi ikke tager dødt ved alvorligt, at vi ikke tager det alvorligt, at halvdelen af alle dyre- og plantearter, der er truede, er i vores skove, og nu står det ikke engang i et kommissorium. Kan Venstres ordfører ikke godt forstå, at det bekymrer de folk, der er optaget af, hvordan det går med dyrene og planterne i det her land?

Kl. 18:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:02

Britta Schall Holberg (V):

Jeg kan sagtens forstå interessen. Jeg har selv personligt en stor interesse netop for det, som bliver nævnt her, nemlig at lade træerne stå og falde på den måde, at der kan være så meget liv i det hele som muligt. Så jeg forstår alt om, hvad der bliver sagt her. Men at det skulle udelukke, at udvalget skulle tage det op, fordi der ikke lige står ordet biodiversitet her, forstår jeg simpelt hen ikke, for jeg synes, at det er en helt naturlig ting for et udvalg, der skal arbejde med en fremadrettet skovpolitik, at man tager emnet med, og det har jeg også ministerens udtalelse for sker.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til hr. Helge Dohrmann fra Dansk Folkeparti. Undskyld, hr. Jørn Dohrmann. Det tror jeg jeg har gjort før, og det kan ordføreren vist også godt huske. Om forladelse.

Kl. 18:03

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Det er i orden, det er mange år siden, Helge Dohrmann var i Folketinget. Men det er ikke det, vi skal diskutere i dag.

Vi skal diskutere skovpolitik, og der må vi sige, at den nuværende regering med støtte fra Dansk Folkeparti jo egentlig har sat skovdriften og i det hele taget skovområdet højt på dagsordenen ved allerede i 2002 at tage problemet op, og man kan sige, at der gennem tiden er sket markante forbedringer og omlægninger og den slags ting. I 2004 kom der en ny skovlov, og man har selvfølgelig også i forbindelse med »Grøn Vækst« lavet en aftale, som sikrer, at vi går imod at have 800 ha bynær skov, og at der bliver lavet andre former for ny privat skovrejsning.

Jeg synes, det er utrolig godt, at der er nogle klare målsætninger på det her område, og derfor er det vigtigt at sige, at vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig gerne vil have en langsigtet og bæredygtig skovpolitik, som man også stiler efter i forslaget her. Så hvis forslagsstillerne bare lyttede lidt til det, der blev sagt og gjort, fra regeringens side og fra Dansk Folkepartis side, ville de sådan set ikke være i tvivl om, at vi egentlig ønsker at gå den vej, hvor vi får mere skov, og at vi jo stadig væk har som mål at fordoble skovarealet. Så man kan sige, at der er klare mål og klare politiske visioner på det her område, som jeg jo synes er utrolig vigtigt.

Så kan vi altid diskutere, om vi synes, den måde, skovene bliver drevet på, er den rigtige, om man decideret skal dyrke skovene, sørge for, at træerne bliver høstet og der efterfølgende bliver plantet, eller der skal være en naturlig skovdrift, hvor træerne kommer af sig selv og man sikrer, at der er lysåbninger og den slags ting på mange forskellige måder. Jeg synes ikke, man skal lægge sig fast på i dag, hvad der er den bedst mulige måde at gøre det på. Det kan vi jo diskutere herfra og langt ud i tiden. Jeg synes i hvert fald, det er utrolig vigtigt, at vi her kan se, at der jo netop er sikret flere penge til området, som gør, at vi har plads til skovrejsning.

Senest havde vi en diskussion tidligere i dag om Østerild og de nye møller, hvor det er sikret, at der kommer mere skov til området, bl.a. bynær skov, som skal sikre drikkevandsområderne og den slags ting. Det synes jeg er utrolig vigtigt. Det er også vigtigt, at vi sikrer dyrelivet og den slags ting, og derfor går vi ind i arbejdet med at få mere skov på den lange bane.

Så vi er godt tilfredse med, at man er i gang med at nedsætte et skovråd. Jeg kan forstå på ministeren, at formanden nu er fundet. Nu skal man ud og lede med lys og lygte og måske bag nogle træer efter andre folk, der kunne tænke sig at være med i det her udvalg. For vi

vil gerne have nogle gode input til, hvad der mere skal ske på det her område.

Men altså, det er ikke sådan, at man har ligget på den lade side og ikke har gjort noget. Der er sket meget, og der kan ske endnu mere, det giver jeg forslagsstillerne ret i. Selvfølgelig kan der ske mange ting på det område. Men trods alt må vi bare sige, at med de penge, der er tilført igennem årene og bliver tilført, jeg vil sige næsten hvert eneste år, er jeg sikker på, at vi når målet og endda før tid, hvis det står til mig.

Ud over det har jeg vist ikke mere at tilføje til det her. Vi støtter ikke forslaget, som det ligger her.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, den første er fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 18:08

Mette Gjerskov (S):

Der fik vi jo godt nok en lang sang og dans fra de varme lande om, hvor fantastisk skovpolitik er.

Dansk Folkepartis ordfører siger, at der er klare visioner for skovene. For det første skal der plantes dobbelt så meget skov pr. år, som der bliver nu, for bare at leve op til regeringens egen målsætning for skov. For det andet har denne visionære regering på det skovpolitiske område været et helt år om at nedsætte et udvalg – 1 år om at nedsætte udvalget. Lur mig, om det overhovedet var blevet nedsat, hvis ikke vi skulle have behandlet det her forslag i dag.

Synes Dansk Folkeparti virkelig, at det er klare visioner og handlekraft, vi ser fra regeringens side, når det tager 1 år at nedsætte et udvalg?

Kl. 18:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:09

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror, vi alle sammen kan konstatere, at det måske ikke er et hurtigtarbejdende udvalg. Men der kan jo så være lidt plads til forbedring, må vi sige, og det er jo også godt nok at have den målsætning.

Ud over det må vi sige, at den fordobling af skovarealet jo er noget, der skal foregå i løbet af 80 år, så der er altså lidt tid at løbe på. Det er ikke sådan, at det skal være indfriet i morgen. Så jeg tror stadig væk, at vi når det.

Jeg tror, at netop den måde, man laver det på, ved at folk selv rejser noget skov, altså får tilskud til planterne og leverer arealet, er utrolig god. Jeg tror også, det er utrolig godt, at vandværkerne kan være med til at plante skov rundt omkring for at sikre drikkevandet. Så alle de her fælles initiativer tror jeg er med til at sikre, at vi får rejst ny skov forskellige steder, og det tror jeg er utrolig vigtigt at sige her.

Så har jeg ikke nogen stillingtagen til, om det skal være et hurtigtarbejdende udvalg, men nu er man jo i gang med at nedsætte udvalget, og det skal vi glæde os over.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 18:10

Mette Gjerskov (S):

Ordføreren synes, det går rigtig godt, og tror, at vi når målet. Men sagen er den, at man ikke kan bruge tro til så forfærdelig meget. Jo, nogle kan, men jeg kan ikke. Det er sådan, at der er et mål, der er sat

til 2070, og det mål bliver først nået i 2130 – måske – fordi det går så langsomt. Så det hjælper ikke noget at tro, når matematikken viser, at det ikke nås. Derfor skal man se at få ploven op og komme derudad og få plantet noget mere skov, og det ser vi ikke fra regeringens side. Det synes jeg er vigtigt at slå fast.

Samtidig glæder det mig lidt, at Dansk Folkeparti ordfører siger, at der er plads til forbedring i det her kommissorium og i forhold til Skovpolitisk Udvalg, der nu er nedsat – eller hvor man i hvert fald har fundet formanden, så langt er man kommet i dag. Jamen det er da fint, kan vi så få biodiversitet med ind i kommissoriet? Det er Dansk Folkeparti, der er med til at arbejde for det.

Vil Dansk Folkeparti være med til at arbejde for, at arbejdstagerne også bliver repræsenteret i udvalget, altså at dem, der rent faktisk skal ud at arbejde i skovene, også kan komme med alle deres bidrag til, hvordan vi får en bedre skovdrift i Danmark?

Kl. 18:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:11

Jørn Dohrmann (DF):

Nu lød det, som om man skal være færdig i morgen med den her fordobling af skovarealet. Som det blev sagt, er det i 2070, og der er trods alt et par dage endnu, inden man er ved målet. Der vil jeg bare sige, at man jo sagtens, hvis man har lyst og energi og penge til overs til det, kan skyde ekstra penge ind i det her område, så man kan få en hurtigere skovrejsning, hvis det er det, man ligesom lægger op til. Det kunne også være, at man her i starten kunne sige: Vi skal have det på de områder, hvor vi får mest miljø for pengene, hvor vi får meget sikring af drikkevandet, og vi skal have det planlagt ordentligt.

Så man kan sige, der kan være mange gode grunde til, at man bruger tiden fornuftigt til at få sat det her i gang. Jeg tror på, det kan lade sig gøre at få rejst det skov, der skal til inden 2070. Der er et par dage til.

Kl. 18:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er endnu en kort bemærkning. Den er fra fru Ida Auken.

Kl. 18:12

Ida Auken (SF):

Jeg vil bare spørge, om Dansk Folkepartis ordfører er enig med Venstres ordfører, når Venstres ordfører refererer, at ministeren siger, at biodiversitet selvfølgelig skal spille en afgørende rolle i det arbejde, som Det Skovpolitiske Udvalg skal lave.

Kl. 18:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:12

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes, man skal gribe det an på den måde, at man nedsætter det her udvalg, og så er det ministeren, der ligesom også er med til at definere, hvad der skal arbejdes med. Der går jeg ud fra, at man også inddrager partierne og spørger dem om, hvad det er for nogle ting, partierne synes skal inddrages.

Så man kan sige, at jeg håber, vi får dialogen der og ikke lægger os fast på nogle ganske få ting, som de skal arbejde med, men at de har en bred vifte af forslag. Jeg kunne også forestille mig, at vi får en bedre adgang til skovene og til at benytte dem, både det, man kan kalde statsskove, og private skove, og at man sikrer, at dyrene har fri bevægelighed, bl.a. – hvad vi går meget op i Dansk Folkeparti – at

man ikke indhegner for store arealer, for at f.eks. professionelle jægere kan skyde deres dyr derinde. Sådan nogle ting synes jeg også man skal have med ind over, så der er mange ting, man skal arbejde med, hvis man spørger mig.

Kl. 18:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Ida Auken.

Kl. 18:13

Ida Auken (SF):

Vi kan godt blive enige om, at sådan et udvalg her skal løse mange opgaver på en gang. Nu vil jeg bare spørge Dansk Folkeparti: Er en af de opgaver – og er det en af Dansk Folkepartis prioriteter i de her kommende forhandlinger, som jeg kan høre at Dansk Folkeparti også ønsker – at de mange, mange dyr og planter, som er under et enormt hårdt pres, og hvoraf over halvdelen findes i vores skove, bliver en del af det her skovpolitiske arbejde? Ja eller nej? Er biodiversitet en af de ting, som Dansk Folkeparti vil arbejde for?

Kl. 18:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:14

Jørn Dohrmann (DF):

Som jeg siger, er det jo mange ting, der skal indgå i det arbejde, og derfor er det jo vigtigt, at man ikke ligesom siger, at der kun er nogle få ting, der skal være, man kan sige hjørnesten i det her skovpolitiske udvalg. Det er bl.a., hvordan vi tager hensyn til – som jeg sagde for lidt siden – adgangen til skovene, hvordan vi sikrer, at dyrene har gode forhold at leve under, og hvordan vi sikrer, at vi f.eks. har de rigtige træer i skovene. Sådan kan man jo blive ved hele vejen rundt.

Der tror jeg, det er vigtigt, at vi sammen med ministeren får lagt en plan for, hvad det er, de egentlig skal diskutere fremadrettet. Derfor er det jo ikke noget, der kan stå alene her. Vi vil gerne arbejde med mange forskellige ting og få det her udvalg til at arbejde seriøst og grundigt og selvfølgelig også bredtfaavnende, sådan at vi får det bedste resultat og grundlag for, at vi kan træffe nogle beslutninger fremadrettet.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er fru Ida Auken fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 18:15

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Ja, så skete det igen, og man kan nærmest stille sit ur efter det efterhånden: Miljøministeren kommer med en pressemeddelelse, et lille døgn tid før vi har en sag til behandling her i Folketingssalen, som oppositionen har fremsat. Altså, jeg ved ikke, om der er andre end mig, som synes, det er komisk, at det åbenbart er oppositionen, der skal drive miljøpolitikken i det her land, og at den måde, vi kan få ministeriet til overhovedet at gøre noget, er ved at fremsætte beslutningsforslag, hvorefter ministeren så i stedet for at tage diskussionen med Folketinget, der er kommet med mange af de her gode ideer, går ud og gør et eller andet dagen før. Det synes jeg er en meget, meget mærkelig måde at arbejde sammen med folkestyret på, og jeg ved ikke, hvad det er for en rådgiver, miljøministeren har – om det bare er en spinrådgiver i stedet for en politisk rådgiver, en indholdsmæssig rådgiver – i hvert fald synes jeg, at det er noget nær fornærmeligt, at det er den her måde, vi bliver behandlet på.

Vi er selvfølgelig glade for, at vi kan inspirere miljøministeren i sit arbejde, men det ville jo være bedre, hvis miljøministeren selv begyndte at tage initiativ til at lave miljøpolitik i Danmark og ikke ventede på oppositionen hele tiden. Jeg må igen undre mig over, at ministeren simpelt hen ikke lige venter et par dage. Nu kunne jeg også høre på Dansk Folkepartis ordfører, at Dansk Folkeparti også regner med at blive inddraget i forhandlinger. Hvorfor ikke tage Folketingets partier med? må jeg spørge miljøministeren. Hvorfor ikke tage Folketingets partier med? Hvorfor ikke vente en dag, tage den her debat, høre, hvad der er vigtigt for et samarbejde med folkestyret, og så skrive kommissoriet, i stedet for at skrive kommissoriet for at kunne sende en pressemeddelelse ud om morgenen, inden vi skal have behandlingen her i Folketingssalen? Det er meget *mærkeligt*, vil jeg sige for at citere en kendt dansk film.

Men vi må jo bare se på, hvad faktum er. Regeringen har ikke levet op til sine egne målsætninger for skov, men har skåret ned på adskillige skovordninger den seneste tid og har ikke taget udfordringen med at sikre en høj biodiversitet i skovene alvorligt. Det er ikke en klog taktik, da skovene kan bidrage til at løse mange problemer på en gang.

Vi taber rigtig mange dyre- og plantearter i øjeblikket. Rigtig mange dyre- og plantearter, som vi er vant til Danmark, er under hårdt pres. Vi har store klimaproblemer, som skovene kan spille en vigtig rolle i løsningen af både i form af binding af kulstof og ved at bidrage med biomasse til energiforsyningen. Og skovene er ikke mindst et vigtigt rekreativt område for befolkningen.

Det er derfor en samlet opposition, der i dag ønsker, at der udformes en langsigtet og bæredygtig skovpolitik, der øger andelen af skov i Danmark, sikrer naturkvaliteten, forbedrer biodiversiteten, sikrer et optimalt bidrag fra skovene til klimainsatsen, sørger for, at man får integreret natur- og driftshensyn, og sikrer rekreative muligheder for borgerne i skoven. SF støtter selvfølgelig det her forslag og håber, at Folketinget vil bakke op.

Så må jeg lige komme med en kommentar. Da miljøministeren skulle svare på biodiversitetsspørgsmålet, henviste hun til internationale aftaler. Det ville være så fint, hvis det ikke var, fordi vi ikke ser på biodiversitet, vi tæller ikke dødt ved – vi har simpelt hen valgt vores egen opgørelsesmetode – når vi melder ind til EU, hvordan de danske skove har det. Det betyder så, at vi kan melde ind, at 75 pct. af de danske skove har det godt. Til en konvention, der handler om biodiversitet, melder vi altså ind, at skove, hvor træerne står i lange, lige rækker og der nærmest ikke er en pipfugl, har det godt, fordi vi har lavet vores egne opgørelsesmetode.

Det er pinlig skovsminke og en måde, som vi ved at Danmarks Miljøundersøgelser har været rigtig meget imod at bruge. Man synes, det nærmest er en løgnagtig måde – det er så mine ord, ikke DMU's ord – men i hvert fald en noget fordrejet måde at melde ind til EU, som får det til at se ud, som om de danske skove har det tre gange så godt som de svenske og de hollandske og de tyske. Det er da ikke noget, der betrykker nogen som helst og giver noget som helst indtryk af en miljøminister, der tager sit ansvar for at sørge for dyr og planter og sørge for, at der også er noget til efterkommerne, og sørge for, at der er noget se, når man går ud i skoven, alvorligt. Det er meget bekymrende, og jeg må sige, at det har været en dybt utilfredsstillende proces at høre miljøministeren svare på den her måde.

Men jeg har været glad for at høre så tydeligt fra Venstres ordfører – og lidt mumlende fra Dansk Folkepartis ordfører – at biodiversitet selvfølgelig skal spille en rolle i det kommende skovpolitiske udvalgs arbejde. Igen må jeg appellere til miljøministeren om, at vi bliver inddraget i den her diskussion, og sige, at det kommissorium selvfølgelig kan præciseres, så vi får det tydeligt frem.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ingen, har bedt om korte bemærkninger, så den næste i ordførerrækken bliver fru Carina Christensen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 18:19

Kl. 18:20

(Ordfører)

Carina Christensen (KF):

Da den konservative ordfører ikke kan være til stede i salen, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Med det her beslutningsforslag vil man pålægge regeringen at udforme en langsigtet og bæredygtig skovpolitik. Det synes vi jo allerede at regeringen har. I Det Konservative Folkeparti er vi meget bevidste om, at skovene spiller en afgørende rolle, når det gælder om at nå fremtidige mål om begrænsning af atmosfærens indhold af CO₂. Vi er glade for, at der i 2004 blev vedtaget en ny skovlov, som skal sikre den fremtidige skovpolitik. Vi er også tilfredse med, at regeringen med iværksættelsen af »Grøn Vækst« har afsat 42 mio. kr. til at beskytte skovene i Natura 2000-områder. For en måned siden blev det vedtaget i Folketinget, at grundskyldspromillen for skovbrug skal sænkes, og efter stormfaldet i 2005 blev der gennemført tiltag, som resulterede i skattemæssige fordele for private skovejere. Endelig er det så nu besluttet at nedsætte et skovpolitisk udvalg, som skal udrede mulighederne for den fremtidige anvendelse af de danske skove. Det udvalgsarbejde glæder vi os meget til at følge og selvfølgelig også til at se resultaterne af.

Det Konservative Folkeparti afviser således forslaget.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det hr. Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 18:21

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Man kan måske så godt starte med at sige, at det i den her sag måske er bedst, at vi kalder en spade for en spade. Det er jo sådan, uanset hvordan man vender og drejer det, at når oppositionen er gået sammen om at udarbejde et beslutningsforslag, som pålægger regeringen at udforme en langsigtet og bæredygtig skovpolitik, så er det jo reelt, fordi der ikke er sket noget i meget, meget lang tid på området. Det er jo ikke bare noget, oppositionen konstaterer, det konstaterer stort set alle aktører, der beskæftiger sig med skovpolitikken og alle aspekter af skovpolitikken, nemlig at der reelt ikke er sket noget i en meget lang periode.

Derfor kan jeg da også godt dele det smil, der breder sig som følge af, at vi her til morgen kan forstå, at der nu er udarbejdet et kommissorium for et skovpolitisk udvalg, og at der nu skal til at ske noget. Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at det initiativ ligger i forlængelse af, at den samlede opposition har fremlagt et beslutningsforslag på området, og lad os så bare sige o.k., godt med det. Så sker der da trods alt noget i sagen. Det har haft en virkning at tage det her initiativ, og det har så også været stærkt nødvendigt. Og derfor skyldes det, at man i den her sag kalder en spade for en spade, jo det forhold, at kun fordi det her initiativ er taget, sker der nu noget i sagen.

Alle de gode grunde til, at der burde være sket noget for længst, er jo oplistet i beslutningsforslaget. Der er rigtig mange gode grunde til at lave en langsigtet bæredygtig skovpolitik, fordi der er så mange gevinster at hente. Lad mig bare nævne nogle af de væsentligste, nemlig det forhold, at skovpolitik i sine forskellige udformninger kan bidrage rigtig meget til, at vi også kommer i den rigtige retning

med klimapolitikken. For det andet at skovpolitik rigtigt udformet i allerhøjeste grad bidrager til, at man forøger naturkvaliteterne og forøger biodiversiteten, og det i sig selv er en kvalitet, men det er også en nødvendighed set i lyset af de forpligtelser, vi internationalt har på området. Og for det tredje at man også ved en rigtigt tilrettelagt skovpolitik vil kunne opnå ganske store gevinster i forhold til vores fritidsliv og friluftsliv, og at det i kølvandet af det vil være muligt også at forbedre folkesundheden og dermed i virkeligheden lave en forebyggende indsats i forhold til folks helbred. Så der er rigtig mange gode grunde til at tilrettelægge den rigtige indsats her på skovområdet.

Skal man nu tage de positive briller på, så må man altså sige, at det at vi fra oppositionens side har taget det initiativ trods alt betyder, at der nu kommer skub i sagen. Men jeg er enig både med SF's ordfører og fru Mette Gjerskov, der har spurgt, hvorfor man ikke inddrager oppositionen i den her snak forud, således at man sikrer, at det kommissorium, der nu lægges til grund for det fremadrettede arbejde, får en sådan kvalitet, at det rent faktisk kan inddrage alle de synsvinkler, vi har omtalt i beslutningsforslaget her. Jeg synes, at man fortsat må anbefale ministeren at gøre det.

Jeg har også hørt Dansk Folkepartis ordfører sige her i dag, at han forventer, at vi får en dialog i forlængelse af den her debat om, hvordan man endelig bør udforme et sådant kommissorium for at sikre, at det arbejde, som efterfølgende skal laves, får den nødvendige kvalitet. Den opfordring kan jeg tilslutte mig, og jeg håber, at det giver anledning til, at vi så kommer i den rigtige retning. Og naturligvis kan vi med baggrund i de her bemærkninger støtte op om forslaget.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Så er vi nået til den sidste af de ordførere, der er til stede. Så det er ordføreren for forslagsstillerne, fru Mette Gjerskov.

Kl. 18:25

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mette Gjerskov (S):

En bæredygtig skovpolitik: Det er det, vi som forslagsstillere gerne vil med det her forslag. Vi fire partier i oppositionen, Socialdemokratiet, SF, Radikale Venstre og Enhedslisten, har været enige om at lave det her beslutningsforslag, fordi vi finder, at det er helt afgørende, at der bliver taget fat på skovpolitikken i Danmark.

Skove er ikke noget, der bare er hyggeligt at gå tur i om søndagen; skovene har en meget, meget vigtig funktion på mange områder i Danmark. Dels er det jo naturkvalitet, dels er det biodiversitet. Vi har været inde på flere gange nu, at over halvdelen af de arter i Danmark, der er truet, faktisk kommer fra skovene. Vi har klimainsatsen; skovene leverer CO₂-neutral energi. Vi har natur- og driftshensyn, der skal integreres, og vi har nogle rekreative muligheder, som skovene kan give de danske borgere. Derfor er det helt afgørende, at vi rent faktisk sætter os ned og tænker langsigtet og bæredygtigt med hensyn til skovdrift.

Vi kom med det her beslutningsforslag – det blev offentliggjort for et par måneder siden, og ministeren har jo egentlig haft lang tid til at gøre sig nogle overvejelser. Det er et års tid siden, vi blev lovet et skovpolitisk udvalg. Det er der ikke sket noget med, og så kommer ministeren i dag med en feberredning: Et skovpolitisk udvalg skal nu nedsættes, der er lavet et kommissorium, og der er fundet en formand. Vi har ventet et år, og så vælger man at ignorere det, at Folketinget skal have en debat i dag, og ignorerer den udstrakte hånd, der ligger i det her beslutningsforslag. Beslutningsforslaget er ikke et firkantet oppositionsforslag, men udformet, med henblik på at regeringen kunne tage det som en udstrakt hånd. Og hvad er det så, vi får som svar på vores udstrakte hånd, som svar på det forarbej-

de, vi har lavet i forbindelse med et beslutningsforslag om en bæredygtig skovpolitik? Ja, vi får en pressemeddelelse, vi kan læse; en pressemeddelelse med et kommissorium, som ministeren mig bekendt ikke engang har gjort sig den ulejlighed at sende over til udvalget, inden vi skulle behandle beslutningsforslaget her i dag. Igen kommer der noget, hvor vi ikke har fået de rigtige informationer.

Hvad er det så, der står i det kommissorium? Der står mange fine ting, man har bare lige glemt en af hjørnestenene i skovpolitik, nemlig biodiversiteten. I år er biodiversitetsår. Det var i år, stort set hele verden havde lovet hinanden, at udviklingen skulle vendes; i 2010 skulle det være slut med at udrydde arter, vi skulle bevare arterne og mangfoldigheden i den natur, vi har. Det lykkedes ikke, det lykkedes heller ikke i Danmark. I år blev til gengæld det år, hvor haren for første gang viste sig at være truet i Danmark – en hare, noget så almindeligt som en hare er truet i visse egne af Danmark. Det er det, vi har.

Så skulle man jo tro, at man kunne komme i tanker om, at biodiversitet eller naturens mangfoldighed var et vigtigt element i en skovpolitik. Man kunne oven i købet bare have gjort sig den ulejlighed at kigge i oppositionens beslutningsforslag, så ville man opdage, at biodiversitet står på linje 2. Men det har man ikke gjort. Man har valgt at lave et kommissorium uden biodiversitet. Det synes jeg er ærgerligt. Man har valgt at lave et kommissorium uden at drøfte det med Folketinget, selv om man kunne have ventet ganske få timer, så ville vi have haft drøftelsen her. Det har man også valgt at ignorere. Og så har man valgt at lave en sammensætning af udvalget, hvor man overhovedet ikke tager de mennesker med, som arbejder ude i skovene, arbejdstagerne. Hvor er arbejdstagerne henne? De er også blevet ignoreret. Det er ikke kun biodiversiteten og naturens mangfoldighed, der bliver ignoreret, det er også medarbejderne, der bliver ignoreret – de mennesker, som driver skovdrift, de mennesker, som fælder træerne, de mennesker, som planter træerne, de mennesker, som viser os rundt ude i skovene, de mennesker, som underviser skoleklasserne, skal ikke være med til at lave en skovpolitik. Selvfølgelig er det vigtigt at have jagt med, det er klart. Men biodiversitet er lige meget, arbejdstagerne er lige meget.

Kl. 18:30

Jeg synes, at det her kommissorium og hele ministerens tilgang til den her politik er udtryk for denne idé om, at regeringen altid ved bedst; der er ingen grund til at tale med nogen, ingen grund til dialog, det er spild af tid at komme herover i Folketinget og diskutere tingene med os. Man laver sine skumle planer i mørke kontorer, og så sender man en pressemeddelelse ud uden dialog. Ministeren ser overrasket ud, men jeg vil gerne sige, at vi har ventet på det her kommissorium i et år, og ikke en eneste gang har ministeren lagt op til en drøftelse med os andre af, hvad der kunne ligge i det her Skovpolitiske Udvalg, og ministeren har åbenbart ikke engang gidet læse vores beslutningsforslag, inden hun skrev kommissoriet for det Skovpolitiske Udvalg. Jeg synes, det er meget ærgerligt.

Jeg vil så samtidig sige, at jeg også synes, jeg fra Venstres ordfører fornemmede en udstrakt hånd, med hensyn til at vi kan få en drøftelse om en ordentlig skovpolitik her i Folketinget. Det vil jeg arbejde videre med, og det vil jeg sætte pris på. Selvfølgelig skal vi vente på, at det Skovpolitiske Udvalg har fået lov til at arbejde. Men jeg synes, det er vigtigt, at vi sender et meget, meget klart signal fra Folketinget om, at det her kommissorium er lige tyndt nok. Det her kommissorium er ikke nok. Jeg synes, vi fra Folketinget skulle tage at sende det signal, at udvalget meget gerne må tage alle de elementer med, som ligger i oppositionens beslutningsforslag. Det tvinger jo ikke regeringen til andet end at bede kyndige folk om også at gennemgå det her forslag og de elementer, der er i det – altså at man skal beskytte og fremme biodiversiteten, klimaindsatsen, grundvandsbeskyttelsen, energiforsyningen, hele klimatilpasningsspørgs-

målet og ikke mindst befolkningens mulighed for rekreative og sundhedsfremmende områder.

Så jeg håber, at den her kolde klud i hovedet, vi fik i pressemeddelelsen fra ministeren i morges, ikke er ensbetydende med, at det er fuldstændig umuligt at indgå i en dialog med regeringen om en skovpolitik, for det ville godt nok være ærgerligt, ikke så meget for Socialdemokraterne og ikke så meget for oppositionen, men for befolkningen, som skal have glæde af skovene, og ikke mindst for naturen og mangfoldigheden, som ligger i skovene.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

40) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 164: Forslag til folketingsbeslutning om øget kommunal decentralisering og klarere politisk ansvar.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Fremsættelse 24.03.2010).

Kl. 18:33

:

(Punktet er udgået af dagsordenen).

Det næste punkt på dagsordenen er:

41) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 165: Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af et regelstop.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Fremsættelse 24.03.2010).

Kl. 18:33

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 18:33

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi skal i dag behandle beslutningsforslaget her om gennemførelsen af et regelstop. Formålet med forslaget er sympatisk. Det er vigtigt, at vi ikke overdynger virksomheder, borgere og offentlige institutioner med nye administrative krav. Afbureaukratisering på alle tre områder er derfor også en stadig prioritet for regeringen.

Når det er sagt, mener jeg ikke, at et regelstop er vejen frem i forhold til at lette bureaukratiet. Først og fremmest er der løbende behov for at ændre i lovgivningen eller indføre nye regler. Derfor nytter det ikke, at vi ikke kan gennemføre ny og nødvendig lovgivning,

før vi har afskaffet eksisterende love. Den finansielle krise er et godt eksempel herpå.

Mange nye regler indeholder derfor også lettelse af virksomheders, offentlige myndigheders og borgernes administration. Det skyldes ikke mindst regeringens mange afbureaukratiseringstiltag. Nye regler har altså ofte en positiv effekt for borgere, virksomheder m.v.

Derudover siger antallet af regler ikke nødvendigvis noget om størrelsen af administrative byrder. Vi ved f.eks., at ca. 60 pct. af de samlede administrative byrder for virksomhederne stammer fra kun 10 love og bekendtgørelser.

Endelig er regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder med op til 25 pct. et nettomål, og derfor er et byrdestop indbygget, blot mere ambitiøst.

I forslaget nævnes det, at regeringens indsats for at lette erhvervslivets administrative byrder med op til 25 pct. går for langsomt. Jeg er ikke enig og tror, at vi når de 25 pct. inden årets udgang. Der arbejdes hårdt i alle ministerier for at nå denne målsætning, og status ifølge endnu ikke offentliggjorte tal er, at byrderne er faldet med ca. 20 pct. svarende til, at vi har frigjort 6 mia. kr. årligt i dansk erhvervsliv.

Vi har også allerede iværksat en stor indsats for at begrænse bøvet på det offentlige område. Som et vigtigt element heri har vi indgået en aftale med KL, hvor vi gensidigt har forpligtet os til hver at finde 2,5 mia. kr. løbende frem til 2013. De penge skal i høj grad findes gennem afbureaukratisering. Samtidig har de enkelte institutioner gennem udfordringsretten fået mulighed for at blive fritaget for snævre regler og afprøve mere hensigtsmæssige og effektive måder at gøre tingene på. Derudover fremlagde vi i januar 2010 en plan, der skal lette administrationen i staten. Endelig har vi i vores arbejdsprogram annonceret, at vi vil fremlægge en »Væk med bøvet-plan« for, hvordan vi får minimeret bureaukratiet for borgerne.

Regeringen kan således ikke tilslutte sig et regelstop og dermed heller ikke beslutningsforslaget. Men jeg vil gerne understrege, at regeringen er enig i, at det er vigtigt at lette de administrative byrder og bureaukratiet. Det er afgørende for at forbedre effektiviteten og produktiviteten i samfundet, hvilket ikke mindst er vigtigt i den nuværende økonomiske situation.

Kl. 18:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Der er ikke nogen korte bemærkninger til ministeren, så vi går i gang med ordførerrækken. Det er fru Britta Schall Holberg fra Venstre.

Kl. 18:37

(Ordfører)

Britta Schall Holberg (V):

Da Venstres ordfører i dag er blevet far – det er anden gang – og nu følger barselreglerne, er det mig, der har overtaget hans ordførertale.

Bureaukrati og unødvendige regler vil vi alle sammen gerne bekæmpe, og derfor er det sådan set et sympatisk forslag. Ny Alliance kommer med. Men regeringen har på en lang række områder allerede taget forskellige initiativer for at begrænse bøvl, bureaukrati og administrative byrder. Det er en sej kamp, som kræver et konstant fokus. Det ved alle dem, der har arbejdet med de her ting.

Regeringen satte sig tilbage i 2001 den ambitiøse målsætning at reducere det administrative bøvl med op mod 25 pct. Tallet er nu omkring 20 pct., og regeringen forventer, at man kan indfri målet i løbet af i år. Det er afgørende for danske iværksættere og erhvervsfolk, at de kan fokusere deres kræfter og deres indsats på at drive deres virksomheder og kan skabe udvikling, vækst og beskæftigelse. Derfor skal de administrative byrder naturligvis begrænses, så det nødvendige papirarbejde begrænses mest muligt.

Så Liberal Alliances forslag indeholder altså en række intentioner, som ligger i forlængelse af regeringens politik på erhvervsområ-

det. Liberal Alliances forslag indeholder forslag om et regelstop. Som sagt er regeringens ambition dog betydelig mere ambitiøs end blot et regelstop. Målet er som sagt at reducere de administrative byrder med en fjerdedel. Så regeringen er, jeg havde nær sagt mere ambitiøs end Liberal Alliance.

Det er heller ikke antallet af regler, der er den store udfordring. Det er i højere grad belastningen som følge af de enkelte regler, der er central. Og der er jo ikke meget lettelse i de administrative byrder, hvis man fjerner 10 regler, der ikke belaster virksomhederne, og i stedet tilføjer to nye regler, som giver virksomhederne mere administrativt bøvl. Det er derfor ikke nødvendigvis antallet af regler, der giver problemerne, men snarere indholdet af de regler, som gennemføres. Det er altså det medfølgende besvær og effekt af reglerne, der er det afgørende. Derfor opgøres regeringens indsats også i forhold til de byrder og de omkostninger, som regler og bureaukrati pålægger erhvervslivet, og ikke i antallet af reglerne og lovene.

Forslaget fra Liberal Alliance indeholder altså en række gode intentioner, men regeringen er allerede i fuld gang med initiativer inden for afbureaukratisering som styringsmiddel, havde jeg nær sagt. Derfor kan Venstre ikke støtte forslaget, selv om vi har stor forståelse for, at det i og for sig er et skridt i den rigtige retning.

Kl. 18:40

Formanden :

Tak til fru Britta Schall Holberg. Så er det hr. Orla Hav som ordfører.

Kl. 18:40

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Tak for det. Mon der sidder blot et enkelt medlem af Folketinget, der ikke ønsker at forenkle og effektivisere den offentlige kontrol eller det, vi kalder bøvet, i Danmark? Jeg tror det næppe. Vi ønsker alle at bidrage til de bedst mulige rammer for foretagsomhed i vores land, for kun herved kan vi sikre den økonomi, som kan give mulighed for, at det enkelte menneske kan gives muligheder for at udfolde sig med sine særlige evner og opnå frihed for sig selv og sine nærmeste. I den forstand kan man måske sige, at forslaget er overflødig, om end sympatisk. Sandheden er vel, at et samfund er sikret den bedste udvikling gennem en kombination af vilje til at sikre gode rammer, forudseenhed og vilje til at sikre borgerne og hele samfundet.

Mon ikke de mange, der kom i klemme i Roskilde Bank og EBH Bank, kunne have ønsket sig et bedre regelsæt, der kunne have afbødet de ganske alvorlige gener, som man nu sidder tilbage med? Mon ikke en del borgere havde ønsket sig rettidig omhu og bedre regler end dem, man så praktiseret i Stein Bagger-sagen? Når der dukker produkter op, som både kan anvendes som fredeligt legetøj og samtidig bruges som komponent i forfærdelige indretninger, der kan skabe død og ødelæggelse, er det nødvendigt med rettidig omhu og ikke smukke hensigtserklæringer, om end de er båret af de flotteste motiver.

Når usikkerheden om genmodificerede produkter kan skabe frygt for, at andre erhverv skades på deres afsætningsmuligheder, er der også behov for handling båret af rettidig omhu.

Af disse årsager kan Socialdemokraterne ikke støtte beslutningsforslaget, selv om vi sikkert vil høre rigtig mange ideologisk smukt motiverede hensigtserklæringer. Vi mener nu, at gode rammer for det enkelte menneske, for virksomheder og for samfundet skabes gennem rammer præget af de fire dyder, som kan ses nede fra medlemmernes pladser i salen: klogskab, årvågenhed, retfærdighed og sandhed. Det er den blanding, der er forudsætningen for at demonstrere visdom og handlekraft i en verden, der udvikler sig med stor hast og i stadig tættere forbindelse mellem virksomheder og nationer.

Kl. 18:43

Formanden :

Tak til hr. Orla Hav. Så er det fru Colette L. Brix som ordfører.

Kl. 18:43

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Forslaget fra Liberal Alliance har vi sympati for, men det er for ukonkret, når det gælder, hvordan de administrative byrder skal lattes for virksomhederne. Vi synes heller ikke, at der gøres nok for at lette de administrative byrder. Kernen i arbejdet med at lette bøvlet er den såkaldte AMVAB-metode. Navnet minder mest om navnet på et søuhyre, men det står faktisk for Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder. Der er endda oprettet en hel hjemmeside, og masser af konsulentfirmaer og embedsmænd bruger tusindvis af timer og millioner af kroner på at lave beregninger, som viser, at bøvlet indtil videre er lettet med 15 pct. svarende til en lettelse på 6 mia. kr.

Problemet er bare, at virksomhederne ikke oplever disse lettelser. Som vi selv har nævnt i vores beslutningsforslag, B 245, om en effektiv lettelse af erhvervslivets administrative byrder, viser bl.a. undersøgelser fra Greens Analyseinstitut ligesom undersøgelser fra de store erhvervsorganisationer, at der er flere virksomheder, der oplever flere byrder, end virksomheder, der oplever lettelser. Jeg stoler mere på, hvad virksomhederne svarer og oplever i dagligdagen, end hvad embedsmænd og konsulentfirmaer kan udregne. Vi vil derfor måle bøvlet ud fra, hvad virksomhederne oplever i dagligdagen. Indsatsen med at reducere bøvlet skal tage udgangspunkt i sådanne målinger.

Vi er ikke i tvivl om, at regeringen kommer i mål med de 25 pct.s reduktion af bøvlet, og så kan vi altid råbe et trefoldigt hurra. Men det hjælper jo ikke en pind, hvis ikke virksomhederne i dagligdagen oplever lettelserne. For bare at give et eksempel blandt mange har vi netop i salen behandlet L 131 om afskaffelse af ni bekendtgørelser om faktureringspligten, og her blev udvalgsbehandlingen afsluttet for 2 uger siden. Det skulle give 250 mio. kr. i AMVAB-lettelser, selv om forbrugerne kan bede om de samme oplysninger, som er beskrevet i de bekendtgørelser, der afskaffes. De 250 mio. kr. er rene matadorpenge, som ikke kan bruges i den virkelige verden.

Vi har derfor sympati for forslaget fra Liberal Alliance, som vi synes man kan se på, og måske kan vi arbejde lidt med nogle af tingene. Men vi tror ikke på, at man skal have et forbud mod lovgivning. Lovgivning kan jo f.eks. også skabe regelforenklinger og afskaffe administrative byrder.

Vi afviser forslaget.

Kl. 18:45

Formanden :

Tak til fru Colette Brix. Så er det hr. Karsten Hønge som ordfører.

Kl. 18:45

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Jeg vil starte med at anerkende de positive intentioner, der ligger bag forslaget, og jeg synes da også, det kan være svært at være uenig i de mange noget fluffy ord, der bliver brugt i begrundelserne for forslaget. Jeg har lagt mærke til, at især ordet frihed vist bliver brugt en del gange, eller hvad med en sætning, som at man ifølge forslagsstillerne »ønsker et samfund, som er præget af frisind og plads til mange forskellige holdninger«? Der tror jeg da næsten vi alle sammen – eller måske knap nok Dansk Folkeparti, men de fleste af os andre – kan høre violinerne. Jeg synes, at forslaget er præget af mange overskrifter og af ikke så få banaliteter.

Så synes jeg også, der er noget, jeg vil sige. Når man kommer til at beskrive, hvad der skal til for at have et konkurrencedygtigt erhvervsliv, og man skriver, at »reduktion og forenkling af virksomhedernes administrative byrder er en væsentlig forudsætning for et effektivt og konkurrencedygtigt erhvervsliv«, vil jeg sige, at det kan være noget af det, men at der dog er andre meget tungtvejende forhold, som at vi skal have et ordentligt uddannelsesniveau, en ordentlig infrastruktur, og at vi skal have et lige og et trykt samfund, som faktisk kan give den rigtige baggrund for et effektivt erhvervsliv.

Jeg synes måske også, at det, når man skriver, at man skal have tilliden tilbage til virksomhederne, jo lyder meget godt, men at vi også må spørge: Gælder det så også tilliden til, at virksomhederne kan håndtere et dårligt arbejdsmiljø, der i øvrigt koster samfundet milliarder af kroner hvert år? Er det også tilliden til, at de multinationale selskaber får lyst til at betale skat? Sådan er det, man kan jo ikke bare sådan sige, at man har tillid til det, for jeg synes måske også, at finanssektoren har vist, at det måske var bedre med nogle regler og noget regulering frem for, at det sådan bare er tillid.

Vi vil også gerne se på mulighederne for at beskytte firmaerne mod at blive bestormet af arbejdsløse, som i et kontrol- og regeltyranni er tvunget til at søge en masse job, som ikke er der, og på den måde spilder virksomhedernes tid. Jeg synes også, vi skal se på – og det vil SF meget gerne – hvordan vi kan komme lidt af den kontrol- og regelepidemi til livs, der er i det offentlige over for f.eks. lærere, pædagoger og socialrådgivere og nu oven i købet med 100.000 flere samtaler årligt ved langtidssygdom.

Vi synes samlet set, at det her forslag lægger op til en noget ufleksibel og rigid ordning, som kan forhindre moderniseringer. Det med regler er jo ikke først og fremmest et spørgsmål om tal, men et spørgsmål om indhold i reglerne.

Kl. 18:48

Formanden :

Tak til hr. Karsten Hønge. Så er det fru Carina Christensen som ordfører.

Kl. 18:48

(Ordfører)

Carina Christensen (KF):

Liberal Alliance ønsker med det her beslutningsforslag at indføre et regelstop udmøntet på samme måde som skattestoppet. Formålet er jo i sig selv meget prisværdigt, nemlig at minimere unødvendig central styring og regulering, fremme borgernes frihed og virksomhedernes effektivitet og konkurrenceevne. Det lyder jo sådan set alt sammen meget godt, og det kan umiddelbart være svært at være uenig i.

I Det Konservative Folkeparti betragter vi dog mest af alt det her forslag som signalpolitik snarere end noget, der kan bruges realpolitisk. Vi ønsker jo heller ikke unødvendigt mange nye regler. Vi ønsker i høj grad også at reducere virksomhedernes administrative byrder, men antallet af regler er jo ikke altid proportionalt med mængden af byrder. Få regler kan indeholde rigtig mange byrder, og nogle gange kan nogle nye, anderledes regler være med til at sikre mindre regulering og mindre detailstyring. Det er jo netop indholdet af reglerne, som flere har sagt, det handler om. Derfor giver det her beslutningsforslag ikke meget mening i sig selv, selv om vi bestemt er enige i de gode intentioner.

I Det Konservative Folkeparti er vi også meget optaget af, at der skal være stor personlig frihed, få administrative byrder, mindre regulering osv., og det arbejder regeringen jo heldigvis også meget aktivt med, og det gør de rigtig godt. Vi mener altså ikke, at vi med det her forslag får ret meget. Det løfter ikke særlig meget ekstra, og vi kan således ikke støtte beslutningsforslaget, selv om intentionerne selvfølgelig er sympatiske.

Formanden :

Tak til fru Carina Christensen. Så er det hr. Johs. Poulsen som ordfører.

Kl. 18:50

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. I lighed med andre ordførere er det jo også sådan, når man ser forslaget i sine overskrifter, at vi også oplever, at forslaget indfaldsvinkel jo i høj grad er i tråd med vores egen indfaldsvinkel til det her område, nemlig at man bør arbejde med, hvor man kan komme til det, at afskaffe regler og overflødig regulering, og at det faktisk er et meget væsentligt formål også at føre noget sådant ud i livet.

Men også i lighed med andre ordførere er det vores opfattelse, at det at udforme det på den her måde, hvor man taler om et regelstop ligesom skattestoppet, måske bliver noget rigtigt eller ufleksibelt i sin udformning, for hvad er virkeligheden bag, hvis man rent faktisk førte det ud i livet? Man kan tage sammenligningen før skattestoppet, og jeg tror sådan set, at der er mange, der i dag erkender, at det måske ikke har været så hensigtsmæssigt at gøre det på den måde, selv om det er nemt kommunikerbart. Her kan man jo også sige, at et regelstop, om end det lyder meget sympatisk og er nemt kommunikerbart, også har de problemer i sig, som mange ordførere allerede har påpeget, at det ikke kan vurderes uden at ses sammen med indholdet af de enkelte forslag og områder.

Lad mig bare tage et eksempel. Liberal Alliance og Det Radikale Venstre er i høj grad enige om, at vi har brug for at gennemføre en række langsigtede reformer i vores samfund med henblik på at styrke samfundsøkonomien også på langt sigt. Forestillede man sig, at vi kunne få et flertal i Folketinget med på det nu, ville det jo naturligvis medføre, at man også på en række områder skulle lave regelændringer og også nye regler i en række sammenhænge. Det var jo så nødvendigt at gøre det, og det ville betyde, at havde man samtidig vedtaget et forslag som det, der ligger her, ville man rent faktisk ikke kunne føre det ud i livet.

Så derfor må man nok sige, at forslaget i sin udformning bliver lidt mere til retorik, end det bliver til indhold, og jeg tror også, at det ender med, at vi i udvalgsbehandlingen vil bedømme det derefter.

Kl. 18:52

Formanden :

Tak til hr. Johs. Poulsen, og så er det hr. Villum Christensen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 18:52

(Ordfører for forslagsstillerne)

Villum Christensen (LA):

Tak til ordførerne for debatten, som jeg trods det lidt nedslående resultat er tilfreds med, nemlig det, at vi får sat det på dagsordenen. Jeg skal ikke foregribe mange af de ting, som er blevet sagt, de var jo lidt af samme skuffe, men bare sige, at vi jo ikke på forhånd har lagt os fast på, hvordan det her skal gøres. Vi har jo ikke været ude at sige, at vi nu ikke længere skal vedtage regler her i Folketinget, så kunne vi jo lige så godt holde varig ferie, altså, det er jo ikke det, vi siger. Det er et perspektiv, som vi vil anlægge, og som kan have mange udformninger. Nu er vi jo et lille parti, så jeg går ikke ud fra, at man forventer, at vi skal komme med et fuldstændig skræddersyet forslag. Man har jo mange gange været i den situation, at man beder regeringen om at kigge på noget ud fra en bestemt synsvinkel, og det er egentlig det, vi har gjort her.

Når det lige nu er et godt tidspunkt at eftertænke denne problemstilling på, er det jo, ikke mindst fordi vi bare ved at kigge på dags-

ordenen i de her dage kan se, at Folketinget og dermed lovmaskineriet nærmest kører i treholdsdrift, en del var jo i gang til kl. 4 her til morgen for at nå det hele igennem. Reglerne sprøjter ud, og det vil ingen ende tage, med det resultat, at vi let kan få et samfund, hvor borgerne, både selvstændige enkeltborgere – ikke frie borgere, det er nogle år siden, man kunne kalde dem det – og ansatte eller kunder eller brugere i virksomheder og offentlige institutioner, bliver forvandlet til en form for administratorer af deres eget liv. Det er ikke et samfund, som vi ønsker os. Hver gang der bliver lavet en regel, uanset hvor velment den måtte være, så tager vi en lille bid ud af den personlige frihed og måske en større bid ud af det personlige ansvar.

Det er ikke den vej, vi vil gå. Herinde i Folketinget synes jeg vi på andres vegne måske nærmest er verdensmestre i at finde på noget at bekymre os om, og her tænker jeg både på reelle problemer og fuldstændig utænkelige problemer, dem er der jo rigtig mange af, og bekymringen ender næsten altid med en adfærdsregel, nogle penge på et budget og nogle ansatte til at administrere det, gerne med ankeorgan, og hvad ved jeg, vi kender jo alle sammen til det. Derfor synes vi, det er på tide, at vi får fastlagt eller på en eller anden måde får defineret en form for overligger for den her problemstilling.

Vi har jo i mindst 25 år haft denne diskussion om at begrænse bureaukratiet, og det har flere af ordførerne også været inde på, det går stadig væk bare ligesom af sig selv kun en vej, nemlig op, op og op, uden at nogen ligesom har lagt reglerne sammen og vurderet, om de i virkeligheden modarbejder hinanden, om de i virkeligheden ikke er dysfunktionelle i mange sammenhænge. Det er med det, akkurat som det er med skatten, som også kun er gået en vej, nemlig op. Ret beset var det vel også det, som Anders Fogh Rasmussen i sin tid tænkte, da regeringen lancerede skattestoppet. Det er altså den samme logik, vi beder regeringen om at tage alvorligt, så vi ikke kvæler os selv i at gøre noget godt for andre for andres penge, og så vi kan fremstå – og jeg siger fremstå – som gode mennesker. Det gør tilsyneladende mindre, at samfundet går i stå på grund af manglende virkelyst, og at samfundsøkonomien skrumper, så der slet ikke er råd til at hjælpe dem, vi allerhelst vil hjælpe, for det her hænger jo sammen. Dybest set tror vi, at et totalt overreguleret samfund som det danske, formentlig verdens mest regulerede samfund, er lige så skadeligt for konkurrencekraften og dermed væksten i samfundsøkonomien, som verdens højeste skat er – og det sidste kan i hvert fald dokumenteres. Så derfor tror vi, det ville være en pædagogisk hjælp og en pædagogisk håndsrækning i vores daglige arbejde, hvis vi fik etableret en model, som kunne tjene dette formål, hvor der diskret, men bestemt, løftes en pegefinger. Som jeg har sagt, har vi jo ikke herfra besluttet, hvad det skal være for en model, men perspektivet er fantastisk vigtigt, for som sagt går det kun en vej.

Skal man blive ved med tilbagelænet at sige: Jamen vi har tænkt over det, det bliver nok bedre? Vi ved, at det gør det ikke. Jeg har været formand for Arbejdsmarkedsudvalget i min kommune, Slagelse Kommune, og min jobcenterchef var formand for jobcentrene og havde med afbureaukratisering at gøre inden for beskæftigelsesområdet. En dag kom han til mig og sagde: Nu skal du se her, Villum – og så tog han sådan en stak – der er gået bureaukrati i afbureaukratiseringsudvalget, så derfor kan I ikke forvente at få de resultater, som man nu har stillet i udsigt fra regeringens side. Så jeg synes faktisk, at der er rigtig gode grunde til ikke bare på forhånd at skyde det ned. Da det er en af vores mærkesager, og selv om jeg godt kan se, hvor det bærer hen i denne omgang, vil jeg godt love, at det ikke er sidste gang, vi får den her debat fra talerstolen.

Som jeg har sagt et par gange: Det er perspektivet, der er det vigtige. Og det skal blive så præcist, at det er en hjælp for os. For vi har alle sammen, alle politikere, sådan en gnavnende orm siddende, tror jeg, der gør, at alt det, vi står og siger heroppe, ender med en regel og at nogle penge skal afsættes på et budget, og så kører det ellers derudad. Det er egentlig det, vi gerne vil have sat en overligger for.

Kl. 18:58

Formanden :

Tak til hr. Villum Christensen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget.

Det har Folketinget godkendt.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

42) Valg af 6 statsrevisorer og 6 stedfortrædere for perioden 1. oktober 2010 til 30. september 2014.

Kl. 18:58

Formanden :

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 93 medlemmer: Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance, Sambandsflokkurin og Pia Christmas-Møller (UFG);

en gruppe på 84 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Tjoðveldisflokkurin.

De forskellige grupper har udpeget følgende:

Til medlemmer:

- 1 Peter Christensen (V)
- 2 Henrik Thorup (udpeget af DF)
- 3 Helge Adam Møller (KF)
- 4 Mogens Lykketoft (S)
- 5 Carsten Hansen (S)
- 6 Peder Larsen (udpeget af SF)

Til stedfortrædere for:

- 1 Kristian Jensen (V)
- 2 Kristian Thulesen Dahl (DF)
- 3 Henriette Kjær (KF)
- 4 Henrik Sass Larsen (S)
- 5 Klaus Hækkerup (S)
- 6 Jane Alrø Sørensen (udpeget af SF).

De pågældende er herefter valgt.

Kl. 18:59

Meddelelser fra formanden**Formanden :**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 2. juni 2010, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

:

Mødet er hævet. (Kl. 18:59).
